
ENDURE FORT

RADICES

LINGUAE SLOVENICAE

VETERIS DIALECTI.

SCRIPSIT

FRANCISCUS MIKLOSICH,
PHIL. ET JUR. DOCTOR.

LIPSIAE,
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.
MDCCCXLV.

Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται.

Съберѣте избъітъкъі оукроухъ, да не погъібнеть ни чьтоже.

Joan. 6. 12.

A. Chodzko.

Libri, quibus ad conscribendum hoc opusculum usi sumus, si genus linguae spectatur, apte dividuntur in bulgaricos, serbicos et russicos. Praecipui sunt sequentes:

A. Libri bulgarici:

I. Codex continens fragmenta homiliarum, litteris glagoliticis, Comitis Paridis Cloz, Tridenti. Edidit Bartholomaeus Kopitar: Glagolita Clozianus. Vindobonae. 1836. — Gl. cl.

II. Codex assemanianus, continens lectiones evangelicas, litteris glagoliticis, bibliothecae vaticanae. Vide Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 105. in descriptione codicum et Kopitar. Hesych. glossogr. 39. — Cod. assem.

III Codex ostromirianus, continens lectiones evangelicas, litteris cyrillicis, bibliothecae caesareae Petropoli. Edidit Alexander Vostokov. Petropoli. 1844. — Cod. ostrom.

IV. Codex continens psalmos cum expositione S. Athanasii, litteris glagoliticis, bibliothecae Canonicorum S. Augustini ad S. Salvatorem, Bononiae. Vide Dobr

Institutt. 686. et Kopitar. Hesych. glossogr. 34. — Cod. bonon.

V. Codex continens vitas sanctorum et quasdam homilias, litteris cyrillicis, a Kopitario transscriptus. — Cod. bulg. Kop.

VI. Codex continens Compendium chronicum Constantini Manassis, litteris cyrillicis, bibliothecae vaticanae. Vide Asseman. Kalend. eccles. univ. V. 203. Angeli Maji scriptorum veterum nova collectio. V. 102. in descriptione codicum. Šaffar. in Časopis museum českého. 1837. 364. et Kopitar. Hesych. glossogr. 44. — Bell. troj.

VII. Codex continens quatuor evangelia, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

VIII. Codex continens Acta Apostolorum et Epistolas, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. bulg.

IX. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Jassiis 1680, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. Jass.

B. Libri Serbici:

X. Codex continens quatuor Evangelia, litteris cyrillicis, Bartholomaei Kopitar. — Cod. Serb.

XI. Codex continens Chronica Georgii Monachi, litteris cyrillicis, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Georg. Mon.

XV. Breviarium, litteris glagoliticis, editum Venetiis 1561 a Nicolao Brozich, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. glag. venet.

XII. Octoëchus, litteris cyrillicis, typis exscriptus Ceti-

niae **1494**, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Oct.

XIII. Psalterium, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis **1520**, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Psalt. venet.

XVI. Menaeum in dies festos, litteris cyrillicis, typis exscriptum Venetiis **1538**, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Men. Venet.

C. Libri russici:

XVI. Codex continens praeter canones anastasimos aliasque odas octoëchi etiam lectiones ex evangeliis et apostolo, bibliothecae palatinae Vindobonensis. — Cod. Hankenst.

XVII. Biblia edita Ostrogii **1581**. — Bibl. ostrog.

XVIII. Biblià edita Petropoli **1816**. — Bibl. vulg.

Vindobonae Cal. Decemb. 1844.

F. Miklosich.

Corrigenda.

P. 2. l. 34. pro блзньць lege близньць. p. 4. l. 32. pro оврощити lege оброщити. p. 6. l. 2. pro боуиѥсловиѥ lege боуѥсловиѥ. p. 8. l. 13. pro оветъшати lege обетъшати. p. 14. l. 15. pro бѣтбь lege вѣтвь. p. 15. l. 7. pro съвѣгъ lege съвѣтъ. p. 50. l. 3. pro миль lege милъ. p. 64. l. 35. pro плюж lege плюѭ. p. 66. l. 34. pro ἔγκιος lege ἔγκυος. p. 67. l. 32. pro првьство lege прьвьство. p. 68. l. 32. pro нрѣзъ lege прѣзъ. p. 68. l. 34. pro опрѣсьникъ lege опрѣсьнъкъ. p. 70. l. 1. pro оврокъ lege оброкъ. p. 76. l. 5. pro ръıб- lege ръıб-а. p. 88. l. 15. pro стьгио lege стьгно. p. 91. l. 26. pro осѣтобати lege осѣтовати. p. 94. l. 20. тла adde significationem ἔδαφος pavimentum. p. 95. l. 12. pro πυγμή lege πυγμῇ. p. 98. l. 10. pro поткити lege потчити. p. 100. l. 22. pro вътикнѫти lege въıкнѫти.

А *δέ* vero. а-ще *εἰ* si. cf. юще. — Scr. a. thema pronom. tertiae pers.

ав-ик *παραχρῆμα* illico. Luc. 1. 64, 22. 60.

агн-ьць *ἀμνός* agnus. gl. cl. 850. Luc. 10. 3. Scribitur etiam югньць. gl. cl. 324.

азъ *ἐγώ* ego. Teste Alex. in libris antiquis юзъ uti hodiedum in dial. neoslov. in prov. ruth. jasko et in psalt. pol. sec. XIV. 108. 4. lit. aš. — Scr. ah-am a rad. ah loqui, ergo: ego, locutor. Lassen.

алък-ати *πεινᾶν* esurire. Matth. 5. 6. алъча *πεῖνα* fames. Georg. Mon. Monum. Frising. II. 44. 45. lasna (алчьна esurientem) III. 35. u lacomztue (въ лакомьствѣ avaritia). Neosl. lačen, lakomen. Lus. sup. lačnosć sitis. — Scr. lak gustare. Pol. łak-nąć esurire.

ашютъ *μάτην* frustra. gl. cl. 6. boh. gešit. pol. jeszutność in psalt. sec. XIV. 77. 37.

ба-обавати *ἐπᾴδειν* incantare. Psal. 57. 6. обаюник *τὸ ἐπᾴδειν* incantatio. Jerem. 8. 17. Sir. 34. 5. Neosl. bajanje. idem. баснь *μῦθος* fabula. 1 Tim. 1. 4. балии *ἐπῳδός* incantator, *ἰατρός* medicus. gl. cl. 200. Monum. Frising. II. 91. bali. бальство *φάρμακον* medicina. gl. cl. 200. Monum. Frising. II. 92. balouvanige (балованик medela). — Scr. bhâ apparere, lat. fari, gr. *φάναι*.

баб-а *μάμμα* avia. 2. Tim. 1. 5. Lit. boba.

баг-ръ *πορφύρα* purpura. Isai. 1. 18. багрѣнъ *πορφυροῦς* purpureus. Joan. 19. 2. багрѣница *πορφύρα* purpura. Luc. 16. 19. Codd. serb. et bulg. per-ѣнъ., Cod. ostrom. et edit. ostrog. per-ѧнъ, Oct. f. 210. per-енъ. — Scr. bhadž coquere. cf. прѣпржда.

бан-ю *λουτρόν* balneum. Ephes. 5. 6. Tit. 3. 5. Cf. lat. med. banna.

бедр-а μηρός femur. Ps. 44. 4. Etiam Georg. Mon. est fem. въ бедроу (бедрѫ) прободенъ. At in psalt. Jass. est gen. neutr. по бедрѣ твоемь. In dial. neosl. est gen. fem. uti in boh. olim erat.

безъ ἄνευ sine. Cum gen. Cf. lit. be. — Scr. bah-is extra.

бес-ѣда ῥῆμα verbum. Marc. 14. 70. Dobr. Institutt. 297 e praecedenti et сѣдѣти compositum suspicatur; nobis a scr. bhas (cf. bhâ) derivandum videtur.

би-ти τύπτειν percutere. Luc. 22. 63, 64. Nota formam бьеть gl. cl. 822. бичь φραγέλλιον flagellum. Joan. 2. 15. подъбои ϛαθμά libra. Georg. Mon. разбоиникъ λῃϛής praedo. Matth. 21. 13.

бид-обидѣти ἀδικεῖν injuria afficere. gl cl. 93. Matth. 20. 13. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet обидихъ-обида ἀδίκημα. injuria. Luc. 6. 28. бѣда ἀνάγκη necessitas. Luc. 21. 23. бѣдити ἀναγκάζειν cogere. gl. cl. 368. ἐρωτᾶν interrogare. Cod. bulg. 1 Thess. 4. 1. побѣда νίκη victoria. gl. cl. 615. Matth. 12. 20. — Scr. bhid findere bhêda divisio.

бил-обилие πιότης pinguedo, ἀδρότης abundantia. 2 Cor. 8. 20. бѣлъ λευκός albus. Matth. 5. 36. Lit. baltas. cf. etiam gr. λιπαρός pinguis, nitidus, largus et neosl. zabéliti. бѣлѣгъ σύμβολον signum. Georg. Mon.

бисеръ et -съръ μαργαρίτης. margarita gl. cl. 940. Matth. 7. 6. Vostokovio бисьръ scribendum videtur. бисерие 1. Tim. 2. 9. Dobr. Institutt. peregrinum esse judicat.

благъ ἀγαθός bonus. Luc. 11. 13. блаженъ μακάριος beatus. gl. cl. 20. благодать χάρις gratia. благословити εὐλογεῖν benedicere.

блазн-ити σκανδαλίζειν scandalum praebere. Matth. 13. 57. Neosl. blazniti, blazen f.

близъ πλησίον prope. Matth. 24. 32. ближьнь ὁ πλησίον proximus. близокъ affinis.

блзн-ьци δίδυμοι gemelli. Joan. 20. 24.

блист-ати ἀϛράπτειν fulgutare. Luc. 9. 29. бльстѣти ϛίλβειν nitere. Cod. serb. Luc. 24. 4. Marc. 9. 3. бльснѫти.

idem. Psal. 143. 6. блисцати сѧ *ἀςράπτειν* fulgurare. Cod. ostrom. Luc. 9. 29. блисцаниѥ *ἀςραπή* fulgur. gl. cl. 821. блескъ *αὐγή* splendor. блещати et cod. ostrom. Luc. 24. 4 et Oct. f. 13. бльщати сѧ *αὐγάζειν* splendere. Huc trahe льщаниѥ *χλωρότης* pallor. Psal. ven. 67. 14. cf. neosl. blisk et lesk et pol. błyskać et łyskać się.

блъх-а *ψύλλος* pulex. 1 Reg. 24. 15. Lit. blussa.

блѣдъ *χλωρός* pallidus. Apoc. 6. 8.

блю-ѭ бльвати *ἐμεῖν* vomere. Isai. 19. 14.

блюд-ѫ блюсти *φυλάττειν* custodire. 2 Petr. 3. 7.

блюд-о *παροψίς* patina. Matth. 14. 8. Lus. sup. blido est mensa. cf. goth. biuds discus et lit. bludas.

блѧд-ѫ блѧсти *φλυαρεῖν* nugari. Georg. Mon. блѧдь *ψεῦδος* mendacium. Georg. Mon. блѧди plur. f. *λῆρος* nugae. Luc. 24. 11. male Dobr. Institutt. 114 et Kop. gloss. блѧдꙑ. блѧдословиѥ *φλυαρία* nugae. Georg. Mon. блѧдивъ *φλύαρος* nugax. Act. 17. 18. 1 Tim. 5. 13. Hebr. 12. 26. Georg. Mon. Neosl. bledem blesti. блѫдити *πλανᾶσθαι* errare. gl. cl. 14. Matth. 22. 29. *πορνεύειν* scortari. cf. russ. bljadj meretrix. блѫдьно *ἀσώτως* luxuriose. cf. goth. blinds.

бо *γάρ* enim. Matth. 25. 3.

бобъ *κύαμος* faba. 2 Reg. 17. 28.

богъ *θεός* deus. богатъ *πλούσιος* dives. gl. cl. 920. богатѣти *πλουτεῖν* divitem esse. оубогъ *πτωχός* pauper. Marc. 12. 41. lit. ubbagis. — Scr. bhagas venerabilis. Baga in inscript. persep. deum significare docet Lassen in Zeitschrift f. Kunde des Morgenlandes. III. 445. Scr. dêva est deus, at zend. daêva mauvais génie. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna 8. Etiam a slavis div in malam partem sumitur, divove serbis sunt gigantes.

бод-ѫ бости *νύττειν* pungere. Jerem. 50. 11. — Scr. badh interficere.

бои-боꙗти сѧ *φοβεῖσθαι* timere. Luc. 1. 13, 2. 10. боꙗзнь *φόβος* timor. Lit. bijotis. — Scr. bhî.

бокъ *πλευρόν* latus. Jez. 4. 4. — Scr. bak flectere.

бол-ѣти ὠδίνειν doloribus cruciari. Matth. 10. 8. больнъ ἀσθενής debilis. болѣзнь νόσος morbus. Matth. 8. 17.

бол-ии μείζων major. Marc. 9. 34. gl. cl. 445. больми μᾶλλον magis. болꙗринъ ἄρχων princeps. — Scr. bala-vis.

босъ ἀνυπόδητος non calceatus. Isai. 20. 2. Lit. bosas.

бот-разботѣти πιαίνεσθαι pinguescere. Psal. 64. 13.

бр-брати берѫ συλλέγειν colligere. Cum съ. брѣмѧ φόρτος onus. Matth. 23. 4. Scr. bhara. бракъ γάμος connubium. Matth. 25. 10. Luc. 12. 36. — Scr. bhr. ferre.

бр-ати борѭ πολεμεῖν pugnare. Oct. f. 203. брань πόλεμος bellum. gl. cl. 365. 369. Luc. 14. 31. бранити πολεμεῖν pugnare, κωλύειν impedire. Marc. 9. 39. възбранити πολεμεῖν puguare. Psal. venet. 34. 1. борити. idem, quae infinitivi forma saepius occurrit in libris cisdanubianis quam брати. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 32. Jac. 4. 2. Psalt. venet. 34. 1. Georg. Mon. обарати prosternere. Georg. Mon. Neosl. et croat. boriti se, ruth. boroty sja, lit. bartis litigare.

бр-ьние πηλός lutum. Joan. 9. 6. gl. cl. 926. блато ἕλος palus. Isai. 33. 9. Georg. Mon. cf. злато врата. lit. bala.

брад-а πώγων barba. Psal. 132. 2. cf. lit. barzda.

бразд-а αὖλαξ sulcus. Psal. 64. 11. Oct. f. 163.

братъ ἀδελφός frater. Antiquiorem formam братръ habet gl. cl. 81. 477. 503; idem etiam братъ 108. 473. 500. Nota братиꙗ f. fratres. — Scr. bhrâtr.

браш-ьно βρῶσις edulium. gl. cl. 265. Matth. 14. 15. ἀνάλωμα. sumtus. Georg. Mon. Neosl. brašnja et brešno croat. serb. brašno et ruth. borošno farina.

бред-бродъ διάβασις vadum. Gen. 32. 22. Neosl. bredem bresti lit. bredu bristi.

бри-ти ξυρᾶν tondere. 1. Cor. 11. 6. бритва ξυρόν novacula.

брощ-оброщенъ φοινικοῦς puniceus. Isai. 1. 18. in Men. venet. оброщити βάπτειν tingere. Oct. f. 210. оброщение βαφή tinctura. Oct. f. 215. λέπυρον cortex. Cant. 4. 3. Neosl. brošč serb. brotj. boh. broť.

броус-оуброусъ σουδάριον sudarium. Luc. 19. 20. Joan.

11. 44. Ragus. et boh. ubrus, russ. obrus. cf. neosl. croat. et serb. brisati, veteribus бръісати. Vide infra бръс —

бръвь ὀφρύς supercilium. Sir. 26. 11. cf. neosl. obrvi cum graeco. — Scr. bhrû.

бръзъ ταχύς velox. Georg. Mon. Male Kop. in gloss. бързъ penes бръзъ. бръзѣю σύρτις syrtis. Cod. bulg. Act. 27. 17. cf. serb. brzica. Suffixum ѣю etiam in верѣю occurrit. Neosl. et croat. brž est fortassis; cf. gr. τάχα. — Scr. brash delabi.

бръзд-а κημός capistrum. Psal. 31. 9. φιμός camus. Isai. 37. 29. cf. gall. bride et lit. brizgilas.

бръню θῶραξ thorax. Ephes. 6. 14. 1 Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. brně E vet. germ. brunja.

бръв-но δοκός trabs. Matth. 7. 5. Minus bene cod. ostrom. бьрьвьно. cf. neosl. brv et bruno, croat. et serb. brvno ruth. berevno.

бръс-обръснѫти ξυρᾶν tondere. Sic edit. ostrog. Jerem. 48. 37. Mich. 1. 16. Etymon videtur esse броус in оуброусъ: uti enim a доухъ-дъіхати et дъхнѫти derivantur, sic a броус-бръісати et бръснѫти descendere possunt. Slavus interpres chronici Georgii Monachi vocem graecam ἀπόχρη (sufficit) per отъбръісати reddidit, ἀπόχρη cum χρᾶν (radere) confundens.

брѣгъ ὄχθη ripa. Marc. 8. 32. — Scr. bhandž pro bhrandž frangere: est ergo брѣгъ graecum ῥηγμίν. Benf. II. 14. cf. tamen E. Burnouf in Journal des Savants. 1833. 601. Note.

брѣг-ж брѣщи, не — ἀμελεῖν non curare. Marc. 7. 27. не брѣзи ἄφες sine. Cod. serb. ibidem. Ruth. berehty. — cf. scr. bhrâdž lucere.

брѧк-брѧцание βόμβος strepitus. gl. cl. 51. neosl. brnéti brenk. boh. břenčeti. pol. brzęk.

боуд-ити ἐγείρειν excitare. Cum възъ Matth. 8. 25. бъдѣти ἐγρηγορέναι vigilare. Matth. 25. 13. Luc. 2. 8. бъдръ πρόθυμος alacer. Matth. 26. 41. Lit. budrus vigil. възбънѫти ἐγείρεσθαι excitari. Lit. pabundu expergefio. — Scr. budh expergefacere.

боуи *μωρός* insipidus. Matth. 25. 3, 8. обоуюти *μωραίνεσθαι* infatuari. Luc. 14. 34. боуикcловик *μωρολογία* ineptiae. развоуюти *θρασύνεσθαι* audacem fieri. Georg. Mon. боукcть *ἀλαζονεία* arrogantia. Georg. Mon. cf. serb. bujati pol. bujać lit. buinus.

боук-ꙑ *γράμμα* littera, *βιβλίον* liber. Georg. Mon. боуква слонова *πυξίον ἐλεφάντινον* pyxis eburnea. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. cf. goth. bôka neosl. bukve.

боук-боучати *μυκᾶσθαι* mugire. Georg. Mon. Neosl. bukati et bučati. бꙑкъ *ταῦρος* taurus. ibidem. бьчела *μέλισσα* apis. Cod. ostrom. Luc. 24. 42.

боур-ꙗ *καταιγίς* procella. Cod. ostrom. боура. Luc. 8. 23. Croat. etiam est bura.

бꙑ-ти *εἶναι* esse. бꙑвати idem. избꙑти *περισσεύειν* superesse. Matth. 13. 12. избꙑтъкъ *περίσσευμα* reliquiae. Matth. 14. 20. забꙑти *λανθάνεσθαι* oblivisci. gl. cl. 306. бꙑль *βοτάνη* herba. Cod. bulg. Hebr. 6. 7. пробавити *παρατείνειν* obtendere. Psal. 35. 11. избавити *ἐλευθεροῦν* liberare. Nota imperf. бѣхъ et fut. бѫдѫ. lit. buti. — Scr. bhû fieri.

бꙑст-ръ *ταχύς* citus. Jerem. 4. 13. Joël 3. 4. Oct. f. 212. бꙑстрина *ῥεῖθρον.* flumen. Oct. f. 222. Georg. Mon. A боудити videtur derivandum esse: бꙑс-т-ръ. cf. прѫдьнъ а прѫд. —

бѣг-ж бѣщи *φεύγειν* fugere. Praesens a бѣжати usitatius est: бѣжѫ бѣжиши. Joan. 1. 13. бѣгати idem. Matth. 10. 23. бѣгльць *προσφυγών* transfuga. Georg. Mon. бѣгъство *φυγή* fuga. Psalt. venet. 141. 4. nos potius бѣжьство expectassemus. Lit. bĕgti.—Scr. bhudž flectere.

бѣсъ *δαίμων* daemon. Matth. 6. 2. Marc. 16. 17. бѣсьнъ *δαιμονιζόμενος* daemoniacus. Matth. 8. 28. бѣсьновати сѧ *δαιμονίζεσθαι* a daemone agitari. Lit. bĕsas. — A scr. bhî timere, unde etiam goth. fijands, vel a bhâs lucere. cf. див. —

ва-снь *δῆθεν* scilicet, *εἰκός* aequum, verisimile. Georg. Mon. Russus pro васнь voce sibi ignota posuit помꙑль.

Unde Dobr. Institutt. 290. habeat васнь simultas ignoramus. — Nobis videtur descendere a scr. vâ flare, ita ut vera significatio sit: vox. cf. сирѣчь.

ва-юти *γλύφειν* sculpere. Deut. 4. 16. Georg. Mon. изваюнъ образъ *ἀνδριάς* statua. Georg. Mon.

вад-ити *κατηγορεῖν* reprehendere. Joan. 8. 10. Luc. 23. 2. Construitur cum на et accus. навадити *προβιβάζειν* impellere. Matth. 14. 8. Huc trahimus свада *ἔρις* contentio. Bell. troj. свадливъ *φιλόνεικος* contentiosus. ibidem. Neosl. et serb. svaditi ruth. vadyty boh. waditi pol. zwada. — Scr. vad loqui, cum praepos. vi disputare.

вап-повапнити et -пити *κονιᾶν* calce obducere. Matth. 23. 27. Act. 23. 3.

вар-ити *προάγειν* praecedere *προφθάνειν* antevertere. Matth. 14. 12. Matth. 6. 45. Šaff. Starož. 18. 7. a goth. farjan derivavit. Habes in bell. troj. прѣварити fraudare. Serb. varati.

вдов-а *χήρα* vidua. Luc. 2. 37. вдовица. idem. Cod. ostrom. ubi въд-. — Scr. vidhavâ i. e. sine conjuge. Vide Benf. 2. 273.

вдодъ *ἔποψ* upupa. Deut. 14. 17. Zach. 5. 9. Neosl. vdeb. croat. deb.

вед-ж вести *ἄγειν* ducere. Matth. 10. 18. Act. 8. 32. водити. idem. Matth. 15. 14. вождь *ὁδηγός* dux. Matth. 15. 15. Lit. vedu vesti. — cf. scr. vi-vadha via. Benf. 1. 356.

вед-ро *εὐδία* serenitas. Matth. 16. 2. Boh. est aestus. — Fortasse a Scr. idh urere unde vidhra serenus.

вез-ж вести *ἄγειν* vehere. весло *κώπη* remus. Jez. 27. 6. Lit. važoti. — Scr. vah vehere.

вел-ии *μέγας* magnus. Luc. 2. 9. Nota велье gl. cl. 139. 156. вельми *σφοδρῶς* valde. вельможа *μεγιστᾶνες* primates Sir. 38. 3. вельлѣпота *μεγαλοπρέπεια* magnificentia. великъ *μέγας* magnus. величити *μεγαλύνειν* extollere. величати idem. cf. болии.

велбѫдъ *καμηλος* camelus. Matth. 19. 24. Luc. 18. 25. Georg. Mon. Male Kop. gloss. вельбѧдъ. велбѫждь *καμήλου* cameli. Lit. verbludas A goth. ulbandus quod a gr. *ἐλέφας*.

веп-ръ *ὗς* aper. Ps. 79. 13. Oct. f. 215. Georg. Mon. — Scr. vap. semen spargere.

вес-елъ *φαιδρός* hilaris. gl. cl. 749. 750. веселие *ἀγαλλίασις* laetitia. Luc. 1. 14. — Scr. vas amare, vasna bonus.

вес-на *ἔαρ* ver. Oct. f. 221. Psal. venet. 73. 17. habet вѣсна, minus bene. cf. lit. vasara aestas. — Scr. vas amare, vasanta ver.

вет-ъхъ *παλαιός* vetus. gl. cl. 354. 838. Matth. 9. 16. обетъшати *παλαιοῦσθαι* veterascere. cf. lat. vetus et gr. *ἔτος*. — Scr. para-vat anno superiore.

вещь *πρᾶγμα* res. обьщь *κοινός* communis. gl. cl. 103. Cod. bulg. Act. 2. 44. обещьникъ *κοινωνός* particeps. gl. cl. 513. Cod. bulg. 1 Tim. 6. 18. cf. вѣтъ.

вечеръ *ἑσπέρα* vespera, *ὄψε* sero. Marc. 13. 35. въчера *χθές* heri. gl. cl. 816. вечерꙗти *δειπνεῖν* coenare. Lit. vakaras vespera et vakar heri.

ви-ти *ἑλίσσειν* circumvolvere. Exod. 25. 11. вино *οἶνος* vinum. Luc. 1. 15. Primitus fortasse vitis. cf. serb. pavitina. Lit. vynas. винарь *ἀμπελουργός* vinitor. виноградъ *ἀμπελών* vinea свиньць pro съв — *μόλιβδος* plumbum. Jez. 22. 19. Lit. svinnas. cf. scr. vanga plumbum proprie: flexilis. вѣньць *ςέφανος* sertum. gl. cl. 675. вилица pl. *κρεάγρα* fuscina. Num. 4. 14. Jerem. 52. 18. — Scr. vê texere.

ви-на *αἰτία* causa. gl. cl. 256. Matth. 19. 3. обинѫти сѧ *ὑποςέλλεσθαι* se subducere. Hebr. 10. 38. Act. 20. 20. не обинѫти сѧ *παῤῥησιάζεσθαι* libere loqui. Psal. 93. 1. обиновати сѧ. idem. gl. cl. 89. повинѫти сѧ *ὑποτάσσεσθαι* se subjicere. Jac. 4. 7. Psal. 61. 1. повиновати сѧ. idem. Luc. 2. 50. Rom. 8. 7. Psal. 143. 2. Etymon est ви-ти unde formae in-ѫти immediate descendunt.

вид-ѣти *βλέπειν* videre. ненавидѣти *μισεῖν* odisse. Matth. 5. 44. cf. lit. pavidis invidia. вѣдѣти *γινώσκειν* intellige- re. вѣмь et Luc. 13. 25. Marc. 14. 68. Joan. 9. 25. вѣдѣ prima pers. sing. praes. Eadem forma occurrit in Monum. Frising. I. 2. вѣдомъ *γνωστός* notus Psal. 75. 2. a non usitata infinitivi forma вѣсти derivandum est, unde etiam part. praes. act. вѣдъі, вѣдѫщь descendunt. вѣдокъ *ἐπιστήμων* gnarus. Georg. Mon. cf. neosl. svedok. вѣсть *φήμη* fama. Matth. 9. 26. съвѣдѣтель *μάρτυς* testis. gl. cl. 717. съвѣсть *συνείδησις* conscientia. Joan. 8. 9. невѣжда *ἰδιώτης* imperitus. Georg. Mon. невѣста *νύμφη* nova nupta. Matth. 10. 35. Luc. 12. 53. Joan. 3. 29. Verte: non visa. cf. тѣсто, пѣстоунъ. Alii a вед-ж derivarunt. — Scr. vid videre.

вис-ѣти *κρέμασθαι* pendere. gl. cl. 564. 671. вѣсити *κρεμᾶν* suspendere.

вит-ати *καταλύειν* commorari. Matth. 13. 32. Luc. 9. 12. обитѣль *κατάλυμα* deversorium. Luc. 2. 7. витальница. idem. Cod. serb. Marc. 14. 14.

вит-ѧзъ *ἥρως* heros. Bell. troj. витѧжьство *ἀνδρία* fortitudo. ibidem. In codice витезъ invenitur, nos tamen витѧзъ scribendum esse putavimus propter serb. vitez et russ. vitjaz. De origine vide Šaff. Starož. I. 18. Pol. zwyciężyć a radice тѧг- derivandum est, unde etiam potęga descendit.

вих-ръ *λαῖλαψ* turbo. Job. 21. 18. Jerem. 4. 13. cf. neosl. nevihta. — Scr. viha aër.

вл-довлѣти *ἀρκεῖν* sufficere. gl. cl. 121. In antiquissimis libris довлѭ-лѥши unde довлѥть. gl. cl. 524. Cod. ostrom. Matth. 6. 34, 10. 25. cf. мрѣти, трѣти. велѣти *βούλεσθαι* velle. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 14. *ἐπιτάσσειν* jubere. Luc. 8 25. Neosl. et bulg. est etiam: dicere. велѣние *δόγμα* placitum. Georg. Mon. волити *βούλεσθαι* velle. Matth. 11. 27. волѩ *θέλημα* voluntas. Lit. valě. неволѩ *ἀνάγκη* necessitas. Codd. bulg. et serb. Matth. 18. 7. — Scr. vr eligere.

ВЛ-АТИ СА κλυδωνίζεσθαι fluctibus agitari, κινδυνεύειν periclitari. Luc. 8. 33. Matth. 14. 24. boh. wláti. ВЛЪНА κῦμα fluctus. Matth. 8. 24. Lit. vilnis. ВЛЪНЕНИЕ κλύδων fluctus. Minus bene cod. ostrom. ВЪЛЪНЕНИЕ. ПРИВАЛИТИ προσκυλινδεῖν advolvere. Marc. 15. 46. ВРѢМА καιρός tempus. Matth. 8. 29. cf. περιπλομένων ἐνιαυτῶν volventibus annis. — Scr. vâra tempus ab obs. vr, val movere.

ВЛ-ЪНА ἔριον lana. Hebr. 9. 19. Psal. 147. 5. ВЛАСЪ θρίξ capillus. Matth. 10. 30. — Scr. vr tegere unde urṅâ lana.

ВЛАД-Ж ВЛАСТИ ἄρχειν imperare. Luc. 2. 2. 1. Cor. 7. 4. Psal. 88. 9. In libris recentioribus ВЛАДѢТИ. ВЛАСТЬ ἐξουσία imperium. ОБЛАСТЬ idem. gl. cl. 204. Luc. 22. 53. ВЛАСТЕЛИНЪ ἀρχοντικός princeps. Georg. Mon. In plurali: ἀρχή magistratus. Cod. serb. Luc. 20. 20. ВЛАДЪІКА δεσπότης dominus. Cod. serb. Luc. 22. 11. ВЛАДЪІЧЬ ἐξουσία potestas. Cod. bulg. Rom. 13. 1. ВЛАДЪІЧЬСТВИЕ ἡγεμονία principatus. — Scr. vrdh crescere. cf. mah crescere, at in dial. prâcr. posse.

ВЛЪГ-ЪКЪ ἰκμαλέος humidus. ВЛАГА ἰκμάς humor. Luc. 8. 6. НЕВЛАЖЬНЪ ἄνικμος siccus. Oct. f. 156. Neosl. vovhek croat. vuhek boh. wlhký pol. wilgotny. — Scr. vrš humectare; dubito propter g pro š: cf. tamen scr. miš cum МЬГНОВЕНИЕ.

ВЛЪКЪ λύκος lupus. Joan. 1. 12. Vostokovius in gloss. cod. ostrom. ВЪЛЪКЪ rectum esse censet. — Scr. vṛka lupus.

ВЛЪЧ-ЬЦЬ τρίβολος tribulus. Cod. serb. Matth. 7. 16. Cod. bulg. Hebr. 6. 8. Alias РѢПИЕ.

ВЛЪХ-ВЪ μάγος magus. Matth. 2. 16. Nota pluralem ВЛЪСВИ. Cod. bulg. Act. 13. 6 habet ВЛЪФА. ВЛЪХВОВАТИ μαγεύειν artes magicas exercere. ВЛЪСНѪТИ ψελλίζειν balbutire. gl. cl. 15. ВЛЪШЬВЛЕНИЕ μαγεία magia. Georg. Mon. Huc refer ВЛАХЪ, slavi enim homines latine loquentes ВЛАХЪІ (balbos), germanos plane НѢМЬЦА (mutos), se ipsos СЛОВѢНЬЦА (λογίους, distincta loquela praeditos) appellabant. cf. tamen Šaff. Starož. 6. 10 et 14. 8. — Scr. vrh sonum edere.

влѣк-ж влѣщи *ἕλκειν* trahere Joan. 21. 8. Nota aor. обл-лѣшѧ in cod. assem. влачити. idem. Act. 8. 3. облакъ *νεφέλη* nubes. Matth. 17. 5.

вн-оукъ *ἔκγονος* nepos. 1 Tim. 5. 4. Polonis olim wnęk. — Cf. scr. ûna minor, ab etym. van demere ut sit pro оуноукъ. suffixum оукъ polonis etiam in pająk sonat жкъ.

вод-а *ὕδωρ* aqua. Luc. 8. 25. поводьнь *πλημμύρα* inundatio. Cod. serb. Luc. 6. 48. водоносъ *ὑδρία* hydria. Lit. vandů. — Scr. uda aqua.

вои pl. *ςράτευμα* exercitus. Matth. 22. 7. воинъ *ςρατιώτης* miles. gl cl. 739. воиска *ςρατός* exercitus. Georg. Mon. воιевати *πολεμεῖν* pugnare.

волъ *βοῦς* bos. 1 Cor. 9. 9. воловьнъ сѫпрѫгъ *ζεῦγος βοῶν* jugum boum. Cod. ostrom. Luc. 14. 19. жилами волоуιами. 2. Macc. 7. 1. Georg. Mon. cf. serb. volujski.

вон-ιа *ὀσμή* odor. Joan. 12. 3. Georg. Mon. Ab hoc syllaba он in ѫ conversa et addita gutturali ѫхати *ὀσφραίνεσθαι* odorari. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19, cf. спѣхъ смѣхъ а спѣ-смѣ — Scr. an spirare.

воскъ *κηρός* cera. Psal. 21. 15. Bell. troj. habet formam восъкъ. Lit. vaskas.

вощ-овощь *ὀπώρα* fructus. Jerem. 40. 10, 12. Cant. 4. 1, 7. 12. овощиιе coll. Georg. Mon. овощьница овощьникъ pomarium. Bell. troj. Serb. et croat votje.

вр-ѣти врѭ врѥши *ζεῖν* fervere. врѭщь part. praes. act. Job. 32. 19. врѣниιе *βράσμα* bullitus. Oct. f. 106. извирати *βράζειν* bullire. Georg. Mon. варъ *καῦμα* aestus. Matth. 20. 12. варити *πέττειν* coquere. Exod. 16. 23. варѥниιе *βράσμα* bullitus. Oct. f. 220. врѣмѧ *καιρός* tempus ad вл — scr vr volvere retulimus, potest tamen etiam ab hoc etymo derivari, quemadmodum tempus a scr. tap. calere. Bopp. gloss. sanscr. 1844.

вр-ѣти врѭ врѥши *συγκλείειν* concludere. Psal. venet. 34. 3. врата *πύλη* porta. Matth. 7. 13. cf. влато злато. вратарь *θυρωρός* janitor. врѣтище *σάκκος* cilicium. Matth. 11. 21. Psal. 29. 12, 34. 13. Neosl. vréče boh. wřece.

wřece. верига ἅλυσις catena. Marc. 5. 3. Georg. Mon. Neosl. et ragus. veriga. верѣꙗ μοχλός vectis. Psal. 106. 16, 147. 2. Georg. Mon. Boh. weřege pol. wierzeja cf. lit. atviras apertus. — Scr. vr impedire.

враб-ии στρουθός passer. Job 40. 24.

врагъ ἐχθρός inimicus. gl. cl. 459. Matth. 5. 44. вражда ἔχθρα inimicitia. gl. cl. 461. Luc. 23. 12. cf. goth. wargs.

вранъ μέλας niger. Apoc. 6. 5. Zachar. 6. 2. κόραξ corvus. Luc. 12. 24. Psal. 101. 6, 146. 7. Lit. varnas. гавранъ. idem. Georg. Mon. врана κορώνη cornix. Jerem. 3. 2. Georg. Mon. — Scr. varn tingere.

враск-а ῥυτίς ruga. Cod. bulg Ephes. 6. 27. ubi editio vulgata habet порокъ. Boh. wraska. — Scr. vrashč findere.

врачь ἰατρός medicus. Luc. 5. 31. врачьство ἰατρεῖον sanatio. Serbis vrač est divinus, magus, unde patet, radicem esse връкати murmurare. cf. балии et влъхвъ et gr. ἐπῳδός.

врък-ати φθέγγεσθαι sonum edere. Naum. 2. 8. Neosl. vrkati, boh. wrkati lit. verkti.

врьб-а ἰτέα salix. gl. cl. 351. Psal. 136. 2.

врьвь σπαρτίον funiculus. Joan. 2. 5. Act. 22. 35. Neosl. vrv lit. virvĕ. — Scr. vr impedire unde varâta restis; ergo вр-ьвь?

врьг-ѫ врѣщи ῥίπτειν jacere. Matth. 4. 6. Minus bene cod. ostrom. вьрг-ерьжение βολή jactus. — Scr. vrdž destituere.

врьз-ѫ врѣсти cum отъ ἀνοίγειν aperire. Joan. 10. 21. Act. 26. 18 Nota part. perf. pass. отъврьстъ et aor. отъврѣсте сѧ очи aperti sunt oculi. Male Kop. gloss. вьрзѫ. Serb. otvrsti.

врьст-а συνωρίς bijuges equi. Men. Ven. Val. вѫрста statura. съврьстьникъ συνηλικιώτης coaetaneus. Gal. 1. 14. — Scr. vrdh crescere ita ut sit: врьс-та pro врьд-та?

врьтъ κῆπος hortus. Cod. bulg. Joan. 18. 26, 19. 41. Male Kop. gloss. вьртъ. врьтоградъ. idem. врьтоградарь

κηπουρός hortulanus. Neosl. et croat. vrt. cf. goth. aurt herba.

врьт-ѣти συςρέφειν circumagere. Sir. 38. 32. вратити ςρέφειν vertere. вретено ἄτρακτος fusus. Prov. 31. 19. — Scr. vrt versari.

врьт-изврьтѣти ἐξορύττειν effodere. Georg. Mon. врьтъпъ σπήλαιον spelunca. gl. cl. 86. Matth. 21. 13. cf. antec.

врьх-ж врѣщи ἀλοᾶν, triturare. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 18. 1. Cor. 9. 9, 10.

врьхъ κορυφή vertex. Hebr. 11. 21. врьхоу ἐπάνω supra. Matth. 5. 14. съврьшити ἀποτελεῖν perficere. gl. cl. 22. Luc. 1. 17. lit. viršunė. — Scr. vrh crescere?

врѣд-ити βλάπτειν laedere. gl. cl. 594. Marc. 16. 18. врѣдъ λώβη lepra. Georg. Mon.

въ εἰς ἐν in. Cum accus. et loc. Rarius cum gen. construitur: въ сжботы. Marc. 3. 2, 4 въ дьне Joan. 11. 9. In compositione etiam ж sonat: ждоль κοιλάς convallis. Psal. 59. 83, 64. 13. Cod. bonon. ѩд — Pol. wędoł et wądoł. cf. сж нж pro съ нъ.

възъ ἀντί pro. Cum accus. Joan. 1. 16. Psal. 34. 12, 108. 5. In compositione directionem in locum superiorem indicat, respondetque gr. ἀνά. — Scr. ud sursum.

вънъ ἔξω foras. Luc. 22. 62. Matth. 5. 13. вънѣ loc. вънѣшьнь ὁ ἔξω externus. Act. 26. 11. вънѣѩдоу ἔξωθεν extrinsecus. Matth. 23. 27. — Scr. vi, unde instrument. vinâ praeter.

въпи-ти κράζειν clamare. Matth. 15. 23. въпьеть gl. cl. 349. 687. въпль κραυγή clamor. Matth. 25. 6, 11. 18. възъпити pro възъвъпити. cf. goth. vopjan et nostrum пѣ-ти.

вы ὑμεῖς vos. ва dual. accus.

вы-ти φωνεῖν. sonum edere. Saph. 2. 14. — Scr. u sonare.

вы-ꙗ τράχηλος collum. Luc. 15. 20.

вин-ж ἀεί semper. gl. cl. 423. Matth. 18. 10. Psal. 24. 15. вињнъ διηνεκής continuus. gl. cl. 319.

вꙑс-окъ ὑψηλός altus. вꙑшьнь ὁ ἄνω superior. вꙑспрь gl. cl. 905. Hebr. 12. 15. Cod. assem. Constare videtur e вꙑс — et прати unde парити volare.

вьсь χωρίον praedium. Luc. 24. 13. — A scr. vish intrare, non a vas habitare propter gr. οἶκος et lat. vicus cf. нꙑрище domus a нрѣти intrare.

вьсь πᾶς omnis. вьсꙗкъ et вьсꙗчьскъ. idem. In cod. ostrom. occurrit etiam вьсакъ. cf. lit. vis semper. — Scr. vishva.

вѣ νῶϊ nos. nom. dual.

вѣ-отъвѣ ἀπεκρίνατο respondit, отъвѣшѧ ἀπεκρίναντο responderunt. Saepius in codd. assem. et bonon. cf. вѣт — et васнь.

вѣ-ꙗти πνεῖν spirare. Cum възъ. Luc. 12. 55. Matth. 7. 25. λικμᾶν evannare. Ruth. 3. 2. вѣꙗ κλάδος ramus. Cod. ostrom. Matth. 21. 32. Neosl. véja lit. vějas. вѣтвь κλάδος ramus. gl. cl. 36. Matth. 13. 32.

вѣг-л-аськъ δόλιος astutus. Georg. Mon. Hanc vim voci tribuimus e contextu orationis; graecus enim nihil habet. — Radix videtur esse scr. vêga velocitas. cf. neosl. hitro (cito) cum pol. chytry (astutus).

вѣд-ро ὑδρία hydria. Georg. Mon. Lit. vědras. — Scr. uda.

вѣжд-и dual. f. βλέφαρα palpebrae. Psal. 131. 4. Psal. glag. 10. 4. habet вѣцѣ. Dobr. Institutt. 279. вѣꙗти putat esse etymon: conferenti tamen gr. βλέφαρα cum βλέπειν haec vox potius a видѣти derivanda videbitur

вѣкъ αἰών aevum. gl. cl. 553. Matth. 6. 13. — cf. scr êka unus.

вѣн-ити πωλεῖν vendere. Codd. assem. et Serb. Matth. 10. 29. не пѧть ли птиць вѣнить сѧ пѣнѧзема дъвѣма. вѣнимѣ кста двѣ птици. вѣно φερνή dos. Gen. 34. 12. — Fortasse a Scr. vi praep. insep. respondenti lat. dis.

вѣр-а πίςις fides. Lit. viěra. Marc. 16. 13. вѣрѫ ѭти πιςεύειν credere. Marc. 16. 11. вѣровати. idem. — cf. rad. vêdicam vi vêmi tueor: вѣ-ра?

вѣт-ръ ἄνεμος ventus. Matth. 8. 26. Lit. vêtra. — Scr. vât ventilare.

вѣтъ συνθεσία pactum in невѣтохранитель ἀσύνθετος foedifragus. Rom. 1. 31. вѣтии ῥήτωρ rhetor. Men. Ven. Oct. f. 213. вѣтовати ῥητορεύειν orationem habere. Oct. f. 213. вѣтьскы μυθικῶς fabulose. gl. cl. 912. вѣщати φθέγγεσθαι loqui. Oct. f. 152. отъвѣтъ ἀπόκρισις responsio. Luc. 2. 47. μισθός praemium. Bell. troj. съвѣтъ συμβουλή consilium. gl. cl. 235. Matth. 12. 14. cf. antec.

вѧд-оувѧнѫти μαραίνεσθαι marcescere. Jac. 1. 11. неоувѧдаемъ ἀμάραντος immarcescibilis. Oct. f. 55. cf. boh. chwadnauti et vet. свѧд. —

вѧз-ати δεῖν ligare. 2. Tim. 2. 9. вѫзъ σύνδεσμος vinculum. gl. cl. 533. at 784. ѫзъ. ѫза. idem. Luc. 13. 16. Psal. 106. 14. ѫже ἅλυσις catena. Marc. 5. 4. Luc. 8. 29. ѫжика συγγενής consanguineus. Joan. 18. 26. Luc. 1. 36. cf. scr. bandhu. съвѧзьнь δέσμιος vinctus. Matth. 27. 16. 2. Tim. 1. 8. Serb. sužanj. оувѧсло μίτρα. Lev. 8. 9. — оувѧзнѫти συλλαμβάνεσθαι prehendi. Psal. 9. 15, 22. ἀναδεῖν religare. Oct. f. 248. 250. Neoslov. veznoti croat. veznuti pol. więznąć boh. uwáznauti et uwjznauti. — Scr. bandh ligare.

вѧщ-ьшии μείζων major. Luc 9. 13. Matth. 20. 26. Hebr. 6. 17. Monum. Frising. I. 23. vúensih (вѧщихъ). Neosl. vekši pol. większy. — Scr. vah et vakš crescere. cf. мощьшь a могѫ.

гав-огавие ἐνόχλησις molestia. Psal. venet. 34. 13. Cod. bonon. cf. neoslov. ogaven boh. ohawa.

гадъ ἑρπετόν animal reptile. Psal. 103. 25. Jac. 3. 7.

гад-аниє αἴνιγμα aenigma. 1. Cor. 13. 12. μαντεία vaticinium. Jerem. 14. 14. Lit. žadas oratio. — Scr. gad loqui.

гад-гажданиє ψόγος vituperium. Psal. 30. 14. 2. Cor. 6. 8. Neosl. gaditi. cf. antec.

ган-аниє πρόβλημα propositio. Psal. 48. 5, 77. 2. — Scr. gan reputare.

гас-ити σβεννύναι extinguere. Cum оу. Ephes. 6. 16. Lit. išgessau.

гат-анние съновьное ὀνειρομαντική interpretatio somniorum. Georg. Mon. Serb. gatati divinare.

гащ-и σαράβαρα tibialia. Dan. 3. 21.

гвоздь ἧλος clavus. gl. cl. 620. Nota adj. гвоздинъ Joan. 20. 25.

глав-а κεφαλή caput. Matth. 8. 20. главизна κεφάλαιον caput libri. Hebr. 10. 6. Lit. galva.

главн-ıа δαλός titio. Zach. 12. 6. главнꙗ есть дрѣво огорѣло. Sic cod. bonon. Neosl. et serb. glavnja boh. hlawně pol. głownia.

глаг-олати λέγειν dicere. Luc. 24. 25, 29. 32. — Scr. gr. sonare cum guna gutturali addita.

глад-ити λεαίνειν laevigare. Psal. 17. 43. гладъкъ λεῖος laevis. Luc. 3. 5. cf. глодати. — Scr. gr. splendere cum guna addita d.

гладъ λιμός fames. Luc. 15. 14, 17. — Scr. grdh desiderare.

гласъ φωνή vox. Joan. 1. 16. Lit. garsas. — Scr. gr. sonare. cf. класъ а кл-ати.

глезн-а σφυρόν talus. Act. 3. 7.

глн-на πηλός argilla. Isai. 45. 9. cf. serb. glib, ergo pro глнбна.

глод-ати τρώγειν rodere. Jerem. 50. 17.

глоум-ити сѧ ἀδολεσχεῖν garrire. Psal. 68. 13, 118. 15. глоумлнвъ φλύαρος nugax. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. cf. ruth. hłum.

глоухъ κωφός surdus. Luc. 7. 22. оглъхнѫти κωφοῦσθαι surdescere. Mich. 7. 16.

глът-ити καταπίνειν deglutire. Cum по. Psal. 106. 27. Neosl. govt croat. gut. — Scr. gr deglutire unde zend. gara gosier. cf. гртань.

глѣб-ати ἐμπηγνύναι infigere. cum оу. оугльбнѫти ἐμπήγνυσθαι infigi. Psal. 68. 2, 14. Oct. f. 183. Serb. glib. — Scr. grah pro grabh arripere. cf. вѧзнѫти.

глѧд-ати βλέπειν videre. Matth. 12. 22. cf. vet. germ. glinzen. cf. valach. оглиндъ speculum. — Scr. gr splendere addita d.

глжб-окъ *βαθύς* profundus. Psal. 63. 7. In codd. bulg. et serb. occurrit etiam глъбокъ. глъбородительнъ *ἀβυσσοτόκος* abyssos pariens. Oct. f. 178. — Scr. džrbh et džrmbh findere unde gr. *γλύφειν*. Serb. dubok a vet. длъб-ж derivabis. cf. lit. gyllus et dubbus profundus.

гн-ати женж *διώκειν* persequi. гонити. idem. gl. cl. 563. Luc. 8. 29. — Scr. han ferire (cum pra repellere) unde ghnanti feriunt et džahi feri.

гнет-ж гнести *ἀποθλίβειν* comprimere. Luc. 8. 45. Cod. ostrom. гнѥ-гнѣтати. idem. Male Kop. gloss. гнѣтж.

гни-ти *σήπεσθαι* putrescere. Cum сх. Job 19. 20. гнилъ *σαπρός* putris. гнои *κοπρία* stercus. Luc. 13. 8.

гноус-ити сѧ *βδελύττεσθαι* abominari. гноушати сѧ. idem. Isai. 49. 7. гноусьнъ сътворити *χραίνειν* foedare. Oct. f. 91. — Neosl. gnus lit. gnusas eruca.

гнѣвъ *ὀργή* ira. gl. cl. 118. Matth. 3. 7. гнѣвливъ *ὀργιλός* iracundus.

гнѣзд-о *νοσσία* nidus. Luc. 13. 34.

гнѣт-ити *ἅπτειν* incendere. Cum възъ. Luc. 22. 55. Neosl. nétiti pol. niecić boh. njtiti.

гобьз-ити сѧ *εὐφορεῖν* feracem esse. Cum оу. Luc. 12. 16. гобьзовати *εὐθηνεῖν* prospere succedere. Psal. 67. 17, 122. 4. Jerem. 21. 1. A goth. gabigs, quod Bopp gloss. 1844. a scr. bhaga derivavit.

гов-оръ *θόρυβος* tumultus. gl. cl. 766. наговорити *πείθειν* suadere. Bell. troj. говѧдо *βοῦς* bos. Cf. pol. gawęda garrulus et gwar strepitus. — Scr. gu sonum edere, unde gô bos.

гов-ѣти *εὐλαβεῖσθαι* religiose vereri. Cod. bulg. 1. Tim 2. 9. gl. cl. 142. Oct. f. 138. Cf. serb. ugoveti ruth. zahovity boh. howěti.

годъ *ὥρα* tempus. Luc. 1. 10. Joan. 16. 21. година. idem. Codd. serb. pro часъ. Matth. 20 5. Lit. adyna. възгодиѥ in maturitate. cf. neosl. zgodej cf. гадати — et рокъ cum рекж.

год-ѣ ѥсть *ἀρεςόν ἐςι* Act. 12. 3. Esth. 3. 9. Neosl. godi

оугодити ἀρέσκειν placere. Matth. 14. 6. оуграждати. idem. въгодиѥ сътворити τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι satisfacere. Cod. bulg. Marc. 15. 15. негодовати ἀγανακτεῖν aegre ferre. Marc 14. 14.

гол-ѣнь f. σκέλος crus. Joan. 19. 21. Georg. Mon. Croat. golen serb. golijen.

голъ γυμνός nudus. 1. Cor. 15. 37. голоть κρύσταλλος glacies. Psal. 147. 6, 148. 8. Neosl. golot.

гол-жбь περιστερά columba. Matth. 21. 12. Nota adjectivum голжбинъ. Luc. 2. 24. гол- cognatum est cum scr. kala sonus lenis in kala-rava; жбь suffixum esse videtur.

гом-олꙗ μάζα maza. Dan. 14. 27. cf. ruth. homivka pol. gomołka boh. homole.

гоньз-нжти σώζεσθαι servari. 3 Reg. 20. 20. E goth. ganisan.

гор-а ὄρος mons. Matth. 5. 14. горѣ ἄνω supra, Joan. 11. 41. горьница ἀνάγαιον editior domus locus. Luc. 22. 12. — Scr. giri mons.

гор-ѣти καίεσθαι ardere Luc. 24. 31. горѧчесть θερμασία calor. Jerem. 51. 39. горькъ πικρός amarus. Luc. 22. 62. Nota croat. gorup. idem. прѣгрьчити παραπικραίνειν exacerbare. Psal. venet. 77. 8, 104. 28. cf. serb. grk. горьшии χείρων deterior. Matth. 12. 45. горѥ οὐαί vae. Matth. 11. 21. гороуха σίναπι sinapi. гороушьнъ adj. — Scr. ghr. obs. unde gharma aestus. cf. гр-ѣти.

горяздъ ἐπιστήμων peritus. Epil. cod. ostrom. E dial. russica. Constat e particula goth. ga et razda sermo. cf. ruth. harazd boh. horazditi.

господь κύριος dominus. Luc. 11. 1. господинъ. idem Luc. 16. 13. госпожда κυρία domina. Oct. Cf. 161. — Cf. scr. gô terra et pati dominus et gr. δεσπότης.

гость ξένος hospes. гостильникъ et гостиньникъ πανδοχεύς caupo. Luc. 10. 34. гощениѥ συμπόσιον convivium. Georg. Mon. — Cf. scr. ghas edere.

готов-ити παρασκευάζειν parare. gl. cl. 251. Lit. gatavas. E goth. ga et taujan facere quod a scr. tu unde slav. тв-ор-ити.

гр-ѣти *θερμαίνειν* calefacere. Joan. 18. 18. Ephes. 5. 29. Neosl. et croat gréti pol. grzać. — Scr. ghr obs. unde gharma. cf. **гор-ѣти.**

граб-ити *ἁρπάζειν* rapere. Job 20. 19. Lit. grěbju. — Scr. grabh arripere.

град-ити *φράττειν* sepire. Cum. praep. **о.** Luc. 21. 1. **градъ** *πόλις* urbs. Matth 8. 33. **градьць** Joan. 7. 42, 11. 1. in codd. bulg et serb. **градежь** *φραγμός* sepes. Men venet. **прѣграда** *ἔμβολος* porticus. Georg. Mon. **граждь коньскъи** *ἱπποςάσιον* statio equorum. Georg. Mon.

градъ *χάλαζα* grando. Exod. 9. 18. — Scr. hrâd sonare.

грак-ати *κράζειν* crocitare. Georg. Mon.

грам-съграмодити *συςρέφειν* conglomerare. Cod. bulg. Act. 28. 3. cf. pol. ogromny, gromada.

гран-о gen. **есе** *ςίχος* versus in **краѥгранесиѥ** *ἀκρόςιχις* initium versus. Oct.

греб-ѫ грепсти *ἐλαύνειν* remigare. Joan. 6. 19 **гребениѥ** *τὸ ἐλαύνειν* remigatio Marc. 6, 48. **огрѣбати сѧ** *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cod. bulg. Act. 15. 20. cf. croat. grebem scalpo greben pecten. — Scr. džrbh findere.

греб-погребѫ погрепсти *θάπτειν* sepelire. Matth. 8. 21. ubi cod. serb. — **грести** (cf. pol. grześć) et cod. assem. — **грети. погрѣбати** idem. **гробъ** *μνημεῖον* sepulcrum. Luc. 24. 12. Matth. 8. 29. Lit. grabas. **изгрѣбиѥ** *ςυππίον* stupa. Dan. 3. 46. **съгребѫть** f. *σμίλαξ* ilicis genus. Naum 1 10. in edit. ostrog. quae **съгребоутъ** habet. cf. neosl. perót, quod veteribus fuerit **перѫть** a **пер-ѫ.** — Scr. džrbh findere.

грив-на *μανιάκης* collare aureum. Georg. Mon. Dan. 5 7. Serbis est armilla. Cf. lit. grivina. — Scr. grîvâ cervix.

гроз-ити *ἀπειλεῖν* minari. Gen. 27. 42. **гроза** *φρίκη* horror. Oct. f. 189

гроздъ *βότρυς* racemus. Matth. 7. 16. Georg. Mon. cf. pol. grono Cod. ostrom. habet accus. plur, **грознъи** a **гроднъ** e dialecto russica.

гроуд-а βῶλαξ gleba. Job 7. 5. Hinc neosl, gruden, december.

гроудь ςῆθος pectus. Lev. 7 34. Croat. grudi.

гроуш-а ἄπιος pirus. 1. Paral. 14.

гр-ъньць χύτρα olla. Jud. 6. 19. Sir. 13. 3. грънило χωνευτήριον fornax in qua metalla conflantur. Malach. 3. 2. Georg. Mon. — Cf. scr. ghr in gharma calor.

грѫбъ ὀπισθότονος convulsio qua corpus retro flectitur. Deut. 32. 24. коньць грѫба ἰσχίον coxa. Georg. Mon. грѫбатъ κυρτός gibbosus. Lev. 21. 20. Lit. grubbus.

грѫд-ити сѧ ὑπερηφανεῖν superbire, 1. Cor. 8. 1. — Scr. grdh concupiscere.

грълица τρυγίον turtur. Psal. 83. 4. Oct. f. 221. гръличчищь τρυγίον pullus turturis. Luc. 2. 24. — Fortasse a scr. gr. deglutire unde neosl. grlo guttur et vox, ut sit гр-ъл-ица.

грьсть δράξ pugillus. Isai. 2. 2. Lev. 40. 12. Oct. f. 7.

грът-ань λάρυγξ guttur. Joan. 29. 10. cf. глътити. Neosl. grtan croat. gr̆čanjek boh. hrtaň pol. krztań. — A scr. gr. deglutire ut sit гр-ът-ань?

грыз-ѫ грызти δάκνειν mordere.Prov. Sal. 16.30. Lit.grausti.

грькъ ἕλλην graecus. Georg. Mon. грьчьскы ἑλληνιςί graece.

грьм-ѣти βροντᾶν tonare. Cum praep. възъ Psal. 17. 15. громъ βροντή tonitru. Job 26. 14. —

грѣхъ ἁμάρτημα peccatum. Joan. 9. 41. грѣшьникъ ἁμαρτωλός peccator. погрѣшити царьство regno privari. Georg, Mon. — Cf. scr. garh maledicere.

грѧд-ѫ ἔρχομαι venio. Luc 15. 25. Joan. 1. 8, 12, 15. грѧдѫщь μέλλων futurus. — Cf. scr. džr terere.

грѧз-нѫти βυθίζεσθαι demergi. Cum praep. по. Exod. 15. 5. in psal. venet. Oct. f. 130. погрѧзити καταποντίζειν demergere. погрѧжати. idem, Cod. bulg. Luc. 5. 7, Marc. 7· 4. 1. Tim. 6. 9. Neosl. greznoti croat. greznuti ruth zahrasty zahruznuty boh. pohrauziti. pol. gręznać.

гоуб-ити ἀπολλύναι perdere. гоубитель τύραννος tyrannus. гъібнѫти ἀπόλλυσθαι perire. Luc. 15. 18. Neosl. poginoti. гъібѣль ἀπώλεια interitus. Matth. 26 8. Marc. 14. 4.

гоуб-ити διπλασιάζειν duplicare. Cum praep. сѫ, quae in hac compositione semper соу scribitur. gl. cl. 1. съгнѫти pro сългъбнѫти (cf. дъхнѫти a доухъ) πτύσσειν plicare. Luc. 4. 20. Pol. giąć. съгъібъ συμβολή junctura. Men. venet. разгнѫти ἀναπτύσσειν evolvere. Luc. 4. 17. Psal. 48. 4. разгъібати. idem. Cf. neosl. et croat. gibek lit. dvigubas. — Scr. gu-na in dviguna duplex ab obsol. gub.

гоум-но ἅλων area. Matth. 3. 12. Cod. ostrom гоумьно. Neosl. gumno croat. guvno. — Cf. scr. gô spatium, ita ut sit гоу-мно. cf. scr. dju-mna.

гѫб-а σπόγγος spongia. Matth. 27. 48. Joan. 19. 29. ὕσσωπος hyssopus. Cod. bulg. Hebr 9. 19. ubi vulg. graecam vocem servavit. Neosl. goba; neosl. góbec et pol. gęba os a scr. dzambh oscitare.

гѫг-нивъ γογγύζων murmurans, μογιλάλος aegre loquens. Marc. 7. 32. Neosl. gognjati ruth. huhnyty boh. huhňati pol. gęgać. — Scr. gundžâmi indistincte loquor.

гѫд-ѫ гѫсти κιθαρίζειν cithara canere. Apoc. 14. 2. гѫдьць κιθαρῳδός citharoedus. ibidem. гѫсли κιθάρα cithara. gl. cl. 50. 1. Cor. 14. 7. гѫсльникъ κιθαρῳδός citharoedus. Bell. troj. Neosl. gósti croat. guditi serb. gudjeti ruth. husty sibilare pol. gąść in psal. sec. XIV. boh. hausti. Huc. trahe etiam pol. gusła incantatio quod e ruth. irrepsisse videtur. — Scr. gudh. ludere.

гѫж-вица λύγος vimen. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est. Neosl. goža croat. et serb. gužva ruth. huživa. Nos ѫ scripsimus propter neosl. o et serb. u.

гѫс-еница κάμπη eruca. Joël 1. 4. At. psal. 104. 34. βροῦχος species locustae. Etym. ѫсъ pol. wąs. esse videtur. Cf. pol. wąsionka penes gąsienica et neosl. vo-

senca penes gósenca: жсъ vero descendit a scr. vas tegere.

гжстъ πηκτός densus. 2. Macc. 1. 20. огжстѣти πήγνυσθαι concrescere.

да ἵνα ut. Joan. 1. 7.

да-ти дамь διδόναι dare. Luc. 20. 2. даıати. idem. продати πιπράσκειν vendere. Matth. 18. 25. даръ δῶρον donum. Matth. 11. 11. благодарити εὐχαριςεῖν gratias agere, quod etiam хвалж въздати vertitur. дань τέλος vectigal. Luc. 20. 22. благодать χάρις gratia.

дав-ити πνίγειν suffocare. Cum по. Matth. 13. 7. — Scr. du angi.

дав-издавьна πάλαι olim. 4. Reg. 19. 25.—Scr. du ire in san-dâv-a absentia.

дал-ьнъ ὁ μακράν remotus. Ephes. 2. 17. 2 Cor. 10. 16. далече μακράν longe. Luc. 15. 13, 20. — Scr. dr dirimere.

дв-а δύο duo. Matth. 14. 12. In codd. saepissime дъва. въторъı pro дв-торъı (cf. которъı a къ) δεύτερος secundus. gl. cl. 45. 622. Lit. du dvi. — Scr. dvi

двиг-нжти κινεῖν movere, σαλεύειν agitare. Luc. 8. 49. Matth. 21. 21. двизати. idem. подвигъ ἀγωνία certamen. Luc. 22. 44. подвигнжти сѧ σπεύδειν festinare. подвизати сѧ ἀγωνίζεσθαι certare. — Scr. dvadž movere.

двьрь θύρα janua. Joan. 1. 9. Miraberis in omnibus codicibus inveniri двьремъ затвореномъ. двьрьница θυρωρός janitrix. дворъ αὐλή aula. Luc. 11. 21. Act. 1. 20. Lit. dvaras. — Scr. dvâra a dvr operire.

деб-елъ παχύς crassus. одебелѣти παχύνεσθαι crassescere. Cod. serb. Matth. 13. 15.

девѧ-ть ἐννέα novem. Matth. 18. 12. Lit. devyni. — Scr. navan.

дел-ва κάδος dolium. Georg. Mon. Significatio e contextu orationis definita, graecus enim nil habet. — Scr. dr. dirimere.

десн-ѣнъ δεξιός dexter. Luc. 1. 11. Lit. dešinė. — Scr. dakša idem.

десѧ-ть δέκα decem. Matth. 25. 1. Lit. dešimtis. — Scr. dashan.

див-ити сѧ θαυμάζειν mirari. Luc. 24. 12. Matth. 7. 28, 12. 23. дивии ἄγριος ferus Matth.3. 4. дивеса θαυμάσια res mirae. Cod. bonon. et psal. venet. 104. 5. Lit. dyvai. — Scr. div lucere.

дл-ань θέναρ vola manus. Jez. 43. 13. Lit. delna. — Scr. dhr tenere vel dr dirimere, extendere. Quoad suffix. cf. jablan.

дл-ато γλυφεῖον scalprum. Isai. 44. 12. Neosl. et croat. dleto. Etymon est scr. dr dirimere (quoad suffix. cf. злато, врата, блато) unde drbh. длъбѫ длъпсти γλύφειν scalpere. Neosl. dovbem croat. dubem.

длъгъ μακρός longus. Hebr. 5. 14. Lit. ilgas abjecta consona initiali. Bopp. gloss. 1844. — Scr. drgh crescere unde dirgha longus

дн-о πυθμήν fundus. бездна ἄβυσσος abyssus. Luc. 8 31. Neosl. brezen. cf. russ. dnje et boh. dnu.

до ἄχρι usque ad. Cum gen. доньдеже ἕως donec e до-н-и-де-же.

доб-ръ καλός bonus. Joan. 1. 11. добль ἀνδρεῖος fortis. доблесть ἀνδρία fortitudo. Georg. Mon. оудобь εὐκόλως facile. Matth. 9. 5. подобати δεῖν oportere. Matth. 17. 10. подобьнъ ὅμοιος similis. оуподобити ὁμοιοῦν comparare.

дои-доити θηλάζειν lactare. Luc. 21. 23. доилица τροφός nutrix. Thess. 2. 7. — Scr. dhê lactare.

долъ ὀπή foramen. gl. cl. pag. 44. долина κοιλάς vallis. долоу κάτω infra. — Scr. dr dirimere unde dara vallis.

дол-оудолѣти καταδυναστεύειν subigere. Matth. 16. 18. Psal. 109. 2. νικᾶν vincere. Georg. Mon. Cod. bonon· habet etiam оуделѣти et оудълѣти et cod. assem. оудоблѣти. Serb. udoljeti pol. zdołać ruth. dolja. — Cf. scr. dara terror et dal findere.

домъ *οἰκία* domus. Matth. 10. 8. Luc. 15. 25. дома *ἐν τῷ οἴκῳ* domi. Joan. 11. 20. домоу *οἴκου* domus. домашьнь *οἰκιακός* domesticus. Matth. 10. 25. домовитъ *οἰκοδεσπότης* paterfamilias.

др-ати держ *σχίζειν* scindere. Cum praep. разъ. Luc. 23. 45. Male Kop. gloss. дрѣти. одрати *ἐκδέρειν* excoriare. Mich. 2. 8. раздирати *ταράττειν* turbare. Georg. Mon. дира *σχίσμα* scissura. Matth. 9. 16. драчик *ςοιβή* vulg. lat. saliunca. Neosl. drač. раздоръ *σκάνδαλον* scandalum. Rom. 16. 16. паздеръ *λινοκαλάμη* lini stipula. Neosl. pezder. serb. pazder pol. paździor. оударити *ῥαπίζειν* virga caedere. Luc. 22. 49, 64. cf. gr *δέρειν*. — Scr. dr dirimere.

драв-съдравъ *ὑγιής* sanus. Codd. ostrom. et assem. Marc. 16. 18. Luc. 15. 27. In libris recentioribus здравъ. cf. здати pro съдати. здравица propinatio. Georg. Mon. Graecus nihil. здравьствоуите *ἔρρωσθε* valete. Act. 15. 29. — Scr. dru fixum esse unde lit. drûtas firmus.

драгъ *τίμιος* pretiosus. 1. Cor. 3. 22. — Scr. drâgh valere.

драг-подражати *μιμεῖσθαι* imitari. Hebr. 13. 5. *ἐκμυκτηρίζειν* subsannare. Psal. venet. 34. 16. Cf. neosl. draga via.

драж-ити *παροξύνειν* irritare. Cum praep. разъ. Psal. 9. 25.

древ-ьнь *ἀρχαῖος* pristinus. gl. cl. 839. Luc. 9. 19. ubi cod. serb. minus bene дрѣ-древле *πάλαι* olim. gl. cl. 592. Cf. pol. drwiej. — Scr. dru currere, est ergo proprie: elapsus.

дроб-ити *θρύπτειν* conterere. Isai. 58. 7. подробьноу *κατὰ μέρος* singulatim. Hebr. 9. 5. — Scr. drbh violare.

дрожд-иѩ plur. f. *τρυγία* faex. Psal. venet. 74. 9. Neosl drožđže f. Fortasse rectius дрождиѥ a sing. non usitato дрождь, cum cod. bonon. habeat: дрождиѥ ѥго не искъідашѧсѧ.

дроугъ ἕτερος alter. Luc. 22. 58. φίλος amicus. Luc. 11 5. 15. 29. дроужина συνοδία comitatus. Luc. 2. 44. Cf. sequens et gr. ἐχόμενος.

дрьв-а ξύλα ligna. 2. Cor. 3. 12. дрѣво δένδρον arbor. Matth. 3. 10. Lit. derva. — Scr. drû alban. dru gr. δρῦς.

дрьж-ати κατέχειν tenere. Luc. 22. 63, 24. 16. дрьжава κράτος imperium. gl. cl. 552. дрьжавьнъ κράτιςος praestantissimus. Cod. ostrom. Luc. 1. 3. длъгъ ὀφείλημα debitum. Matth. 6. 12 Olim res significavit. Huc refer croat. dugovanje et hung. dolog. — Scr. dhr tenere unde dharma officium. cf. debere pro dehibere.

дрьз-ати θαῤῥεῖν audere. Matth. 9. 2. дрьзнѫти. idem. дрьзновениѥ παῤῥησία fiducia. Act. 2. 29. — Cf. scr. dhrš procacem esse.

дрьколь ῥόπαλον fustis. Luc. 22. 52. gl. cl. 161. 769 Dobr. Institutt. 128. e дрѣво et колъ compositum esse putat. cf. neosl. prakol.

дрѣм-ати νυςάζειν dormitare. 2. Petr. 2. 3. — Cf. scr. draj dormire et drâ segnitie affectum esse.

дрѫх-лъ σκυθρωπός morosus. Marc. 10. 22. Luc. 24. 18. Cod. assem. habet дрѫселъ. дрѫхловати Oct. f. 206. et дрѫселовати Matth. 16. 2. Georg. Mon. ςυγνάζειν tristem esse. — Etymon videtur esse dr timere, addita consona gutturali; nasalem quod attinet confer прѫг-ѫ cum scr. prdž.

дрѫг - въдрѫзити πηγνύναι defigere. Hebr. 8. 2. Psal. 143. 12. gl. cl. 608. 611. Georg. Mon. etiam formam въдрѫжити habet. продрѫжити perfodere. Cod. bon. Neosl. dróg pol. drąg hung. dorong. — Scr. dr tenere. cf. pol. pstrąg cum pstry.

дрѫч-оудрѫчити πηγνύναι defigere. Sir. 38, 29. Georg. Mon. Vocalem nasalem scripsimus propter pol. dręczyć.

доу-нѫти φυσᾶν spirare. Joan. 20. 22. Male, ni fallor, cod. ostrom. дѫнѫ. Etiam cod. assem. оу cum ѫ minime confundens scribit доунѫ. доухъ πνεῦμα spiri-

tus. Luc. 1. 15, 17. въздоухъ *ἀήρ* aer. Georg. Mon. доуша *ψυχή* anima. Joan. 1. 11. Lit. dušia. дъıхати *πνεῖν* flare. Joan. 3. 8. дъхнѫти idem. Act. 27. 13. — Scr. dhû agitare unde etiam gr. *θυμός* et russ. duma derivanda.

дъждь *βροχή* pluvia. Matth. 7. 25. дъждити *βρέχειν* pluere.

дъм-ѫ дѫти *φυσᾶν* flare. Col. 2. 18. Alex. et lex. acad. petrop. habent male дмити, надъıмати сѧ *οἰδάνεσθαι* tumere. gl. cl. 494. дъıмъ *καπνός* fumus Lit. dumai. — Scr. dhûma a dhû, ergo дъıмъ a доунѫти? — Scr. dam.

дъск-а *σανίς* asser. Joan 2. 15. дъщица. idem.

дъщ-и gen. — щере *θυγάτηρ* filia. Luc. 1. 5, 2. 36. Male Kop. gloss. дъщь Lit. duktě, gen. — ers. — Scr. duhitr a duh mulgere, ergo quae mulgendi officium habebat. Sic Lassenius qui etiam lat. mulier a mulgendo derivavit. Gîta Gov. XVIII.

дън-ıа *πέπων* pepo. Num. 11. 5. Fortasse a доу- in доунѫти, ut propie sit: tumens.

дь-нь *ἡμέρα* dies. Luc. 1. 80, 24. 18. дьневьнъ *ἡμερινός* diurnus. дьньсь *σήμερον* hodie. Matth. 6. 11. дьнешьнь *ὁ σήμερον* hodiernus. — Scr. dina pro divana a div lucere. cf. див-итисѧ.

дьб-рь *φάραγξ* vallis. Luc. 3. 5. Boh débř pol. debrza Lit. dauba. — Scr. dr dirimere unde drbh; vocalis r in ь mutata.

дѣ-тѧ *παιδίον* infans. Plur. дѣти. Matth. 2. 16. Luc. 11. 7. Male Kop gloss. дѧтѧ. дѣтищь *παιδίον* infans. изъ дѣтьска *παιδιόθεν* a pueris. Marc. 9. 21. — Scr. dhê lactere. Vide Pott Etymolog. Forschungen. I. 229.

дѣ-ти vel usitatius дѣıати *ποιεῖν* facere. gl. cl. 132. 819. 847. Matth. 14. 2. *τιθέναι* ponere. не дѣите *ἄφετε* sinite. Codd. serb. et bulg. Marc. 10. 14. Joan. 12. 7. Luc. 18. 16. дѣло *ἔργον* opus. Luc. 24. 19. Nota instrum. plur. дѣлесъı. Oct. f. 175. дѣлати *ἐργάζεσθαι*

laborare. дѣлатель ἐργάτης operarius. дѣтѣль ἔργον opus. gl. cl. 715. дѣиство ἐνέργεια efficacia. одѣти et одѣꙗти - дѣѭ - дѣюши vel - деждѫ - деждеши περιβάλλειν amicire. Matth. 15. 36. Psal. 108. 29. Nota part. perf. pass. одѣнъ in cod. assem. одежда περιβόλαιον pallium. Luc. 7. 25. Psal. 101. 27. надѣꙗти сѧ - дѣѭ vel - деждѫ ἐλπίζειν sperare. Luc. 24. 20. надежда ἐλπίς spes. Act. 16. 19. задѣꙗти ἀγγαρεύειν angariare. злодѣи κακουργός malefactor. здати et зидати οἰκοδομεῖν condere. Luc. 6. 48. 1. Petr. 2. 5. зиждитель πλαςουργός conditor. gl. cl. 926. зьдъ δῶμα domus. Psal. 101. 7, 128. 6. Nota loc. sing. съдѣ in cod. bonon. Lit. děti dėmi. — Scr. dhê ponere.

дѣв - а παρθένος virgo. Matth. 25. 7, 11. дѣвица. idem. дѣвичьскъ παρθενικός virgineus. дѣвьство παρθενία virginitas. — Cf. scr. dêvâ dea a div lucere.

дѣдъ προπάτωρ avus. Men. venet. Oct. f. 92. Lit. dėdas.

дѣл - ити μερίζειν dividere. 1 Cor. 9. 13. прѣдѣлъ ὁρίον finis. Matth. 2. 16. Lit. dalis. — Scr. dala pars a dr. dirimere

дѣл - ꙗ διά propter. Cum gen. Cod. serb. Luc. 12. 22, 18. 29. Joan. 10. 38, 19. 38. cod bulg. Tit 1. 11. дѣльма. idem. Cod. bon. Edit. ostrog. Sir. 38. 17. Neosl. začesdéli lit. dėley.

дѫбъ δρῦς quercus, δένδρον arbor. Georg. Mon. дѫбрава δρυμός nemus. Psal. 82. 15.

дѫг - а ἶρις iris. Gen. 9. 13. Apoc. 4 3. Neosl. doga est tabula doliaris, est ergo дѫга poprie arcus. cf. croat. luk nebeski — serb. duga ruth. duha pol. dęga.

дѫг - недѫгъ νόσος morbus. gl. cl. 446. Matth. 10. 1. недѫжьнъ ἄῤῥωςος aegrotus. недѫговати ἀσθενεῖν aegrotare. Neosl. nedóžen ruth. neduh boh. duh pol dužy e ruth. irrepsit. Cf. lit. dangiaus plus. — Cf. scr. dhu agitare cum pol. tęgi robustus a тѧг - нѫти trahere

жаб - а βάτραχος rana. Psal. 104. 30. — Fortassis a scr. džabh. oscitare.

жал-нти си *διαπονεῖσθαι* operam dare. Act. 4. 2. сѫжалнти си *λυπεῖσθαι* dolore affici. Matth. 18. 31. жаловати *ὀδυνᾶσθαι* dolere. Cod bulg. Act. 20. 38. жалость *ζῆλος* zelus. Joan. 2. 17. Bulg. žaliti est desiderare, cf. желѣти.

жах-оужаснѫти *θαμβεῖσθαι* obstupescere. Marc. 9. 15. Cf. ruth. žach terror.

жв-ати *μασᾶσθαι* mandere. Job 40. 3. Georg. Mon.

жд-ати *προσδοκᾶν* expectare. Act. 20. 23. Psal. 68. 118, 141. 7. жидати жидѫ-деши. idem. gl. cl. 747. Luc. 1. 21. Phil. 1. 25. Hebr. 9. 28. Cf. здати et зидати. ruth. ždaty. — Etym scr. dhě-ti sitis, est ergo cognatum verbo жѧдати.

же *δέ* vero. Matth. 6. 3. — Scr. gha part. encl. gr. *γε*. Bopp in gloss. sanscr 1844 minus bene cum scr. ča contulit.

жег-ѫ жещи *ἅπτειν* accendere. Marc. 1. 30. вѫжизати et вѫжигати. idem. Cod ostrom. вѫжагати. cf. neosl. nažagati.

жел-ѣти *ἐπιθυμεῖν* cupere. gl. cl. 708 et codd. serb. et bulg. Luc. 17. 22. желати. Luc. 15. 16 cf. жалнти. — Scr. gr. vorare unde etiam lit. ger-ti bibere descendit.

жел-ьвь *χελώνη* testudo. Osias 12. 11. Neosl. et croat. želva. — Scr. har-muta. idem.

жел-ѣзо *σίδηρος* ferrum. Sir. 38. 29. Lit. geležis. — Cf. obs. scr. hr unde hir-anja aurum.

жел-ѫдь *βάλανος* glans. Isai. 2. 13. — Cf. scr. gr. deglutire — comedere

жен-а *γυνή* femina. Luc. 1. 5. женити сѧ *γαμεῖν* uxorem ducere. Matth. 19. 9. женитва *γάμος* nuptiae. женихѫ *νυμφίος* sponsus. Matth. 25. 6. Joan. 3. 29. женищьца *γυναικάρια* mulierculae. Cod. bulg. 2. Tim. 3. 6. — Scr džan parere džanî mulier.

жест-окѫ *σκληρός* durus. Matth. 25. 24. жестокость *σκληροσύνη* durities. ожестѣти *σκληρύνεσθαι* indurescere. Psal. 89. 6. Serb. žestok.

живѫ жити ζῆν vivere, κατοικεῖν incolere. Joan. 1. 8. Act. 17. 4. 1 Petr. 3. 7. живити ζωοποιεῖν vivificare. иждити δαπανᾶν impendere. Luc. 15. 14. живъ ζῶν vivus. животъ ζωή vita. Joan. 1. 4. житель πολίτης civis. Luc. 15. 15. жилище οἰκητήριον domicilium. жита γεννήματα opes. Luc. 12. 18. житьница ἀποθήκη horreum. Matth. 3. 12. житиѥ ζωή vita. житеискъ βίου vitae. жизнь ζωή vita. жила φλέψ vena. Matth. 4. 24. жиръ νομή pascuum. 2. Tim. 2. 7. ubi cod. bulg. пажить f. quod etiam in cod. ostrom. Joan. 1. 9, 10. 9. Lit. gyvata vita. — Scr. džîv vivere.

жид-овинъ ἰουδαῖος judaeus gl. cl. alias июдеи.

жлът-ѣти ξανθίζειν flavescere. жлъчь χολή bilis. Matth. 27. 34. Cod. assem. habet злъчь. Lit. geltas flavus. — Scr. obs. hr unde hir-anja aurum et har-it viridis.

жр-ънъвъ μύλος mola. Matth. 18. 6. ubi осьльскъі-at Matth. 24. 41. codd. assem. ostrom. serb. bulg. et edit. ostrog. habent loc. plur. жрънъвахъ, unde Vostokovius nominat. sing. жрънъва esse statuit. Neosl. žrnek goth. quairnus. — Scr. džr terere, džîrńa tritus.

жр-ѣти θύειν sacrificare. Marc. 14. 12. Luc. 22. 7. gl. cl. 311. жрьтва θυσία sacrificium. Luc. 2. 24. Act. 14. 3. жрьтвьникъ θυσιαςήριον altare. жрьць ἱερεύς sacerdos. Cod. serb. Luc. 10. 31. — Scr. gr et džr celebrare, venerari.

жр-ѣти καταπίνειν deglutire. Cum praep. по. Prov. 1. 12. In cod. bonon. жрѣти et жръти legimus. ожерелиѥ περιςόμιον lumbus. Exod. 26. 23. Cf. neosl. grlo. Lit. gerti. — Scr. gr. deglutire.

жрьдь ἀναφορεύς pertica. Num. 13. 24. Cf. neosl. greda pol. grzęda boh. hřada.

жрѣб-ии κλῆρος sors. gl. cl. 698. Matth. 27. 25. Act. 1. 26. In codd. serb. ждр. — Cf. scr. džrbh. findere. cum ruth. dolja sors a scr. dr dirimere.

жрѣб-ѧ πῶλος pullus. gl. cl. 37. Matth. 21. 2. In codd. serb. ждр — Scr. džrbh findere.

жоупелъ θεῖον sulphur. Psal. 10. 6 Idem saepe redditur per камъі горящь. Luc. 17. 29. Goth. svibls.

жьз-лъ βακτηρία scipio. gl. cl. 593. Luc. 9. 3. Psal. 88. 32, 109. 2. Scribitur etiam жезлъ. Etym. fortasse жегѫ. cf палица а палити.

жьм-ѫ жѧти συσφίγγειν constringere. Pol. żąć żdżmę. — Cf. scr. džam idem ac jam.

жьн-ѫ жѧти θερίζειν demetere. Matth. 6. 26. пожѧти ἐκτίλλειν evellere. Oct. f. 223. жѧтва θερισμός messis. жѧтель θεριστής messor.

жѧ-ло κέντρον stimulus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 55, 56. Male Kop. gloss. жало. Neosl. želo pol. żądło. Tamen etiam neosl. et. croat. est žalec. Lit. gelonys, gylys. cf. antecedentia.

жѧд-ати διψᾶν sitire. Joan. 4. 15. Rom. 12. 20. жѧжда δίψα sitis. Male Kop. gloss. жажда et жадаѭ жѧждьнъ διψῶν sitiens. Monum. Frising. II. 44. segna (жѧдьна sitientem). Cf. ждати, жидати et lit. žindu. — Etym. fortasse scr. grdh cupere.

ѕѣл-о λίαν valde. Matth. 2. 16, 8. 28. ѕѣлоуто. idem. gl. cl. 140. Scribitur etiam зѣло. Neosl. zlo.

за διά pro. Construitur cum gen. accus. et instrum. за оутра πρωΐ mane. Marc. 16. 2, 9 Joan. 18. 28. Psal. 54. 18. Cf. Dobr. Institutt. 666. et gramm. serb. boh. pol. задьнь ὁ ὀπίσω posticus. съзади ὄπισθεν a tergo. Matth. 9. 20.

за-ѩць λαγωός lepus. Psal. 103. 18. Neosl. zajec gen. zajca vel zavec gen. zavca ruth. zajacj. gen. zajacja. — Cf. scr. shasha.

зв-ати καλεῖν vocare. Luc. 14. 10. Matth. 21. 9. звание κραυγή clamor. — Scr. hvê, e slav. 'potius hu suspiceris.

звиз-дати συρίζειν sibilare. Jerem. 19. 8, 50. 13. Neosl. žvižgati serb. zviždati pol. gwizdać. Nota hic neosl. žvegla et goth sviglon tibia canere.

звьн-ѣти ἠχεῖν sonare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. звоньць

κώδων tintinnabulum. Exod. 28. 33. Lit. zvaniju, zvanas. звѧцати ἀλαλάζειν clamare. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 1. Jerem. 48. 36. звѧкъ ἦχος sonus. Hebr. 12. 19. Neosl. zvenéti, zvek et žvenk. — Scr. dhvan sonare.

звѣзд-а ἀστήρ stella. Luc. 21. 25. Neosl. zvézda pol. gwiazda boh. hwězda lit. žvaigždě. — Scr. shvid lucere.

звѣрь θηρίον fera. Psal. 67. 31. Marc. 1. 13. Lit. žvěris.

зел-ние λάχανα olera. Rom. 14. 2. зеленъ χλωρός viridis. Lit. žalas. зелька βοτάνη herba. Georg. Mon. злакъ χλόη gramen. Isai. 27. 11. Neosl. zlak lit. želmů. — Scr. har-it viridis et zend. zairi. idem.

зем-лꙗ γῆ terra. gl. cl. habet etiam земꙗ 179. 361. 644. Idem in bell. troj. Lit. žiemě. земьскъ γεώδης terrestris. gl. cl. 466. земьнъ. idem. gl. cl. 901. — Scr. kšamâ terra a kšam ferre, zend. zem. cf. E Burnouf. Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements CXXXI. Bopp gloss. 1844. contulit gam.

зи-ꙗние χάσις hiatus. Men. venet. зинѫти χαίνειν hiscere. Georg. Mon. Lit. zauniti. — Cf. scr. has ridere a hâ uti bhas a bhâ.

зим-а χειμών hiems, ψύχος frigus. Matth. 24. 20. Nota loc. sing. sine praep. зимѣ in cod. ostrom. Lit. žiěma. — Scr. hima frigidus, zend. zima hiems.

зл-ато χρυσός aurum. Matth. 10. 9. златеница ἴκτερος icterus. Am. 4. 9. Etym. зр-ѣти videre quod olim: splendere significasse docet neosl. zor splendor. — Scr. obs. hr unde hiranja aurum et zend. zara idem. cf. scr. kanaka aurum a kan splendere.

зми-и et змиꙗ δράκων draco, ὄφις serpens. Marc. 16. 18. Luc. 11. 11. Cod. ostrom. habet etiam змлиꙗ.

зн-ати γινώσκειν cognoscere. Luc. 22. 27. Joan. 1. 14. знамение σημεῖον signum. Marc. 16. 17. Luc. 2. 12. назнаменати σημειοῦν signare. Lit. zinnau. — Scr. džnâ scire.

знои καύσων aestus. Luc. 12. 55.

зоб-ати ἐσθίειν edere. Cum praep. по Matth. 13. 4. озо-

батн позобатн λυμαίνεσθαι devastare. Oct. f. 215. — Scr. džabh oscitare.

зр-ѣтн περκάζειν maturescere. Sir. 51. 19. съзрѣтн παραδιδόναι producere. Cod. bulg. Marc. 4. 29. зрѣлъ ὥριμος maturus. Oct. f. 233. зрьно κόκκος granum. Matth. 13. 31. 1 Cor. 15. 37. Lit. žirnis. Cf. neosl. zréti et zoriti se. — Scr. shr in shrta coctus.

зр-ѣтн ὁρᾶν videre. gl. cl. 165. 182. Matth. 13. 14. зазрѣтн ἐπιλαμβάνεσθαι reprehendere. Luc. 20. 26. назнратн παρατηρεῖν observare. съзрьцатн συνορᾶν intelligere. 2 Macc. 4. 4. зрьцало εἴσοπτρον speculum. 1. Cor. 13. 2. Croat. zrcalo lit. zerkolas. зракъ εἶδος forma. Matth. 18. 3. Huc trahendum esse videtur зеннца κόρη pupilla. Psal. 16. 8. Pol. zrzenica. cf. neosl. zrklo зорꙗ φαῦσις splendor. Psal. venet. 73. 16. αὐγή diluculum. Cod. bulg. Act. 20. 11. ἀκτίς radius. Scribitur etiam зарꙗ. Neosl. zorja et zarja lus. sup. zerja. Lit. žěrěti — Scr. ghr. lucere.

зълъ κακός malus. Luc. 11. 13. зълоба κακία malitia. gl. cl. 174. Luc. 11. 39.

зъıб-атн σαλεύειν agitare. gl. cl. 583. позъıбнѫтн σαλεύεσθαι agitari. — Scr. kšubh. idem. cf. землꙗ cum kšamâ.

зѧ-ть γαμβρός gener. 1. Reg. 18. 22. Georg. Mon. νυμφίος sponsus. Judic. 15. 6. Lit. žentas. — Scr. džâmâtr gener.

зѧб-нѫтн βλαςάνειν germinare. Cum praep. про. Matth. 13. 5. Luc. 8. 6. Hebr. 12. 15. Psal. 91. 7. In dialectis significat: frigere, quod a зима derivandum est. cf. pol. wielbić a rad. вел-Vetus a scr. džan oriri descendit.

зѫбъ ὀδούς dens. Matth. 5. 38. Apoc. 9. 8. — Scr. džambh oscitare unde džamba cibus. cf. gr. γαμφαί.

зѫбрь πύγαργος pygargus. Deut. 14. 5. Ruth. zubr quod etiam in dial. pol. irrepsit. In graecitate medii aevi ζόμβρος. cf. lit. žambas et scr. džambh oscitare.

и *αὐτόν* eum. кгокъ *αὐτοῦ* ejus. иже *ὅς* qui. идеже *ὅπου* ubi. юко *ὡς* uti. юможе *ᾗ* quo. кдинъ *εἷς* unus. инъ *εἷς* unus usurpatur: инокъ *μονιός* solivagus. Psal. venet. 79. 13. Oct. f. 215. инодоушьно *ὁμοθυμαδόν* unanimiter. gl. cl. 854. ктеръ *τὶς* quidam. Scr. jatara uter. — Scr. ja.

и *καὶ* et. нъо *καὶ γάρ* etenim. или *ἤ* aut. cf. pracedens; respondet ergo slavicum и et latino jam, accus. sing. a scr. ja. cf. etiam tum, quum.

и-ти идж *ἰέναι* ire. въ слѣдъ ити *ἀκολουθεῖν* sequi. Matth. 16. 24. Lit. eiti. — Scr. i ire.

иг-ла *ῥαφίς* acus. Matth. 19. 24. иглинъ *ῥαφίδος* acus. Cod. ostrom. scribit игълинъ. — Scr. ag-ra acies.

иг-о *ζυγός* jugum. Matth. 11. 30. 1. Tim. 6. 1. Psal. 2. 3. Cod. bulg. Act. 15. 10. habet его pro кго. Lit. jungas. — Scr. juga a judž jungere.

игр-ати *παίζειν* ludere. 1. Cor. 10. 7.

изъ *ἐξ* ex. Construitur cum gen. Lit. iš.

им-ѧ *ὄνομα* nomen. именовати *ὀνομάζειν* nominare. Dobr. ab им-ж derivavit. Cf. tamen scr. nâman pro džnâman.

им-ж юти *λαμβάνειν* prehendere. Matth. 16. 13. вънѧти *προσέχειν* attendere. вънѧтисѧ *τύφεσθαι* uri. Matth. 12. 20. съньмъ *συνέδριον* concilium. gl. cl. 103. Matth. 10. 17. Neosl. senjem pol. sejm. подъютель adjutor. Cod. bonon. заюти *δανείσασθαι* mutuari. Matth. 5. 42. възаимъ et възакмъ даюти *δανείζειν* mutuum dare. Luc. 6. 34. наимьникъ et накмьникъ *μίσθιος* mercenarius. Luc. 15. 17. прикмьникъ *διάδοχος* successor. Georg Mon. имѣти имамь *ἔχειν* habere. имѣник *βίος* opes. Neosl. jeti jamen pol. jąć imę lit. imti. — Scr. jam cohibere.

ин-ик *πάχνη* pruina. Deut 32. 2. in psal. venet. *νιφετός* nix confertim cadens. — Etym. videtur esse scr. an spirare, spirando frigefacere.

инъ *ἄλλος* alius. Matth. 4. 21. инъгда et иногда *ἄλλοτε* alio tempore. инждоу et инждѣ *ἀλλαχόθεν* aliunde. — Scr. anja alius.

иск-ати ζητεῖν quaerere. Luc. 11. 9. Lit. ješkau. — Scr. iš unde iččhati, tertia pers. sing. praes.

иск-ра σπινθήρ scintilla. 2. Reg. 14. 7. Pol. etiam jaskra sonat. — Cf. scr. ashani fulgur.

испол-инъ γίγας gigas. Psal. 18. 6, 32. 16. Georg. Mon. Sic. etiam in psal. veneto scribitur; Šaff. tamen in quibusdam libris сполинъ inveniri dicit et hanc vocem a gente Spaleorum derivat. Starož. 15. 2.

ка-юти сѧ μετανοεῖν poenitere. Luc. 15. 7. Act. 17. 30. окаıанъ ἄθλιος miser. Georg. Mon. казнь ζημία poena. 2. Macc. 4. 48. In Monum. Frising. I. 25. pocazen (показнь punitio).

ка-мень et камы λίθος lapis. Luc. 11. 11, 22. 41. камѣнъ λίθινος lapideus. Sic. cod. assem. at cod. ostrom. камѧнъ. окамѣнити πωροῦν excoecare. Cod. assem. Lit. akmů. — Scr. ashman.

кад-ити θυμιᾶν suffire. Os. 11. 2. кадило θυμίαμα suffitus. кадильница θυμιατήριον thuribulum.

кадь κάδος cadus. Isai. 40. 15.

каз-ати δεικνύειν monstrare. Cum. praep. по. Job 28. 11. παιδεύειν castigare. Cum praep. на. Psal. 140. 6. — Scr. kash lucere.

каз-ити εὐνουχίζειν evirare. Cum praep. изъ. Cod. serb. Matth. 19. 12. ubi cod. bulg. et edit. ostrog. скопити. каженикъ θλαδίας eunuchus. Georg. Mon. Deut. 23. 1. проказа λέπρα lepra. Matth. 8. 3.

калъ πηλός lutum. Mich. 7. 10. 2. Petr. 2. 22. калѥниѥ желѣза βαφή temperatio. Sir. 31. 13. Cf. serb. kaliti. — Scr. kala niger, kalmaša sordidus. Lassen lat. squalor contulit.

кап-ати στάζειν stillare. Luc. 22. 44. канѫти. idem. Psal. 67. 6. каплıа σταγών stilla. Luc. 22. 44. капище βωμός altare. Act. 17. 23. ubi cod. bulg. коумиръ. Fortasse ara ante fores extructa. cf. neosl. kap. Vide tamen Šaff. Štarož. 14. 8. στήλη columna. Osias 10. 1. — Scr. kap. et čap tremere unde kana gutta.

кл-ати колѭ *σφάττειν* mactare. Cum praep. за. Gen. 37. 31. закалати. idem. заколкнић *σφαγή* mactatio. колъ *πάσσαλος* pessulus. Isai. 33. 20. Lit. kolas. класъ *στάχυς* arista. Matth. 12. 1. cf. гласъ. — Fortasse a scr. kr unde kratu sacrificium.

клад-ѫ класти *ἐπισωρεύειν* coacervare. Osias 2. 13. въскладати *ἐπιτιθέναι* imponere. Cod. ostrom. Matth. 23. 4. накладати *φορτίζειν* onerare. Luc. 11. 46. прикладъ *σύμβολον* symbolum. gl. cl. 655. клада *ξύλον* pedica lignea. Act. 16. 24.

кладѧзь *φρέαρ* puteus. Joan. 4. 6. Gen. 29. 2. Croat. hladenac ruth. kolodjaz. E germ. uti reliqua in ѧзь: кнѧзь пѣнѧзь оусерѧзь. Cf. dan. kilde.

клеврѣтъ *σύνδουλος* conservus. Matth. 18. 28, 29. 31. Col. 1. 17.

кл-ей *κόλλα* gluten. Exod. 23. 3. Lit. klijei.

клеп-заклепъ *κάτοχος* retinaculum. Jon. 2. 7. in psal. venet. Cf. клѣть et neosl. zaklepati.

клеп-ати-плѭ *σημαίνειν* significare. Cod. assem. Joan. 21. 19. Etiam in cod. bonon. occurrit.

клик-нѫти *ἀλαλάζειν* clamare. кличати. idem. Cod. serb. Marc. 5. 38. кличь *κραυγή* clamor. Georg. Mon. Neosl. klicati lit. klykiu. Cf. крик-нѫти.

клоб-оукъ *κίδαρις* pileus. Exod. 28. 29. Georg. Mon.

клон-ити *κλίνειν* inclinare. Cum praep. по. Matth. 4. 9. клањати. idem.

клъц-ати *σκάλλειν* sarrire. Psal. ven. 76. 7. Cf. scrb kucati.

кльн-ѫ клѧти *καταρᾶσθαι* exsecrari. Matth. 5. 44. — сѧ *ὀμνύειν* jurare. Matth. 5. 33. Male edit. vulg. клѧсти. Sir. 28. 15. заклинати *ἐξορκίζειν* obtestari. Matth. 16. 63. клѧтва *κατάρα* exsecratio. клѧтвопрѣстѫпьникъ *ἐπίορκος* perjurus.

клѣть *ταμιεῖον* cella. Matth. 6. 6. домъ съ прѣклѣтъı *οἶκος περίπτερος* domus columnarum ordine cincta. Amos 3. 15. Cf. neosl. priklet. клѣта, клѣтка *γαλεάγρα*, *παγίς* decipula. Jez. 19. 9. Jerem. 5. 27.

клѣщ-и λαβίς forceps. Isai. 6. 6. Oct. habet vocativum sing. клѣще f. 51. 93. 161. 174.

клю-клевета καταλαλιά obtrectatio. Boh. kleweta. клеветати καταλαλεῖν obtrectare. Act. 25. 11. клеветьникъ κατήγορος accusator. Radix est клю-ѭ quod in dialectis rostro pungere significat: ета est suffixum uti in соуѥта нищета etc.

ключ-ити сѧ συμβαίνειν contingere. Luc. 1. 9. Marc. 14. 31. ключь κλείς clavis. Math. 16. 19. заключити συγκλείειν claudere. ключимъ χρήσιμος commodus. 2. Tim. 2. 14. съключениѥ συγκλεισμός conclusio. Osias 13. 8. cf. boh. skljčiti. — Scr. krunč curvum esse.

кн-ига βίβλος liber. Codd. saepissime in plur habent. Matth. 1. 1, 19. 7. γράμμα littera. Codd. assem. serb. et bulg. Luc. 22. 38. ubi edit. ostrog. писмѧ. книгъчии γραμματεύς scriba. Matth. 23. 31. Luc. 11. 45. книжьникъ. idem. — Scr. kn in knas curvum esse, plicari. cf. gras a gr. Suffixum ига vide in верига.

кнѧзь ἄρχων princeps. Luc. 24. 20. E germ. chuninc. Cf. pol. mosiądz e germ. Messing.

коб-ъıлица θήλεια ἵππος equa. 3. Reg. 10. 26. Olim ἀκρίς locusta. 2. Paral. 7. 13 Cf. neosl. kobilica boh. kobylka.

ковчегъ κιβωτός arca. Joan. 12. 6. Luc. 17. 27.

кож-а δέρμα pellis. Hebr. 11. 37.

коз-а αἶξ capra. Dan. 8. 5. козьлъ τράγος hircus. козьлищь ἐρίφιον hoedus. козьлѧ gen. ѧте. idem. козьлогласованиѥ κῶμος convivium hilare. Rom. 13. 13. 1. Petr. 4. 3. Lit. oška. — Scr. adža capra. Cf. scr. asthi cum кость.

кои-покои ἀνάπαυσις quies. Matth. 11. 29. Lit. pakajus. почити ἀναπαύεσθαι requiescere. Gen. 2. 2. покоити ἀναπαύειν sedare. Matth. 11. 28. — Scr. shì jacere unde gr. κεῖσθαι.

кокошь ὄρνις gallina. Luc. 13. 34. Onomat. Cf. scr. kukkata.

кол-о τροχός rota. Psal. 67. 18. колѣсьница ἅρμα currus. Oct. f. 248. — Scr. kr curvari. Pott Etymol. Forsch. I. 84.

кол-ѣбати *σαλεύειν* agitare. Luc. 6. 48, 7. 24. Croat. boh. et pol. nota vox. Cf. antec.

кол-ѣно *γόνυ* genu. Deut. 28. 35. *φυλή* tribus. Luc. 2. 36. Psal. 104. 37. — Scr. kr curvari. cf. полѣно.

ком-аръ *κώνωψ* culex. Matth. 23. 24.

кон-объ *λέβης* pelvis. Psal. 59. 8, 107. 9. Oct. f. 106. 220. Croat. konoba. Cf. russ. korob a kora.

кон-искони *ἐξ ἀρχῆς* ab initio. Cod. ostrom. Luc. 1. 2. izconi doconi (искони докони ab initio ad finem). Mon Frising. II. 65. коньць *τέλος* finis. законъ *νόμος* lex. Matth. 5. 17. Cf. boh. konati pol. konać.

конь *ἵππος* equus. Jac. 3. 2. Fortasse pro коб-нь, cf. кобъılица.

коп-скопити *εὐνουχίζειν* evirare. Cod. bulg. et edit. ostrog. Matth. 19. 12. Georg. Mon. скопьць *εὐνοῦχος* eunuchus. ibidem. Neosl. et croat. kopiti. cf. sequens.

коп-ати *σκάπτειν* fodere. Cum praep. въ Matth. 25. 18. копиѥ *λόγχη* hasta. Matth. 27. 49. Georg. Mon. копъıто *ὁπλή* ungula.

коп-ръ *ἄνηθον* anethum. Matth. 23. 23. — Cf. scr. kapi thus et lit. kvapas odor.

кор-а *φλοιός* cortex. Sap. 13. 11. Gen. 30. 37. Lit. skura. корень *ῥίζα* radix. Matth. 3. 10. Teste Vostokovio in libris antiquis etiam корѧ legitur. коръıто *δεξαμενή* cisterna. Exod. 2. 16. Georg. Mon. cf. neosl. korec haustrum. корица *κινάμωνον* cinnamum. Croat. korice. корабль *πλοῖον* navis. Matth. 4. 22. Cod. bulg. Jac. 3. 4. in nom. plur. habet корабе et cod. assem. корабь. корабиць. idem. Georg. Mon. корабльникъ *ναύτης* nauta. Russ. korablj et korob ruth. korabelj pol. korab gen. bia boh. korab est cortex et navis. Cf. gr. *κάραβος* scapha e vimine et corio. Gloss. Isid. in Du Cange.

кор-ити *ὑβρίζειν* contumeliose tractare. Cod. serb. Luc. 11. 45. Psal. 118. 162. Cf. croat. koriti. користь et, minus bene, коръıсть *σκῦλον* spolium. Luc. 11. 22. Neosl. korist pol. korzyść. оукоризна *ὕβρις* ludibrium. gl. cl. 99. — Scr. kr punire.

кос-а θέριστρον falx messoria. 1. Reg. 13. 20. — Scr. kas laedere.
кос-нѫти ἅπτεσθαι tangere. Luc. 22. 51. прикасати сѧ. idem. Joan. 4. 9. — Scr. kas appropinquare.
косм-атъ δασύς hirsutus. Gen. 25. 25, 27. 23. Neosl. kosem serb. et ruth. kosa pol. et boh. kosm lit. kassa. — Cf. scr. kashmala sordidus.
кость ὀστοῦν os. Matth. 23. 27. — Scr. asthi os. cf. scr. adża cum slav. koza.
кот-ка αἴλουρος felis. Jerem. Ep. 1. 21. ἄγκυρα ancora. Cod. bulg. Act. 27. 29, 30. ubi. vulg. editio котва. Lat. catus lit. katas.
котер-ати καταδικάζειν condemnare. gl. cl. 582. — Cf. scr. kâtara confused. Wilson.
котлъ χαλκίον ahenum. Marc. 7. 4. Goth. katils gr. κοτύλη lat. catillus lit. katilas.
кощ-оунъі plur. f. εὐτραπελία scurrilitas. Ephes. 5. 4. Cod. bulg. habet шѧгъі. Etym. videtur esse кость. cf. gall. osselets serb. koštunjav. Graecis κόττος est alea.
кошь κόφινος cophinus. Matth. 14. 20. кошьница σπυρίς sporta. Matth. 15. 37.
кош-оута ἔλαφος cerva. Bell. troj.
краб-ица κιβωτός arca. Teste Alex. olim Exod. 2. 5. Cf. neosl. krabulica herba germanis dicta Körbelkraut.
крав-а βοῦς vacca. Gen 18. 7. — Scr. shru audire, at in plurimis derivatis linguarum cognatarum: clamare Cf. бъікъ.
крад-ѫ красти κλέπτειν furari. Matth. 6. 19.
крам-ола στάσις seditio. Luc. 23. 19. Act. 19. 40. in cod. bulg. Nota instrum. plur. крамолъі Oct. f. 197. pro vero крамоламн. крамольникъ ἀγοραῖος cocio. Act. 7. 5. Cf. boh. et bulg. kramola et neosl. kramljati loqui. Bavarorum carmula slaviacae originis esse videtur. Cf. tamen Kop. glag. cloz. XLII.
крас-нти κοσμεῖν ornare, τέρπειν delectare. Cum praep. оу. Psal. 64. 9. accendere. Matth. 25. 7. красьнъ κόσμιος

venustus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2. красота *τερπνότης* jucunditas. Etym. fortasse крьс-нѫти.

краст-а *ψώρα* scabies. Lev. 21. 20.

краст-ель *ὀρτυγομήτρα* coturnix. Psal. 104. 40. Cod. bonon. habet крастѣль. Russ. korostel pol. chrościel boh. chřastel.

крат-ъкъ *βραχύς* brevis. прѣкратити *κολοβοῦν* truncare. Matth. 24. 22. — Scr. krt secare.

крат-ъı, два — *δίς* bis. Marc. 14. 72. три — Luc. 22. 61. седмькратъ *ἑπτάκις* septies. Matth. 18. 22. Lit. kartu. — Scr. sa-krt semel a krt secare. Cf. phrasin pol. jeden raz gall. un coup.

кре-мень *κόχλαξ* silex. 1. Reg. 14. 14. — Cf. scr. sharkarâ. idem.

кривъ *σκολιός* obliquus, *καμπύλος* curvus. Luc. 3. 5. — Scr. kr curvari.

криж-скрижаль *πλάξ* tabula. Hebr. 9. 4. 2. Cor. 3. 3. Serb. križati dissecare boh. křjžala; c non videtur esse radicale: cf. pol. skrzydło cum vet. крило.

крин-окринъ *λεκάνη* pelvis. Jud. 6. 8. *φιάλη* patera. Zach. 9. 5. Oct. f. 170. Cf. russ. krinka et boh. okřin.

крич-ати *κράζειν* clamare. Marc. 5. 38. cf. кликнѫти. — Scr. krush clamare. Quoad u in i mutatum vide: тиснѫти, пѧсть, бѣгѫ.

крои-кроити *τέμνειν* scindere. 3. Reg. 18. 28. оукрои *κειρία* fascia. Joan. 11. 44. краи *ἄκρον* margo. краинии *ἀκρότατος* summus. Georg. Mon. въскраи *συνόμορος* confinis. искрьнь *ὁ πλησίον* proximus. Matth. 5. 43. Ragus. iskrnji. — Cf. scr. kr in kîrńa divisus.

крок-окрочити *κυκλοῦν* cingere. Georg. Mon.

кром-ѣ *ἐκτός* extra, *παρά* praeter. Act. 18. 13. In gl. cl. construitur cum instrum. alias cum gen. кромѣшьнь *ἐξώτερος* exterior. Matth. 8. 12. Lus. sup. kroma extrema pars rei. — Cf. scr. kr dividere.

кроп-ити *ῥαίνειν* aspergere. Cum praep. по. Hebr. 9. 19. кропива *κνίδη* urtica. Isai. 55. 13.

кротити πραΰνειν mitigare. кротъкъ πραΰς mansuetus. Matth. 21. 5. кротость et кротъкость πραΰτης mansuetudo.

кроупица ψίξ mica panis. Matth. 15. 27. Lit. krupa.

кроух-оукроухъ ψωμός frustum. Matth. 14. 20, 15. 37. съкроушити συντρίβειν conterere. Matth. 21. 44. Neosl. kruh est panis boh. kruch pol. kruchy.

кръвь αἷμα sanguis. Matth. 16. 17. Neosl. krv et kri. Lit. kraujas. кръвоточивъ αἱμόῤῥους sanguinis profluvio laborans. — Scr. krû exstat in krûra saevus.

кръкъ αὐχήν cervix. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita.

кръм-а πρύμνα puppis. Act. 27. 41. кръмило πηδάλιον gubernaculum. Act. 27. 40. кръмильце. idem. Jac. 3. 4. кръмьчии κυβερνήτης gubernator. Act. 27. 11. Jez. 27. 8. окръмитель. idem. Oct. f. 112. Croat. krma. — Cf. scr. kr curvari.

кръм-ити τρέφειν alere. Georg. Mon. кръмилица γυνὴ τροφεύουσα nutrix. Exod. 2. 7.

крън-осъ ῥινότμητος cui nasus amputatus est. Vide Dobr. Institutt. 250. cf. croat. krnjak majalis russ. kornati boh. krniti. — Scr. karn dividere.

крът-ръна ἀσπάλαξ talpa. Lev. 11. 30. cf. чрьтати. — Scr. krt findere.

кръч-агъ κεράμιον vas fictile. Jerem. 35. 6. Isai. 5. 10. — Serb. krčag boh. korčag hung. korsó.

кръчьм-ница ταβέρνη taberna. Act. 28. 15. кръчьмьникъ κάπηλος caupo. Georg. Mon.

кръі-ти κρύπτειν oscultare. крити. idem. gl. cl. 56. 410. 951. Rectius tamen кръіти scribi docet part. praet. pass. съкръвенъ. gl. cl. 40. et subst. verb. отъкръвение ἀποκάλυψις revelatio. Luc. 2. 32. кровъ στέγη tectum. Matth. 17. 4, 10. 27. Hebr. 11. 9. закровъ ἀποκρυφή latibulum. Psal. 17. 12. крило πτέρυξ ala. gl. cl. pag. XLII. Luc. 13. 34. Neosl. krilo est etiam sinus. cf. croat. kreljut. f. въскрилие κράσπεδον fimbria.

Matth. 14. 36. crilatcem (крилатьцемъ alatis pro angelis) Monum. Frising. I. 4.

крьс-нѫти *ἐγείρεσθαι* excitari. Cum praep. въз. Matth. 14. 2. крѣсити *ἐγείρειν* excitare. gl. cl. 646. 764. Matth. 22. 24. въскрѣшати. idem. Neosl. krésen boh. wskřjšiti. -- Scr. krš trahere unde lat. accersere.

крьст-окрьстъ *κύκλῳ* circum. Luc. 1. 58. окрьстьнъ *ὁ περί* vicinus. Boh. krest — Scr. krš verti ergo: крьс-тъ?

крьстъ *σταυρός* crux. крьстити *βαπτίζειν* baptizare: Marc. 16 16. крьщениѥ *βαπτισμός* baptismus. Cod. bulg. Hebr. 9. 10. Minus bene крьстенье gl. cl. 98.

крѣп-нти *δυναμοῦν* roborare. Matth. 5. 13. Luc. 22. 59. крѣпость *ἰσχύς* vis. крѣпъкъ *ἰσχυρός* fortis. Matth. 3. 11. Cf. boh. okřegi.

крѫгъ *κύκλος* circulus, *τμῆμα* sectio. Georg. Mon. окрѫжениѥ *κύκλωμα* circuitus. Psal. 139. 10. крѫглъ *τορευτός* caelatus proprie: rotundus. Edit. ostrog. Cant. 5. 14. ubi edit. vulg. habet объточенъ.

коу-ѭ ковати *χαλκεύειν* cudere. Psal. 79. 6. Alia forma praes. est ковѫ-веши. Cf. словѫ-веши. ковачь *χαλκεύς* faber. 2. Tim. 4. 14. коузньць. idem. Isai. 54. 16. оковъ *πέδη* compes. Psal. 104. 18. окованъ *πεπεδημένος* vinctus. ковъ *ἐπιβουλή* insidiae. Act. 19. 40. *ἔνστασις* machinatio. gl. cl. 768. ковьникъ *στασιαστής* seditiosus. Marc. 15. 7. коварьнъ *πανοῦργος* astutus. 2. Cor. 12. 16. коварьство *πανουργία* astutia. къзнь *μεθοδεία* insidiae. Ephes. 4. 14. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. Lit. kujis malleus. — Scr. ku sonare.

коумиръ *βωμός* ara. Cod. bulg. Act. 17. 23. Mich. 1. 7. Šaff. Starož. 14. 8. a čudico kumumardama derivavit.

коуп-нти *ἀγοράζειν* emere. Matth. 14. 5. коуплꙗ *πραγματεία* mercatura. коупьць *ἔμπορος* mercator.

коуп-а *σωρός* acervus. Luc. 9. 11. коупно *ἅμα* simul. gl. cl. 551. 842.

коуръ *ἀλέκτωρ* gallus. Codd. serb. assem. et ostrom. Marc. 13. 35. коурогласениѥ *ἀλεκτοροφωνία* gallicinium. — Scr. kur sonum edere.

коур-нти καπνίζεσθαι fumare. Isai. 42. 3. Georg. Mon. коурєннк ἀτμίς vapor. Act. 2. 19. ubi. cod. bulg. пара. — Scr. čur urere.

коус-нти γεύεσθαι gustare. Cum praep. въ. Matth, 16. 28. πειράζειν tentare. Cum praep. нзъ. Matth. 4. 1. покоусити сѧ̀ ἐπιχειρεῖν aggredi. Georg. Mon.

къ πρός ad. Construitur cum dat.

къ-то τίς quis. Lit. kas. къждо ἕκαςος quisque. кън ποῖος qualis. въскѫѭ ἱνατί cur. Matth. 9. 4. которъı ὅς qui. Lit. katras. чьто τί quid. колнкъ πόσος quantus. когда πότε quando. каковъ ποῖος qualis. како πῶς quomodo. кѫдоу πόθεν unde. — Scr. ka, katara.

къблъ μόδιος modius. Georg. Mon. Neosl. kebel serb. kabao hung. köböl.

кꙑс-нѣти χρονίζειν tardare. Matth. 24. 48. Luc. 1. 21. Neosl. kesno, kesati se croat. kesno, kesniti.

къı-вати κινεῖν τὴν κεφαλήν movere caput. Cum praep. по. Matth. 27. 39. Noosl. et croat. kimati boh. kynauti pol. kinąć. — Scr. kû indicare.

къıд-ати ἐκκενοῦν evacuare. Psal. venet. 74. 8. Idem. habet edit. ostrog.

къıп-ѣти ζεῖν bullire. въскъıпѣти ἐξέρπειν prorepere. Psal. 104. 30. Pol. kwapić a къıп- descendit. cf. kwas cum къıс- Scr. kup irasci.

къıс-нѫти ζυμοῦσθαι fermentari. Cum praep. бъзъ. Matth. 13. 33. Luc. 13. 21. къıслъ ὄμφαξ acerbus. Jerem. 31. 29. квасъ ζύμη fermentum. Matth. 13. 33. квасьникъ πάροινος vino deditus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 3. Tit. 1. 7. Lus. sup. kwas est convivium. поквасити βρέχειν madefacere. Georg. Mon. Serb. idem.

къıч-нти φυσᾶν arrogantem reddere. 1. Cor. 8. 1. 2. Cor. 12. 20. къıченнк φύσημα arrogantia. 2. Cor. 12. 20. — Scr. kuč reniti.

кѫд-ѣль κρόκη trama. Lev. 13. 48. cf. neosl. et croat. kundre. — Scr. kudr kundrajâmi fallo. Carn. kodrcija est confusio.

кжк-олица *μελάνθιον* nigella. Teste Dobr. olim Isai. 18. 25, 27. Neosl. kókolj croat. kukolj pol. kąkol lit. kukalei.

кжп-ѣль *κολυμβήθρα* locus natationis. Joan. 5. 2. — Cf. scr. kûpa puteus.

кжп-ина *βάτος* rubus. Marc. 12. 26. Act. 7. 30.

кжщ-а *σκηνή* tentorium. Cod. bulg. Joan. 7. 2. Neosl. kóča. Cf. neosl. kót pol. kąt angulus.

ла-ıати *ὑλακτεῖν* latrare. Isai. 56. 10. Georg. Mon. Lit lóti.

ла-ıати *ἐνεδρεύειν* insidiari. Luc. 11. 54. ubi cod. bulg. habet блюсти. Psal. venet. 9. 30. лаıатель *ἐγκάθετος* insidiator. Cf. ловити. — Scr. lâ capere.

лаг-вица *κέρας* poculum, laguncula. Edit. ostrog. Jerem. 48. 12. Cf. neosl. lagev. pol. łagiewboh. láhwice.

лад-иıа *ναῦς* navis. Act. 27. 30. 2. Cor. 11. 25. ладиица *σκάφη* cymba. cf. neosl. et croat. ladja et ladica lit. eldija.

лаи-но *βόλβιτον* fimus. Soph. 1. 17. Jez. 4. 12. Neosl. et croat. lajno. Cf. boh. lagi foeteo.

лак-ъть *ἀγκών* cubitus, *πῆχυς* ulna. Matth. 6. 27. Deut. 3. 11. Lit. olektis.

лан-и *πέρυσι* anno superiore. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 10.

ланит-а *σιαγών* mala. Matth. 5. 39.

лань *τραγέλαφος* tragelaphus. Deut. 14. 5. Cf. lit. lonė.

лас-ица *γαλῆ* mustela. Lev. 2. 29, 11. 29.

лас-кати *κολακεύειν* adulari. Sir. 30. 9. ласканиѥ *κολακεία* adulatio. 1. Thess. 2. 5. Oct. f. 166. ласкрьдъ *σπαταλός* luxuriosus. Georg. Mon. ласкрьдьство *σπαταλή* luxuria. idem. Cf. serb. srdobolja dysenteria. Constare videtur ласкрьдъ e лас- et hrd (срьд-in срьдьцє) quod in hac voce gutturalem servavit.

ласт-овица *χελιδών* hirundo. Isai. 48. 14.

лєбєдь *κύκνος* cygnus. Lev. 11. 18. E dialectis neosl. croat. serb. et pol. suspiceris лабждь, quod Kop. gloss. nescio unde habet. Russis est lebedj.

лєг-лєщи лѧгѫ *κατακλίνεσθαι* decumbere. Russ. ljagu pol. lęgę. облєщи *μένειν* manere. Luc. 24. 29. лєжати *κεῖ-*

σθαι jacere. Matth. 3. 10. прилєжьнъ ἐπιμελής sollicitus. Luc. 15. 8. положити τιθέναι ponere. Joan. 10. 8. полагати. idem. Joan. 10. 17. въллагалище βαλάντιον crumena. Luc. 10. 4. ложе κοίτη lectus. Luc. 11. 7. ложесна pl. n. μήτρα uterus. Luc. 2. 23. — Scr. lig lingâmi amplector.

лєдъ κρύσταλλος glacies. Nota codicem bulg. Act. 17. 19. ἄρειος πάγος vertere: арикєв лєдъ. Lit. ledas.

лєт-ѣти πέτεσθαι volare. Psal. 17. 11. лѣтати. idem. Male Kop. gloss. лѣтѣти.

ли δέ vero.

ли-ꙗти χεῖν fundere. In codd. serb. et bulg. etiam лѣꙗти scribitur. Luc. 5. 37. In gl. cl. etiam лити. Lit. lěti несълитьнъ ἀσύγχυτος non confusus. Oct. f. 199. 201. — Cf. scr. lî liquefacere.

лиз-ати λείχειν lambere. Cum praep. объ. Luc. 16. 21. Lit. laižyti. — Scr. lih lingere.

ликъ χορός chorus. Luc. 15. 25. Oct. f. 10. ликовати χορεύειν saltare. Oct. f. 89. Georg. Mon.

лисъ ἀλώπηξ vulpes. Luc. 9. 58. Psal. 62. 11. лисица. idem. Cod. ostrom.

листъ φύλλον folium. Lev. 26. 36. листвиѥ. coll. Matth. 21. 19.

лихъ περιττός nimius. Luc. 12. 4. лишє περισσότερον plus. лихоимьць πλεονέκτης avidus. 1. Cor. 5. 10. lihogedeni (лихоѥдении) lihopiti (лихопитии) nimis edendo et nimis bibendo. Monum. Frising. III. 35. 36.

лихв-а τόκος usura. Luc. 19. 24. Jez. 22. 12. E goth. leihvan mutuari.

лиц-є πρόσωπον vultus. Matth. 18. 10. различьнъ διάφορος diversus. Marc. 1. 34. обличити κατηγορεῖν accusare. Matth. 1. 19. cf. pol. licować. idem. лицємѣръ ὑποκριτής hypocrita. Matth. 6. 5. Šaff. Starož. 18. 7. a goth. ljuta derivavit: nobis compositum videtur e лицє et мѣръ, quae posterior pars vocabuli ad scr. mê, unde мѣнити mutare, referenda est, ut лицємѣръ sit

homo qui vultum mutat. In quibusdam libris etiam лицедѣи scribitur. Confudit Kop. gl. cl. pag. 3. radicem hanc cum лѫчити. — Scr. likh pingere.

лиш-ити στερίζειν privare. Psal. 20. 3. лишати. idem. лишение ὑστέρημα penuria. 2. Cor. 16. 17.

лиш-аи λειχήν impetigo. Lev. 21. 20. Cf. gr. λειχήν quod Benf. II. 28 a scr. lih. lambere derivandum putat.

лобз-ати φιλεῖν osculari. Luc. 22. 47. лобъізати, облобъізати. idem. Luc. 15. 20. cf. любити. — Cf. scr. labh prehendere addito sibilo.

лов-ити ἀγρεύειν captare. Luc. 5. 10. ловъ ἄγρα venatio. Georg. Mon. ловитва. idem. — Cf. scr. labh prehendere.

лоз-а κληματίς palmes. Isai. 18. 6. ἀναδενδράς vitis arbori adplicata. Psal. 17. 90. ἄμπελος vitis. Joan. 5. 1, 3. 12. ubi edit. vulg. addit винограднаꙗ. лозие φρύγανα sarmenta. Dan. 3. 46. in Psal. venet.

лок-ати λάπτειν lambere. Judic. 9. 5. Neosl. lokati. cf. crat. lokati krvolok. — Scr. lak gustare.

лом-ити κλᾶν frangere. gl. cl. 379. Act. 2. 46.

лон-о κόλπος sinus. Psal. venet. 128. 7. Joan. 1. 18.

лоп-ата πτύον pala. Matth. 3. 12. Lit lopěta. — Cf. scr. lup rapere.

лоукъ πράσον porrum. Num. 11. 5. — чрьвлиенъі κρόμμυον cepa. ibidem.

лоу-на σελήνη luna. Luc. 21. 25. At cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. habet мѣсѧць. Neosl. et boh. luna pol. łuna. — Cf. scr. loč lucere.

лоуч-ити сѧ τυγχάνειν contingere. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 37. Ruth. łučyty sja. полоучити λαγχάνειν obtinere. лоучьшии κρείσσων melior. gl. cl. 6. Matth. 6. 26. прилоучити сѧ παρεῖναι adesse. Luc. 13. 1. Cf. ключити сѧ.

лоуч-а ἀκτίς radius. Sap. 2. 4 оулоучити φωτίζειν irradiare. gl. cl. 588. Lit. laukti. — Scr. lôč lucere.

лѫб-ьное мѣсто κρανίου τόπος calvaria. Marc. 15. 22.

Joan. 19. 17. Oct. f. 34. 51. 142. Georg. Mon. et edit. ostrog. etiam лобнок habent. Croat. lubanja ruth. łob boh. leb gen. lbi et lbu unde lebne mjsto in bibl. boh. Matth. 27. 33. pol. łeb łba.

лъг-ати ψεύδεσθαι mentiri.. Rom. 9, 1. лъжа ψεῦδος mendacium. Joan. 8. 44. лъжь ψεύστης mendax. ibidem. лъжьникъ. idem. 1. Tim. 1. 10. — Scr. ladž calumniari.

лъıс-бъзлъıсъ ἀναφάλαντος calvus. Lev. 13. 41. Neosl. lisa. — Scr. rush splendere.

лъıст-о κνήμη tibia. Psal. 146. 10. Nom. plur. лъıста. Cant. 5. 15. Serb. list pol. łyst.

львъ λέων leo. 1. Petr. 5. 8. — E linguis simiticis in linguas familiae sanscriticae irrepsisse putat Benf. II. 1.

льг-ъкъ κοῦφος levis. Matth. 11. 30. льзѣ кстъ ἔξεστι licet. gl. cl. 128. Boh. lze pol. lża. польза gen. зѧ et зъı. ὄφελος ulilitas. gl. cl. 220. Matth. 16. 26. Boh. plzeň. польѕевати ὠφελεῖν prodesse. Male slavus interpres Chronici Georgii Monachi ἀφελής (simplex) reddit per неподьзьнъ (ἀνωφελής inutilis). Lit. lengvas. — Scr. laghu levis a lagh salire.

льнъ λίνον linum. Matth. 12. 20. Lit. linnai.

льсть ἀπάτη fraus. gl. cl. 573. Matth. 13. 22. льстити ἀπατᾶν decipere. gl. cl. 336. льстьць πλάνος fraudator. льщеник πλάνη fraus.

лѣ-ἡμι-semi-лѣживъ ἡμιθανής semimortuus proprie semivivus. Cod. ostrom. Luc. 10. 30. At cod. assem. елѣ pro клѣ.

лѣвъ ἀριστερός sinister. Lev. 14. 15. лѣвица (ἀριστερά manus sinistra. Gen. 48. 13.

лѣз-ѫ лѣсти βαίνειν gradi. Male Kop. gloss. лѧзѫ. лѣствица κλίμαξ scala. въдазити βαίνειν gradi. Joan. 5. 4. облѣсти μαδᾶν depilem esse. Lev. 13. 40. — Scr. lagh se movere.

лѣк-оваинк φάρμακον medicamentum. Oct. f. 141. лѣковати θεραπεύειν sanare. Georg. Mon. Lit. lěkorus.

лѣнъ ὀκνηρός ignavus. лѣнити сѧ ὀκνεῖν ignavum esse, μέλλειν cunctari. Act. 22. 16.

лѣп-нти *κολλᾶν* glutinare. Cum praep. при. Matth. 19. 5. прильпнѫти *κολλᾶσθαι* adhaerescere. Luc. 10. 11. Psal. 136. 6. Serb. prionuti boh. lnauti. лѣпъ *πρέπων* decorus. gl. cl. 275. лѣпота *ὡραιότης* pulchritudo. Psal. 67. 12. lepocam (лѣпощамъ illecebris). Monum. Frising. III. 4. — Scr. lip ungere.

лѣсъ *δρυμός* nemus. Jerem. 21. 44.

лѣт-о *θέρος* aestas. Psal. venet. 73. 17. *χρόνος* tempus. Cod. bulg. Act. 20. 18. *ἔτος* annus. Luc. 15. 29. лѣтовьникъ *χρονικόν* chronicum. Georg. Mon. пролѣтьнок врѣмѧ *ἐαρινὸς καιρός* tempus vernum. ibidem. — Cf. scr. lî liquefacere et lit. lytus pluvia, proprie igitur pluviae tempus significat. Refer ad ли-ꙗти?

лѣть єсть *ἔξεςι* licet. Act. 21. 27. 1. Cor. 6. 12.

лѣх-а *πρασιά* areola in horto. Marc. 6. 40. ubi cod. serb. habet мѣсто. Neosl. léha pol. lecha et lus. sup. lješka.

люб-нти *φιλεῖν* amare. Matth. 6. 5. Valach. юби. любъвь любъі *ἀγάπη* amor. gl. cl. 151. любъі сътворити *πορνεύειν* adulterium committere. Psal. venet. 105. 39. прѣлюбъі *μοιχεία* adulterium. gl. cl. 131. любодѣи *μοιχός* adulter. любодѣица *μοιχαλίς* adultera. любезьнъ *φίλος* amicus. Cod. bulg. Act. 19. 31. любо-любо *ἤ — ἤ* aut — aut. Matth. 6. 24. lubmi (любьми sponte). Monum. Frising. III. 32. — Scr. lubh cupere.

людъ *λαός* populus. людик *λαοί* homines. Luc. 1. 10, 17. 21. людьскъ *τοῦ λαοῦ* populi. Goth. lauths. — Scr. ruh pro rudh crescere.

лютъ *χαλεπός* saevus. Matth. 8. 28. Neosl. et croat. ljut.

лѧд-виꙗ plur f. *ψόαι* lumbi. Psal. ven. 37. 7. *νεφροί* renes. Georg. Mon. Neosl. ledje et ledovje croat. ledovje serb. ledja dorsum boh. ledwj pol. lędźwie.

лѧд-ина *χέρσος* terra inculta. Isai. 10. 6. Osias 10. 4. олѧденѣти *χερσοῦσθαι* desertum fieri. Oct. f. 152.

лѧк-ж лѧщи *κάμπτειν* curvare. Cum praep. съ. Psal. 56. 7.налѧцати *ἐντείνειν* intendere. Nota aor. налѧшѧ лѧкъ in cod. bonon. Croat. nalekel mrězu, zanjku. лѧкъ *τόξον*

arcus. Neosl. lók croat. luk pol. est łuk, nasalem conservarunt in łęk u siodła, obłąk et in ipso łąk in psalt. sec. XIV. 10. 2. лѫка *πονηρία* malitia. Cod. bulg. Kop. лѫкавъ *πονηρός* malus. gl. cl. 408. Matth. 13. 19. Ruth. łukavyj. лѫкочь *δόλιος* astutus. Georg. Mon. слѫкъ *συγκύπτων* inflexus. Luc. 13. 11. Neosl. slók est macer. Huc trahe поклѫкнѫти genua flectere in bell. troj. neosl. kleknoti, klečati et lecati se pol. klęknąć et lęknąć się. cf. croat. lecljiv timidus Lit. lenkti. Cf. vetus приключити сѧ et прилоучити сѧ.

лѫщ-а *φάκος* lens. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. leča lit. lenšě hung. lentse.

лѫгъ *δρυμός* nemus. Georg. Mon. Sir. 24. 33. Neosl. lóg ruth. łuh pol. łąg. Kop. neogr. *λόγγος* contulit.

лѫк-а *ἕλος* palus. Exod. 2. 3. Neosl. lóka croat. luka pol. łąka lit. lanka.

лѫч-ити *χωρίζειν* separare. Cum praep. отъ. gl. cl. 262. Matth. 13. 49. Male gl. cl. 133 разлю-Scr. luk abscindere.

ма-нѫти *νεύειν* nutare. Cum praep. по. Joan. 13. 24. помавати. idem. Luc. 1. 22. маниѥ, мановениѥ *νεῦσις* nutus. Boh. manauti.

маз-ати *ἀλείφειν* ungere. Luc. 7. 38. масло *ἔλαιον* oleum. Luc. 7. 46. масло дрѣвѣно. idem. Georg. Mon. маслина *ἐλαία* oliva. масть *μύρον* unguentum. маститъ *πίων* pinguis. Psal. 91. 12. — Scr. masdž ungere.

малъ *μικρός* parvus. gl. cl. 702. Luc. 19. 3. — Etymon est ма-ѣти, quod a scr. mr unde ku-mâra et mâla.

ман-обманѫти *παραλογίζειν* fallere. 1. Reg. 19. 17. Neosl. mamiti croat. manen vesanus.

мар-помарати *παροξύνειν* excitare. Cod. bonon. cf. croat. et serb. morati debere.

мати gen. - тере *μήτηρ* mater. Luc. 1. 15. — Scr. mâtr a mâ ergo: genitrix.

матор-ѣти *προβαίνειν* senescere. Cum praep. за. Cod. ostrom. Luc. 1. 7, 18. 2. 36. маторьство *πρεσβεία* senectus. Psal. venet. 70. 18. заметерѣти *κατασκιῤῥοῦσθαι*

durum fieri. 3. Macc. 4. 1. Neosl. mater serb. mator. — Cf. scr. mâ metiri unde etiam lat. maturus derivandum esse videtur.

мах-ати *περισείειν* agitare. Georg. Mon. Neosl. croat. mahati. Cf. **ма-нѫти.**

медъ *μέλι* mel. gl. cl. 53. Matth. 3. 4. **медвѣдь** *ἄρκτος* ursus. Serbis est etiam medjed. **медвьнъ** *μέλιτος* melis. Cod. bonon. Croat. medven.. Lit. medus. — Scr. madhu.

межд-оу *μεταξύ* inter. gl. cl. 527. Matth. 18. 15. Per оу scribitur in omnibus codicibus, qui discrimen inter оу et ѫ servant: vide glag. cloz. codices bulgaricos evangelia et apostolum continentes, codd. assem et bonon. Cf. врьхоу, долоу, низоу, тоу. Cod. ostrom. ter per ѫ, semel per оу scribit. Pol. est między. — Scr. madja medius.

мет-нѫти *βάλλειν* jacere. Joan. 19. 24. **въмести.** idem. Cod. serb. Matth. 6. 30. **мѣтати мѣтаѭ мещѫ.** idem. Marc. 12. 41. Male Kop. gloss. **мѣщѫ. мѣсто** *τόπος* locus. Matth. 12. 43. Lit. miestas. **въ — мѣсто** *ἀντί* loco. Luc. 11. 11. Lit. metu.

мет-ѫ мести *σαροῦν* verrere. Matth. 12. 44. Luc. 15. 8. **съметиѥ** *κοπρία* fimus. Sir. 27. 4.

мечь *μάχαιρα* gladius. gl. cl. 771. Cod. ostrom. Luc. 22. 52. In codd. serb. **мьчь. мечьникъ** *σπεκουλάτωρ* speculator. Cod. ostrom. Marc. 6. 27. Serb. mač goth. mekis. — Cf. scr. makha macellum.

ми-нѫти *παρέρχεσθαι* praeterire. Matth. 8. 28. **мимо** *παρά* praeter. Construitur cum accus. **миръ** *κόσμος* mundus. Marc. 16. 15. Ruth. myr. In codd. serb. **вьсь миръ.** In libris recentioribus scribitur **мїръ**, ut distinguatur a **миръ** pax. — Scr. mî ire cf. scr. džagat mundus a gâ ire.

ми-ръ *εἰρήνη* pax. Luc. 7. 50. **съмирити** et **съмѣрити** *καταλλάττειν* reconciliare, *ταπεινοῦν* humilem reddere. Matth. 18. 4. Cf. pol. śmiara psal. sec. XIV. 9. 12. boh. smjřiti lus. sup. mjer. — Deriva a scr. mê mutuari unde

etiam мѣна *μεταβολή* permutatio. Sir. 13. 11. измѣнити *ἀνταλλάττειν* permutare. Lit. mainas.

мил-овати *οἰκτείρειν* misereri. Psal. 36. 21. миль кмоу бъість *ἐσπλαγχνίσθη* misertus est illius. Luc. 15. 20. tebe ze mil tuoriv (тебѣ сѧ милъ творѭ tibi me humilio). Monum. Frising. I. 21. милость *ἔλεος* misericordia. милостъіни *ἐλεημοσύνη* eleemosyna. — Scr. mîl connivere.

мл-ъниіа *ἀστραπή* fulgur. Luc. 10. 18. Nota Luc. 17. 24. млъниіи блистаѭщии сѧ *ἀστραπή ἀστράπτουσα* fulgur coruscans. Serb. munja. Radix est мл-in млѣти conterere. Cf. scr. drmbhu.

мл-ѣти мелѭ *ἀλήθειν* molere. Luc. 17. 35. моль *σής* tinea. млинъ *λάγανον* placentae genus. 2. Reg. 6. 19. Neosl. et croat. mlinci russ. blin germ. Blinze e slav. Lit. malti. — Scr. mr terere in marâla tener.

младъ *ἁπαλός* tener. младѣньць et — деньць *βρέφος* infans. gl. cl. 33. 45. — Scr. mrd conterere, unde mrdu mollis.

млат-ити *ἀλοᾶν* triturare. 1. Tim. 5. 8. 1. Cor. 9. 9. ubi cod. bulg. врьхж. млатъ *σφῦρα* malleus. Sir. 38. 30. — Scr. mr terere.

млъв-ити *θορυβεῖν* tumultuari. Matth. 9. 23. Neosl. muviti pol. mówic boh. mluwiti. млъва *θόρυβος* tumultus. — Scr. brû loqui, cf. zend. mrû unde mraôt. Vide E. Burnouf Comm. sur le Yaçna. 54. Bopp. Vergl. Gramm. 28.

млъз-ж млъсти *ἀμέλγειν* mulgere. Prov. 30. 38. Male измельзилъ pro измлъзлъ Job 10. 10. Neosl. movzem serb. muzem boh. mlznauti lit. melžu. — Scr. mrdž abstergere quod a mr.

млък-нѫти *σιωπᾶν* conticescere. Cum praep. оу. Luc. 9. 36. млъчати *σιωπᾶν* tacere. Luc. 1. 20. Marc. 9. 34. — Cf. scr. murčh torpere.

млѣк-о *γάλα* lac. 1. Cor. 3. 2. Hebr. 5. 12. cf. млъзѫ unde tamen immediate derivari nequit.

мнихъ *μόναχος* monachus. Georg. Mon. E graeco. Slavice dicitur инокъ, чрьньц et чрьноризьць.

многъ *πολύς* multus. Matth. 6. 7. многашти *πολλάκις* saepe. Cod. assem. множити *πληθύνειν* multiplicare множьство *πλῆθος* multitudo.

мог-ѫ мощи *δύνασθαι* posse. Luc. 1. 20, 22. Nota inf. можти in edit. ostrog. Matth. 8. 28. не мозѣте nolite Epilog. cod. ostrom. съ могѫтьми людьскъіми cum potentibus populi. Cod. bonon. могѫтьство potentia. Georg Mon. немощь *ἀσθένεια* infirmitas. мощи *λείψανα* reliquiae. Men. venet. Oct. f. 106. 123. 155. 230. moki (мощии reliquiarum). Monum. Frising. III. 19. мощьшии *πονηρότερος* pejor. Cod. serb. Matth. 12. 45. помощи *βοηθεῖν* adjuvare. помощь *βοήθεια* auxilium. помощьникъ *βοηθός* auxiliator. — Scr. mah crescere, in dial. prâcr. posse. cf. zend. tav posse a scr. tu crescere.

мог-ъіла *βουνός* tumulus. Jerem. 31. 39. Georg. Mon habet etiam гомъіла. — Scr. mah crescere. Cf. scr. giri olim gari quod Lassenius contulit cum guru magnus.

мод-ръ; *κυάνεος* lividus. Georg. Mon. Neosl. et croat. moder. Significatio e dialectis definita est.

моз-олъ *μώλωψ* vibex. Men. venet. Neosl. mozol

мозгъ *μυελός* medulla. Hebr. 4. 12. Neosl. mozg et možgani. — Scr. masdž humectare.

мок-нѫти *ὑγραίνεσθαι* madefieri. мокръ *ὑγρός* madidus. мочити *βρέχειν* madefacere. Luc. 7. 38.

мол-ити *προσεύχεσθαι* precari. Matth. 6. 9. — сѧ Matth. 6. 5. молитва *προσευχή* preces. мольба. idem. Neosl. moliti boh. modliti pol. modlić. cf. lit. malda. — Etymon est scr. mr terere cf. оутолити com тр-ѣти. оумолюнъ *δυσωπούμενος* perterritus. Oct. f. 186.

мон-исто *χλιδών* monile. Jerem. 2. 32, 4. 30. Osias 2. 13. Cant. 4. 9. Ruth. monysto germ. manili. Grimm II. 112. — Scr. man arcere.

мор-е *θάλασσα* mare. Matth. 8. 32. поморию *αἰγιαλός* ora maritima. Lit. marēs. — Bopp derivavit a scr. vâri aqua. Cf. tamen scr. mîra mare et scr. giri cum slav. гора

мостъ γέφυρα pons. Men. venet. помостъ ἔδαφος pavimentum. 3. Macc. 2. 16.

мот-ыка σκαπάνη ligo. Georg. Mon. Neosl. motika ruth pol. motyka.

мот-ыла plur. n. κόπρος fimus. Jerem. 30. 22. Exod. 19. 14.

мотр-ити ϛοχάζεσθαι conjicere, κατανοεῖν spectare. Cum praep. съ. Matth. 6. 28. Act. 7. 32, 12. 12. съмотрѥниѥ οἰκονομία oeconomia. gl. cl. 794. Serb. motriti. — Cf. scr. mantr deliberare, o pro nasali, uti saepius.

мр-ѣти мрѫ ἀποθνήσκειν mori. Cum praepositionibus оу, по, изъ. моръ λοιμός pestis. Codd. serb. et bulg Luc 21. 11. θάνατος mors. Jerem. 14. 12. Lit. maras pestis. мрьтвъ νεκρός mortuus. Matth. 17. 9. мрьтвьць idem. мрьтвити θανατοῦν occidere. съмрьть θάνατος mors. Lit. mirti, smertis. — Scr. mr mori.

мрав-ии μύρμηξ formica. Prov. 6. 6. — Scr. brû zend. mrû loqui, olim fortasse: strepere.

мръз-нѫти πήγνυσθαι congelari. помръзаниѥ πῆξις congelatio. Oct. f. 106. мразъ ψύχος frigus. Psal. 147. 6. παγετός gelu. Jerem. 36. 30.

мрък-нѫти σκοτίζεσθαι obscurari. Cum praep. по. Luc. 23. 45. мракъ, примракъ ἀχλύς caligo. Isai. 60. 2. омрачити ἐπισκοτίζειν obscurare. — Cf. scr. mruč, mluč ire unde ni-mlòka occasus solis.

мрьз-нѫти βδελύττεσθαι exsecrari. Cum praep. о. Construitur cum nominat. rei et dat. personae, uti hodiedum in diall. neosl et pol. омрьзе ѥмоу достоѭниѥ ѥго ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ abominatus est haereditatem suam. Psalm. venet. 105. 40, 118. 163. омрьзѣ. Cod. bonon. Cf. neosl. to mu je zamrzilo et pol. omierzła mu žona. омразити βδελύττειν abominationem movere. Psal. venet. 13. 1, 52. 2. σπιλοῦν foedare. Oct. f. 91. мрьзъкъ βδέλυγμα abominatio proprie: detestabilis. Cod. serb. Luc. 16. 15. Cf. goth. marzjan scandalizare.

мрѣж-а *δίκτυον* rete. Matth. 4. 18, 20.

моуд-ити *χρονίζειν* cunctari. Matth. 25. 5. Luc. 1. 21. Male Kop. gloss. мѫдити. мъдлъ *βραδύς* tardus. мъдлость *βραδύτης* socordia. gl. cl. 150. мъдльнъ *βραδύς* tardus. Cod. ostrom. Luc. 24. 25. ubi cod. assem. habet моудьнъ. Neosl. muditi, medel. — Cf. scr. mrd conterere, unde etiam *βραδύς* descendit.

моух-а *μυῖα* musca. Exod. 8. 21. моушица *σκνίψ* culex. Psal. venet. 104. 31. Lit. mussě.

мък-промъкнѫти *διαφημίζειν* divulgare. Matth. 28. 15. замъкъ *κλεῖθρον* claustrum. Jerem. Ep. 1. 17. мъчта, мъчтание *φαντασία* imaginatio. Cod. bulg. Act. 25. 23. Georg. Mon. Jerem. 50. 39. мъчтати сѧ *φαντάζεσθαι* imaginari. Georg. Mon. — Cf. scr. muč relinquere.

мъстъ *γλεῦκος* mustum. Act. 1. 13. Oct. f. 105. Boh. mest gen. mstu. — Scr. mudh humectare, est ergo pro мъд-тъ.

мъі *ἡμεῖς* nos. мои *ἐμός* meus.

мъі-ти *λούειν* lavare. Cum praep. оу. Matth. 15. 20. Cf. lit. muilas. — Scr. miv irrigare.

мъісл-ити *λογίζεσθαι* cogitare. Matth. 9. 4. Rom. 3. 28. мъісль *ἐνθύμησις* cogitatio. Matth. 12. 25. съмъіслъ *διάνοια* mens. gl. cl. 454. Lit. myslis.

мъіт-о *χρήματα* opes. Cod. bulg. Act. 24. 26. *κέρδος* lucrum. 1. Petr. 5. 2. *τὸ ἱκανόν* satisfactio Act. 17. 9. мъітарь *τελώνης* publicanus. Matth. 5. 46. Serb mito croat. mito, podmičenje boh. meyto pol. myto lit. muitas goth. mota.

мъішь *μῦς* mus. Lev. 11. 29. мъішьца *βραχίων* brachium. Luc. 1. 51. Georg. Mon. Neosl. miške croat. mišice. мъішьца proprie est musculus qui a forma hoc nomen nactus est in linguis gr. lat. et slav. — Scr. mušika mus a muš furari.

мьг-ла *ὀμίχλη* nebula. Psal. 147. 5. Lit. migla goth. milhma. — Scr. mêgha a migh effundere.

мьг-новение *ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ* momentum. 1. Cor. 15. 52.

Sap. 18. 12. мизати *νεύειν* nutare. помизати. idem. Sir 27. 24. мьжати *μυωπάζειν* lusciosum esse. 2. Petr. 1. 9. съмѣжити *καταμύειν* oculos claudere. gl. cl. 4. Act. 28. 27. Neosl. mignoti croat. mignuti, mižati boh. mihnauti, okamženj pol. migać, okamgnienie. — Cf. scr. miš.

мьзд-а *μισθός* praemium. Matth. 6. 2. Cod. bulg. bis habet мѫзда. Neosl. mezda boh. mzda lus. sup. zda goth. mizdo.

мьн-ѣти *νομίζειν* putare. gl. cl. 337. 721. Matth. 5. 17. помѧнѫти *μνημονεύειν* meminisse. Codd. ostrom. et assem. Luc. 22. 61. In codd. cisdanubianis saepius scribitur помѣнѫти gl. cl. 496. поминати. idem. Luc. 17. 32. памѧть *μνήμη* memoria. оусъмьнѣти сѧ *διστάζειν* ambigere. Matth. 14. 31, 28. 17. Cod. assem. habet оусѫмьнѣти. Matth. 14. 26. Croat. sumnja suspicio. Lit. menu. — Scr. man cogitare.

мьн-ѫ мѧти *θλίβειν* comprimere. Sap. 15. 7. Male Kop. gloss. манѫ. мьнии *μικρότερος* minor. Marc. 9. 34. Luc. 15. 12. Neosl. meti, menem et manem ruth. mjaty mnu pol. miąć mnę. — Scr. man-âk parum gr. *μινύθω* lat. minus. Ad eandem radicem refer мѫкъкъ, мѫка.

мьскъ *ἡμίονος* mulus. Psal. 31 9. мьщѧ. Jez. 27. 14. Neosl. mesk et mezg serb. mazgov ragus. maska boh. mezek.

мьст-ити *ἀμύνεσθαι* ulcisci. Luc. 18. 3. мьсть *ἐκδίκησις* ultio. Luc. 18. 8. отъмьщение. idem. Neosl. mašiti, maščevati. — Scr. makš irasci.

мьш-елъ *λῆμμα* lucrum. Georg. Mon. мьшелоимьць *αἰσχροκερδής* turpis lucri cupidus. Cod. bulg. 1. Tim. 3. 2, 8. немьшелоимьць *ἀδέκατος* muneribus non corruptus. Georg. Mon. — Scr. muš furari.

мѣ-ра *μέτρον* mensura. Matth. 7. 2. Lit. mièra. мѣрити *μετρεῖν* metiri. ibidem — Scr. mâ.

мѣдь *χαλκός* aes. Matth. 10. 9. 1. Cor. 13. 1. мѣдѣнъ et-денъ *χαλκοῦς* aeneus. Cod. bonon. мѣдьница *λεπτόν* octava pars oboli. Luc. 12. 59.

мѣс-ити μίσγειν miscere. Cum praep. съ. Psal. 105. 35. Pol. miesić et mięsić lit. maišyti. — Scr mikš in àmikša et mish in mishra.

мѣс-ѧць μήν mensis. Matth. 15. 17. σελήνη luna. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 41. Neosl. mesec et mesenc. — Scr mâs luna mâsa mensis a mâs metiri.

мѣхъ ἀσκός uter. Matth. 9. 17. δορά pellis detracta Georg. Mon.

мѧк-ъкъ ἁπαλός mollis. Matth. 11. 8. cf. neosl. et croat. mekine. — Etymon est мьн-ѫ мѧти minuere gutturali auctum. cf. lit. min-k-ti et menkas.

мѧс-о κρέας caro. Rom. 14. 21. Goth. mimz lit. mièsa. — Scr. mânsa.

мѧт-ѫ мѧсти ταράττειν turbare. gl. cl. 684. Cod. ostrom. Luc. 1. 12. мѧтежь θόρυβος tumultus .мѫтити ταράττειν turbare. Huc trahe омѫтѣти ἐξαπορεῖσθαι conturbari unde psal. venet. 87 16. омоутѣхь psal. glag venet. 15. 61. омоутихьсе et psal. sloveno-valach. Jass. 1680. омѫтихъ. Cf. pol. smutek olim rectius smętek lit. smutkas valach. смиити. — Scr. manth.

мѧт-а et мѧтва ἡδύοσμος mentha. Matth. 23. 23. Luc. 11. 42. cf. antec.

мѫд-ръ φρόνιμος prudens. Matth. 8. 9, 25. 1. оумѫдрити et оумѫждрити σοφίζειν prudentem reddere. Cod. bonon. Cf. neosl. móde serb. et croat. mudo boh. maud pol. mąda testiculi boh. mud'ata renes. cf. gr. φρήν. Ab eadem radice fortasse etiam germ. unmündig. Vide tamen Grimm Deutsche Rechtsalterthümer. Götting. 1828. I. 447.

мѫжь ἀνήρ vir. Luc. 22. 63. мѫжати сѧ ἀνδρίζεσθαι confortari. — Scr. man cogitare unde manuša homo.

мѫк-а βάσανος cruciatus. gl. cl. 279. Luc. 16. 23. Lit. muka. valach. мѫнчи. cf. hung. munka. мѫчитель βασανιστής cruciator. мѫченикъ μάρτυς martyr. — Ad мьнѫ мѧти comprimere refer.

мѫка ἄλευρον, ἄλφιτον farina. Luc. 13. 21. Etymon est

мьнѫ мѧти diminuere. cf. пшено a пҳати. ѧ saepissime in ѫ mutatur. cf. вѫзъ a вѧзати, блѫдъ a блѧдѫ, мѫтити a мѧтѫ, сѫпрѫгъ a прѧгѫ, прѫдъ a прѧд- in въспрѧнѫти, звѫкъ a звѧцати.

на ἐπί super. Construitur cum accus. et loc. надъ ὑπέρ super. наи in наипаче. Psal. 50. 2. Cf. раи cum радъ.

на νῶϊ nos. Accus. dual. primae pers. Cod. serb. Matth. 9. 27, 20. 30. Luc. 7. 20.

нагъ γυμνός nudus. Act. 19. 6. Lit. nogas. — Cf. scr. nadz erubescere.

наглъ προπετής temerarius. 1. Tim. 3. 4. Lit nuglay. Videtur compositum esse e praepos. на et глъ pro гъблъ a гънѫти quod pro гъбнѫти a rad. гоубити.

нак-вързнакъ ὀπισθίως retro. 1. Reg. 4. 18.

не οὐ μή non ne. неже ἤ quam. Sanscr. na in hymnis Rigvêdae sexcenties poni sensu comparativo docet Lassen Anthol. sanscr. 131. ни οὐδέ neque. — Cf. scr. na thema pronominis remotissima demonstrantis.

неб-о gen.- бесе οὐρανός coelum. Matth. 6. 1, 10. небесьнъ et — беськъ οὐράνιος coelestis. — Scr. nabhas nubes.

неводъ σαγήνη sagena. Matth. 13. 47. Boh. et pol. nota vox.

нес-ѫ нести φέρειν ferre. носити. idem. Luc. 11. 46. понести ὀνειδίζειν vituperare. Luc. 6. 22. — Scr. nah unde nakš adipisci.

нет-ии ἀνεψιός filius fratris. Georg. Mon. Serb. netjak ex sorore nepos. Bopp gloss. 1844. goth. nithjis, nostro нетии cognatum, a scr. ni derivavit; ergo: не-тии. cf. scr. apatja.

нетопъıрь νυκτερίς vespertilio. Deut. 14. 18. Neosl. netopir et topir russ. netopyr. Compositum esse videtur e нѣтъ part. praet. pass. a ni (etym. τοῦ нить. cf. вѣстъ a вид-тѣсто a тис-) et пъıрь quod cum перо cognatum est, ut sit pro нѣтопъıрь i. e. avis junctis alis.

неѩсъıть πελεκάν pelecanus. Psal. 101. 6. Editio veneta

habet нек- edit. vulg. нея- cod. bonon. βουλγαρίζων нежсзіть. А сзіть derivant; syllabas нея praefixas aequivalere τῷ не docent formae neosl. nejóvolja, nejóveren i. e. nevolja, neveren.

нить σπαρτίον funiculus. Judic. 16. 22. — Scr. nî ducere.

нив-а ἀγρός ager. Jac. 5. 4.

низъ κάτω deorsum. Matth. 2. 16. — Cf. scr. ni.

ник-приникнѫти παρακύπτειν se incurvare. Luc. 24. 12. възникнѫти ἀνανήφειν resipiscere. 2. Tim. 2. 26. ἀναβαίνειν ascendere. Deut. 29. 23. ниць et plur. ници ἐπὶ πρόσωπον pronus. Matth. 16. 6. изникнѫти ἐξανατέλλειν exoriri. Cod. bulg. Matth. 13. 5. Georg. Mon. ницати φύεσθαι germinare. gl. cl. 722.

нищь πτωχός pauper. Matth. 5. 3. Fortasse pro никть a никъто. cf. нощь pro нокть.

новъ νέος novus. Marc. 16. 17. Lit. naujas. Cf. нъінѣ. — Scr. navas. cf. etiam scr. nu.

ног-а πούς pes. gl. cl. 397.

ножь μάχαιρα culter. Luc. 22. 49. ножьница θήκη vagina. Joan. 18. 11. Croat. nožnice. Cf. ньзж.

нок-ъть ὄνυξ unguis. пазнокъть ὁπλή ungula. Psal. 68. 32. Lev. 11. 3. Lit. nagas. — Scr. nakha.

носъ ῥίν nasus. Georg. Mon. πρύμνα puppis. Cod. bulg. Act. 27. 29. πρῶρα prora. Cod. bulg. Act. 27. 30. ноздри ῥίν nasus. Lit. nosis et nosrai. — Scr. nâsâ.

нощь νύξ nox Luc. 1. 37. Lit. naktis. — Scr. naktam noctu.

нощьв-ъі σκάφη mactra. Dan. 14. 33 Neosl. niške serb. natjve.

нр-авъ τρόπος. Hebr. 13. 5. δόγμα sententia. Cod. bulg. Act. 10 4. Croat. narava serb. narav boh. mraw olim nrav. Cf. sequens, cujus radix nr videtur significasse: ire.

ноур-ити ἀναλίσκειν absumere. Cum praep. изъ. Sap. 27. 32. изноурꙗти. idem. Oct. f. 124. Georg. Mon.

вънырѣти ἐνδύνειν ingredi. 2. Tim. 3. 6. нъıрище δῶμα domus. Mal. 1. 3. οἰκόπεδον solum domus destructae Psal. 101. 5. понрѣти δύεσθαι subire. Jon. 2. 6. Cf. neosl. nora serb. ponor ruth. nyrjaty russ. nyrjatj pol. nurzyc boh. nořiti. — Cf. scr. nr ducere et naraka tartarus.

нъ ἀλλά sed. In codd. bulg. нѫ.

ны ἡμᾶς nos.

ны-оунъıти ῥαθυμεῖν ignavum esse. gl. cl. 220. Georg. Mon. Jer. 27. 35. оунълъ σκυθρωπός morosus. Dan. 1. 10. оунъıние ἀκηδία incuria. Ruth. nyty russ. nytj languere. Huc refer boh. unawiti.

нъı-нѣ νῦν nunc. Joan. 9. 41. Oct. semper нъıнꙗ. In codd. bulg. нинѣ, uti in dial. pol. ninie. Praestat tamen нъıнѣ propter linguas cognatas. — Scr. nu. Vide Lassen Anthol. sanscr. Ad eandem radicem refer новъ.

ньз-ѫ ньсти πηγνύναι defigere. Cum praep. въ. Matth. 27. 48. Joan. 18. 11. оунньзнѫти ἐμπήγνυσθαι defigi. Psal. 31. 4. 37. 3. Male in Chronico Georg. Mon. проньзък pro проньзъ. prinizse (приньзъше postquam appropinquassent) Monum. Frising. II. 99. — Cf. scr. nah nectere.

нѣ-къто τις aliquis. нѣчьто τι aliquid. Originem syllabae нѣ in Annal. litter. Vindob. explicare conati sumus. CV. 56. Aliter Kop. in gloss. Nota нѣсмь pro не есмь.

нѣмъ ἄλαλος mutus. Luc. 1. 22.

нѫд-ити ἀναγκάζειν cogere. Matth. 11. 12. gl. cl. 366. 369. Nota sphalma нѫдѫть pro нѫдать. нѫжда ἀνάγκη necessitas. gl. cl. 194. отънѫдь διαπαντός omnino. gl. cl. 139. отънѫдоу τὸ σύνολον omnino. Oct. f. 85. nudmi (нѫдьми necessario). Monum. Frising. III. 32. Neosl. ponuditi offerre. — Cf. scr. nud agere.

о περὶ circa. Construitur cum accus. et loc.

об-а ἄμφω ambo. Luc. 1. 6. обаче πλήν sed. Psal. 13. 6. Luc. 22. 42. Boh. obač. — Scr. ubha ambo.

объ in объ онъ полъ πέραν trans. Matth. 4. 15. объ нощь вьсѭ δι̉ ὅλης τῆς νυκτός per totam noctem Luc. 6. 12. Construitur cum accus. Cf. antec. scr. abhi et gr. ἀμφί.
овъ οὗτος hic. — Zend. ava. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. Notes et éclaircissements. III.
ов-ьца πρόβατον ovis. Joan. 1. 11, 13. Lit. avis. овьнъ κριός aries. Psal. 81 1, 64. 14. Lit. avinis. — Scr. avi
ог-нь πῦρ ignis. Luc. 22. 55. Lit. ugnis. — Scr. agni ab adž splendere.
одръ κράβατος lectus. Matth. 9. 6. Neosl. oder ragus. odar boh. odry. Videtur compositum esse e praep. о et др-ати et olim: perticam significasse.
ок-о gen. очесе ὀφθαλμός oculus. Luc. 24. 16, 31. Nota nom. dual. очи. очесьнъ ὀφθαλμοῦ oculi. окно θυρίς fenestra. 2. Cor. 11. 32. Act. 20 9. безочьство ἀναίδεια impudentia. Lit. akis. — Scr. akš videre, akšin oculus, akša fenestra.
олов-о μόλυβδος plumbum. Jerem. 6. 29. олово чистое κασσίτερος stannum. Jez 22. 18. — Scr. lû scindere.
олтарь θυσιαςήριον altare. Matth. 5. 23. E lat.
онъ ἐκεῖνος ille. оньсица ὁ δεῖνα quidam. Matth. 26. 18. Lit. anas. — Scr. ana.
ор-ати ἀροτριάζειν arare. Lnc. 17. 7. Job 4. 8. орало ἄροτρον aratrum. рало. idem. Edit. ostrog. Sir. 38. 25. ратаи ἀροτήρ arator. Cod. bulg. Kop. Neosl. et pol. rataj. разорити καθαιρεῖν evertere, ἀκυροῦν irritum reddere. gl. cl. 292. разарꙗти. idem. — Scr. r, arâmi unde ur-in urvarâ arabilis.
ор-ьлъ ἀετός aquila. Matth 24. 28. Lit. errelis. — Scr. r ire unde ara citus.
орѣхъ καρύα nux. Cant. 6. 10. орахъ. Georg. Mon. cf. lit. rešutys.
ос-а σφήξ vespa. Sap. 12. 8.
ос-ьлъ ὄνος asinus. Luc. 14. 5. осьлѧ ὀνάριον asellus. Lit. asilas. E linguis semit. irrepsisse docet Benf. I. 123.
ось ἄξων axîs. Lit. ašis. — Scr. akša quaedam pars currus.

ос-т-ръ ὀξύς acutus. т euphonicum est: cf. пьс-т-ръ a пис-ати. остьнъ κέντρον stimulus. Sir. 38. 25. Os. 5. 12. Georg. Mon. Lit. aštrus. — Scr. ash in ashr ạcies gladii.

оскрьдъ λαξευτήριον instrumentum lapicidae. Psal. 73. 6. Georg. Mon. Russ. oskord boh. oškrd pol. oskard lit. kardas. Etym. fortasse ос-in ос-т-ръ.

осмь ὀκτώ octo. Luc. 2. 21. Lit. aštoni. — Scr. aštan.

остр-овъ νῆσος insula. Act. 27. 16. Serb. ostrvo. Ad ос-in остръ referendum videtur.

остр-огъ χάραξ vallum. Isai. 31. 9. cf. antecedens.

отъ ἀπό ab. Construitur cum gen. — Cf. scr. ati.

от-ьць πατήρ pater. Matth. 6. 4. отьчь πατρός patris. отьчьствиѥ πατρίς patria. Marc. 6. 4. отьчина. idem. Cod. bulg. Kop. Etym. fortasse antecedens. cf. gr. ἀπφύς pater.

оцьтъ ὄξος acetum. Matth. 27. 48. Marc. 15. 36. E lat. uti goth. akeit.

ошибъ οὐρά cauda. Apoc. 9. 10. Job 40. 12.

па-жчина ἀράχνη tela aranea. Psal. 38. 12. Vocalem nasalem habent psal. Jass. codd. bonon. et bulg. Kop. Olim fuit пажкъ, hodie neosl. pajek et pavuk pol. pająk. — Cf. scr. pas ligare a quodam antiquiore pâ. cf. bhas a bhâ.

пад-ж пасти πίπτειν cadere. Luc. 15. 20. Occurrit etiam cum pronom. сѧ. падати. idem. западъ δυσμή occasus solis. напасть πειρασμός tentatio. Matth 6. 13. Luc. 22. 40. gl. cl. 478. пропасть χάσμα vorago Luc. 16. 26. распасти сѧ σχίζεσθαι scindi. Matth. 27. 52. распалинꙑ ruinae. Cod. bulg. Kop. — Scr. pad se movere.

пазоух-а. ѥгоже носѧшти въ пазоусѣ мати ѥго. Cod. bulg. Kop. Videtur significare: κόλπος sinus. Cf. neosl. pazduha et lit. pazalstis.

пак-ꙑ πάλιν iterum. Matth. 4. 8. паче μᾶλλον potius. Matth. 10. 6, 25. 9. пакꙑбꙑтиѥ παλιγγενεσία regeneratio. пакость βλαβή damnum. gl. cl. 489. ἐνόχλησις molestia.

Hebr. 12. 15. пакости дѣıати *κολαφίζειν* alapam infligere. Matth. 26. 67. 2. Cor. 12. 7. пакости творити *ἐπιπλήττειν* increpare. 1. Tim 5. 1. пакостьникъ *σκόλοψ* stimulus 2. Cor. 12. 7. — Ser. pač extendere.

пал-ица *βακτηρία* baculus Psal. venet. 2. 9. паличьникъ *ῥαβδοῦχος* lictor. Act. 16. 35. Cf. палити- et жьзлъ cum жег-ѫ.

пас-ѫ пасти *βόσκειν* pascere. Luc. 15. 15. пастырь *ποιμήν* pastor. Joan. 1. 12. пастоухъ. idem. Cod. ostrom. Joan. 1. 11. пастырекичищь pastor juvenis. Bell. troj. паства *νομή* pascuum. паствина. idem. Psal. venet. 94. 7. — Scr. pâ nutrire.

пас-опасьнъ *ἀκριβής* diligens. Ephes. 5. 15. Sir. 18. 27. 1. Esdr. 4. 22. опасение *ἀκρίβεια* summa cura. Georg. Mon. неопасьно *ἀφυλάκτως* incaute. Jez. 7. 22. съпасти *σώζειν* servare. съпасьнъ *σωτήριος* salutaris. gl. cl. 73. pazem (пасемъ servamus). Monum. Frising. II. 24. Boh. spasiti. — Scr. pash videre.

пат-ъка *νῆσσα* anas. Georg. Mon.

паш-опашь *οὐρά* cauda. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. опашата звѣзда. ibidem.

пв-оупвати *ἐλπίζειν* sperare. Codd. serb. et assem. Matth. 12. 21. Luc. 11. 22, 18. 9. Cod. bulg. Kop. In libris recentioribus: оуповати. вънезаапѫ pro-заапвѫ *ἐξάπινα* repente. Luc. 2. 13. Cf. croat. et serb. iznenada. Psal. pol. sec. XIV. 2. 13. pwa. 21. 8, 70. 14. pwać. Huc. trahe pol. pewny. — Scr. pu obs. unde puns contere, firmare. Cf. germ. trauen a dru fixum esse. Ab eodem etymo derivamus заıавикъ pro заıапвикъ *ἀπηνέςερος* saevus, proprie: confidens. Cic. Tusc. 3. 7,

пек-ѫ пещи *πέττειν* coquere. пещь *κλίβανος* fornax. Matth. 6. 30. пещьница. idem. Cod. bulg. Kop. печать *σφραγίς* sigillum. gl. cl. 735. 737. et cod. bulg. 1. Cor 8. 9. Oct. f. 13. Neosl. pečat pol. pieczęć. Lit. pečvětis. запечатлѣти *σφραγίζειν* obsignare. Joan. 3. 33. — Scr. pač coquere.

пек-ж пещи сѧ *μεριμνᾶν* curare. Matth. 6. 25. Nota imp. пьцѣте сѧ. печаль *μέριμνα* sollicitudo. Luc. 22. 45. Cf. ruth. pečalj boh. peče pol. piecza. — Ab antecedenti derivandum esse docet горькъ a горѣти.

пел-ъінъ *ἀψίνθιον* absinthium. Apoc. 8. 11. Cf. lat. fel.

пел-есъ *φαιός* pullus. Gen. 30. 32. Cf. ruth. pełechaty russ. połosa boh. plasa pol. płosa. gr. *πελλός*. — Scr. palita canus.

пещ-ера *σπήλαιον* spelunca. Luc. 19. 46. Hebr. 11. 38.

пи-ти *πίνειν* bibere. Matth. 6. 25. пиꙗнъ *μεθύων* ebrius. Act. 2. 15. пиꙗница. idem. напоити *ποτίζειν* potum praebere. Marc. 9. 41. пиръ *πότος* potatio. Dan. 5. 10. 1. Macc. 16. 15. 1. Reg. 25. 36. *συμπόσιον* convivium. Luc. 14. 13. Croat. et serb. pir ruth. pyr. пировати *κωθωνίζεσθαι* potare. пирьшьство *εὐωχία* convivium. 3. Macc. 4. 7. — Scr. pî bibere.

пил-а *πρίων* serra. Isai. 10. 15. E germ.

пис-ати *γράφειν* scribere. съпсавъ gl. cl. 711. писмѧ *γράμμα* littera. 2. Cor. 3. 6. *ἰῶτα* jota. Cod. serb. Matth. 5. 18. пьстръ *ποικίλος* variegatus. Gen. 30. 32. писанъ quibusdam Slavis idem significat. A пьстръ deriva croat. pastrva, bistranga et pol. pstrąg salmo fario.

писк-ати *αὐλεῖν* tibia canere. Matth. 11. 17. пищаль *αὐλός* tibia. 1. Cor. 14. 7. писканиѥ *φθόγγος* sonus. ibidem.

пит-ати et- ѣти *τρέφειν* alere. gl. cl. 946 Matth. 6. 26. питомъ *σιτευτός* saginatus. Luc. 15. 30. *ἥμερος* cicur. Georg. Mon. пища *τροφή* cibus. gl. cl. 442. пьтеньць et пьтѣньць *νοσσός* pullus, *ϛρουθίον* passerculus. Oct. f 91. Neosl. pitati et pitom. — Scr. pitu cibus in Vêdis.

пла-нѫтисѧ *καταφλέγεσθαι* comburi. Cod. bonon. et psalt. venet 17. 8. Boh. planauti pol. płonąć. пламень et пламы *φλόξ* flamma. gl. cl. 67. палити *φλέγειν* urere. пепелъ *σποδός* cinis. Hebr. 9. 13. ополѣти *καταφλέγεσθαι* uri. Cod. Hank. Oct. f. 112. неополимъ *ἄφλεκτος* non ustus. Oct. f. 145. полѣно *ξύλον* lignum. 3. Reg. 17. 12. *σχίδαξ* segmentum e ligno scisso. Oct. f. 136.

плавъ λευκός albus. Joan. 4. 35. Pol. et lus. sup. płowy boh. plawý lit. palvas.

плаз-оплазивъ περίεργος curiosus. 1. Tim. 5. 13. оплазовати сѧ περπερεύεσθαι temere loqui. Cod. bulg. 1. Cor. 13. 4. — Cf. scr. prsh tangere.

плак-ати πλύνειν lavare. Luc. 5. 2. — сѧ κλαίειν flere. gl. cl. 351. Luc. 22. 62. Usurpatur etiam sine сѧ. Matth. 11. 17. плачь κλαυθμός fletus. плачьвьнъ κλαυθμῶνος fletus.

плат-заплатити ἀποτύνειν persolvere. 4. Reg. 4. 7.

платъ ῥάκος pannus detritus. Matth. 9. 16, платно ἱςός telaI sai. 38. 12. плащаница σινδών linteum. Luc. 23. 53. Oct. f. 207. Cf. neosl. plajš, plahta croat. plašč pol. płat goth. plats. — Cf. scr. prthu latus et slav. пръть.

плах-плашити πτύρειν terrere. Cod. bulg. Philipp. 1. 28. Georg. Mon.

пле-мѧ φυλή tribus, σπέρμα genus. Cod. serb. Joan. 8. 33. Georg. Mon. Cf boh. plen et pol. plenny.

плес-на βάσις planta pedis. Act. 3. 7. — Scr. prš-ni calx.

плес-нѫти κροτεῖν plaudere. Num. 24. 10. ubi in edit. vulg. male aorist. плесне pro плесноу vel rectius плеснѫ. плескати. idem. gl. cl. 879. плищь θόρυβος tumultus. Cod. bulg. Kop. Jez. 7. 11. плищевати θορυβεῖν tumultari. Georg. Mon. Lit. plasnoju.

плет-ѫ плести πλέκειν plectere. Cum praep. съ. Matth. 27. 29. плѣтати. idem. gl. cl. 528. плотъ φραγμός sepes. Psal. venet. 61. 4. σχεδία ratis. 2. Paral. 2. 16. оплотъ φραγμός sepes.

плещ-и μετάφρενα scapulae. Psal. 90. 4. Georg. Mon. плеща ὦμοι humeri. Codd. serb. et bulg. Matth. 23. 4. νῶτος dorsum. Oct. f. 119. — Cf. scr. prthu latus.

пли-нѫти πτύειν spuere. Cod. assem. Joan. 9. 5. Usitatior est forma: плюнѫти.

плодъ καρπός fructus. Matth. 3. 8. плодовитъ καρποφόρος frugifer. Psal. 106. 34. неплодъι ςεῖρα sterilis. Luc. 1. 7

плоу-ти пловѫ πλεῖν navigare. Cod. bulg. Act. 27. 2.

Male Kop. gloss. плѫти. плавати. idem. Luc. 8. 23. плаваниѥ πλοῦς navigatio. Lit. plauti. — Scr. plu fluere.

плоугъ ἄροτρον aratrum. 1. Paral. 1. 23. Lit plugas. E germ.

плоущ-а plur. n. πνεύμων pulmo. Cod. bulg. Kop.

плъз-нѫти ὀλισθάνειν labi. плъзати et плѣзати ἕρπειν serpere. Gen. 6. 20. Lev. 11. 29. плъзити. idem. Men. venet.

плъкъ παρεμβολή castra. Act. 21. 34. Hebr. 11. 34. Lit. pulkas. ополчити παρατάττειν in acie collocare Psal. 139. 2. опълчениѥ παράταξις acies instructa. Psal. 143. 2. Croat. puk. — Cf. scr. prč conjungere.

плънъ μεςός plenus. gl. cl. 449. Matth. 23. 27. испльнъ indeclin. idem. Matth. 14. 20. испълнити - плънꙗти πληροῦν implere Lit. pilnas. — Scr. pr implere.

плъть σάρξ caro. Matth. 16. 17. pulti (плъти). Monum. Frising. II. 22. плътѣнъ σαρκός carnis. Cod. bonon. въплътити сѧ ςωματοῦσθαι incarnari. Neosl. povt lit. paltis, plutta.

плѣв-ѫ плѣти συλλέγειν colligere, proprie: eruncare. Matth. 13. 28. Neosl. plévem et pléjem. плѣвꙑ ἄχυρον palea. Matth. 3. 12. Luc. 3. 18. плѣвелъ ζιζάνιον zizanium. Matth. 13. 25. Nota nom. plur. плѣвелиѥ. Matth. 13. 26. Lit. pelai.

плѣнъ αἰχμαλωσία captivitas, σκῦλα spolia. Cod. serb. Luc. 11. 22. плѣнити αἰχμαλωτίζειν captivum abducere. gl. cl. 358. 347. Luc. 21. 24. плѣнꙗти. idem. плѣньникъ αἰχμάλωτος captivus. плѣница σειρά catena. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 4. Oct. f. 108. пеленꙑ σπάργανα fasciae. gl. cl. 622. Oct. f. 78. Neosl. plenice croat. plen plenice boh. plena. — Cf. scr. pr-č conjungere.

плѣс-нѣти εὐρωτῖαν situ obsitum esse. Jes. Nav. 9. 5.

плѣшь φαλάκρωμα calvitium. Jez. 28. 31. плѣшивъ φαλακρός calvus. Bell. troj. Lus. sup. pljech lit. plikkas.

плю-ѭ пльвати πτύειν spuere. Marc. 14. 65. Infinit. etiam плювати scribitur, sed minus recte. плюнѫти. idem.

Matth. 27. 30. плюновенние *πτύσμα* sputum. плинѫти et плиновение in cod. assem. legimus. — Scr. plu fluere.

плѧс-ати *ὀρχεῖσθαι* saltare. Matth. 11. 17. Inde goth. plinsjan. — Cf. scr. prš-ni calx.

по *κατά* secundum, *διά* per, *ὑπέρ* pro. Construitur cum dat. accus. et loc. In compositione saepe па: пагоуба пажить памѧть. поздѣ *βραδέως* sero. gl. cl. 712. Matth. 8. 16. e по-сь-дѣ. подъ *ὑπό* sub. Construitur cum accus. et loc. подьница *κατάδυσις* latibulum. Georg. Mon.

поганъ *ἐθνικός* paganus. Lit. pagonas. опоганити сѧ. Georg. Mon. E lat.

полъ 1) *ἥμισυ* dimidium. полма протесати *διχοτομεῖν* in duas partes secare. пладновати pro полоудновати *μερενδίζειν* meridiari. Georg. Mon. Serbis nota vox. 2) объ et на онъ полъ *πέραν* trans. Matth. 4. 15. Luc. 8. 22. обаполъı *ἑκατέρωθεν* utrinque. Oct. f. 178. 3) мѫжьскъ полъ *τὸ ἄρσεν* sexus virilis. Matth. 19. 4. Croat. spol sexus. — Scr. para alius, ulterior, unde pâra finis, ripa ulterior.

пол-е *πεδίον* campus. Jerem. 48. 8.

пол-ица *σανίς* asser. Cod. bulg. Kop. Significatio e dialectis definita est. Cf. neosl. pol. boh.

полата *παλάτιον* palatium. Cod. bulg. Kop.

попъ *πρεσβύτερος* presbyter. Cod. bulg. Act. 20. 17. Jac 5. 14. 1. Tim. 5. 19. E germ. phaph

пород-а *παράδεισος* paradisus. Cod. bulg. Kop. E graeco.

пост-ити сѧ *νηστεύειν* jejunare. Matth. 6. 16. E goth. fastan.

потъ *ἱδρώς* sudor. Luc. 22. 44.

поꙗс-ати *ζωννύναι* cingere. Joan. 20. 18. — Scr. pas ligare. Vides scr. a mutatum esse in оꙗ, uti in стоꙗти a scr. sthâ. At ban pro боꙗнъ esse docet Byzantinorum *βοεάνος*. Kop. gloss.

пр-ѣти прѭ приши 1) *ἐρείδειν* fulcire. подъпора *ὑποστήριγμα* fulcrum. Jerem. 5. 10. опрѣти сѧ *προσκόπτειν* impingere. Matth. 7. 27. опирати. idem. запрѣти *κλείειν*

claudere. Nehem. 13. 19. πολιορκεῖν obsidere. Jerem. 19. 9. 2) κρίνεσθαι contendere. Psal. 50. 4. Joan. 6. 52. проуще i. e. пржще habet Georg. Mon. ergo etiam прєши dicebatur. прѣние μαχή pugna. Cod. bulg. Tit. 3. 9. прю et распрю φιλονεικία contentio. Luc. 22. 24. Psal. 9. 5. prio (пржх actionem) Monum. Frising. II. 87. 88. сжпрь ἀντίδικος adversarius. Cod. serb. Matth. 5. 15. сжперникъ vel rectius сжпрьникъ. idem. Cod. bulg. Luc. 22. 58. zopirnicom (сжпрьникомь adversario) Monum. Frising. II. 73. съпорливъ φιλόνεικος contentiosus. 1. Cor. 11. 16. ubi cod. bulg. въспоривъ. — Scr. pr niti.

пр-ати перж-реши πατεῖν conculcare. Cum praep. по. Luc. 8. 5. поприще ςάδιον stadium. Cod. serb. Joan. 11. 18. et codd. serb. et bulg. Matth. 5. 41. habent пьприще. Vides о in ь (ъ) mutatum: cf. измъжданиє pro измо- Cod. bulg. 1. Cor. 5. 5. et въловнъіхъ pro вол- edit. ostrog. Luc. 14. 19.

пр-ати перж-реши πλύνειν lavare. Mal. 3. 3.

пр-ати перж-реши λακτίζειν calcitrare. Act. 9. 5, 26. 14. ἅλλεσθαι salire. Sap. 5. 21. Men. venet. опирати сж φέρεσθαι ferri. Georg. Mon. перо πτερύγιον penna. парити πέτεσθαι volare. Georg. Mon. Cod. bonon. Cod. bulg. Act. 2. 19. Jac. 4. 14. въіспрь ἄνω supra. Hebr. 12. 15. въіспрьнь ὁ ἄνω supernus. gl. cl. 905. Vide въісокъ.

пр-ати порѭ-рюши σχίζειν scindere. Georg. Mon. Ammos 1. 13. Neosl. parati serb. poriti ruth. poroty pol. proć.

прагъ φλιά limen. gl. cl. 314. Exod. 12. 7.

праж-ити φρύγειν frigere. Male Kop. gloss. пржжити. Neosl. et croat. pražiti boh. zprahnauti pol. prażyć et pragnąć. — Cf. scr. bradždž assare.

празд-ьнъ ἀργός otiosus. Matth. 20. 3. нєпраздьна ἔγκιος gravida. Luc. 2. 5. праздьникъ ἑορτή dies festus. gl. cl. 308. Joan. 4. 45. cf. нєдѣлю. праздьновати ἑορτάζειν feriari.

прас-напраснъ *ἀπότομος* severus. Sap. 5. 21, 24. напрасьникъ. idem. Cod. bulg. 2. Cor. 13. 10. Tit. 1. 7. напрасьно *εὐθέως* statim. напрасьно борение *ἀψιμαχία* rixa. Georg. Mon. Cf. neosl. praska et serb. naprasan.

прат-папратъ *πρόθυρα* vestibulum Georg. Mon. Radix est aut пр-ѣти fulcire aut пр-ати conculcare. Šaff. Serb. Lesekörner папрьть dicit esse linguae ecclesiasticae, quod legimus in cod. bulg. Kop.

прахъ *κονιορτός* pulvis. Matth. 10. 14. Lit. parakas. Etym. fortasse пр-ати conculcare.

пращ-а *σφενδόνη* funda. Sap. 5. 22. Georg. Mon. Neosl. frača croat preča pol. proca boh. prak lus. sup. prok. — Cf. scr. prth ejicere.

при *ἐπί* apud. Construitur cum loc. присьнъ *οἰκεῖος* propinquus. Gal. 6. 10. Ephes. 2. 19. constat e praep. при, rad. verbi substant. ес- et suff. ьнъ. присно *διαπαντός* semper. gl. cl. 371. Lit. pri.

при-ıати *φροντίζειν* sollicitum esse. Construitur cum dat.. Cod. bonon. et psal. venet. 39. 17. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. неприıазнь *τὸ πονηρόν* malum. Matth. 6. 13. *διάβολος* diabolus. gl. cl. 147. Neosl. prijatel croat. prijazen serb. prijati pol. sprzyjać boh. přjti ruth. sprijaty goth. frijô amo. — Scr. prî diligere. Fallitur igitur Šaff. in Serb. Lesekörner 85. приıати pro приıаıати idque pro прихаıати positum putans: idem putabat Dobr. Institutt. 34.

про subinde пра. Ambo nonnisi in compositione usurpantur. прогнати прокл͛ати, прабаба праотьць. прѣмо *ἐξ ἐναντίας* e regione. Sic in codd. cisdanubianis. Matth. 21. 2. прѣмьнъ *ὁ κατέναντι* qui e regione est Luc. 19. 30. прьвꙑ *πρῶτος* primus. испрьва *ἀπ᾽ ἀρχῆς* ab initio. прьвьство люб͛ *φιλοπρωτεύων* qui primus esse cupit. 3. Joan. 1. 9. правъ *εὐθύς* rectus. Matth. 3. 3. право *ἀμήν* amen. Cod. serb. правина et правота *εὐθύτης* rectum. исправити *κατορθοῦν* erigere. правъда *δικαιοσύνη* justitia. правъдьнъ *δίκαιος* justus. прочь *λοιπός*

reliquus. Matth. 25. 11. Marc. 16. 13. прокъ. idem. Cod. bulg. Kop. прѣ in compositione: прѣбъіти ἐπιμένειν permanere. прѣисподьнь κατώτατος infimus. прѣдъ ἔμπροσθεν ante. Matth. 7. 6. въпрѣкъі глаголати ἀντιλέγειν contradicere. Act. 13. 45. — Scr. pra.

проиъіръ τὸ πονηρόν malum. бѫди вамъ еи еи и ни ни. а еже лише. то отъ проиъіра естъ (rectius есть). Matth. 5. 37. in cod. bulg. Kop. проиъіривъ πονηρός malus. Cod. bulg. Kop.

прос-ити αἰτεῖν poscere. Matth. 8. 19. Lit. prašyti. — Scr. prach interrogare.

прос-иньць mensis januarius. Cod. ostrom.

прос-о κέγχρος milium. Jez. 4. 9.

простъ ἁπλοῦς simplex. gl. cl. 811. Matth. 6. 22. ἰδιώτης imperitus. Georg. Mon. простити χαρίζεσθαι donare. Oct. f. 74. простъ е про et стрѣти videtur constare. cf. пространьство.

проти-вѫ παρά contra. Cod. ostrom. Matth. 8. 34, 25. 1. противити сѧ ἀνθίςασθαι resistere. — Scr. prati obviam.

пръть ῥάκος pannus detritus. Isai. 46. 6. Jerem. 38. 11. λίνον linum. Cod. ostrom. Matth. 12. 20. Neosl. prt croat. prten. Cf. платъ.

прът-запрътъкъ οὔρινον ωόν ovum ventosum. Isai. 59. 5. Neosl. et boh. zaprtek pol. zapartek. Cf. boh. zaprtati. Lex. acad. petrop. male explicavit: skorłupa jajčna.

пръщь σηπεδών ulcus purulentum. Georg. Mon. Serb. prišt pol. pryszcz.

пръс-и ςῆθος pectus. Luc. 18. 13. — Cf. scr. parshu costa.

пръстъ δάκτυλος digitus. Luc. 11. 20. прьстень δακτύλιος annulus. Luc. 15. 22 Male Kop. gloss. пьрстъ. Lit. pirštas.

прьсть χοῦς humus. Isai. 25. 2. Male Kop. gloss. пьрсть. прьстѣнъ χοϊκός terrenus. Cod. bulg. 1. Cor. 15. 47.

прѣзъ ὑπέρ super. Construitur cum accus. Cod. bulg. Rom. 11. 24.

прѣс-ънъ ἄζυμος non fermentatus. Lev. 2. 4. опрѣсьникъ ἄζυμον panis azymus. gl. cl. 338. 372. Luc. 22. 1. Luc. 22. 1. Neosl. présen, brezmec. boh. přisný.

прѣт-ити ἀπειλεῖν minari. Joan. 11. 38. Cum praep. за. Matth. 8. 26. запрѣщати. idem. Neosl. pretiti croat. pretna ruth. zapretyty.

прѧг-ж прѧшти ἐντείνειν intendere. Psal. 63. 4. къпрѧшти ζευγνύναι jungere. сжпржгъ σύζυγος conjux. Philipp. 4. 3. ζῦγος jugum. Luc. 14. 19. Lev. 5. 11. Oct. f. 144. Scribitur etiam сжпржгъ. пржгло παγίς tendicula. Os. 5. 1. Neosl. prógla croat. et serb. pruglo. пржжити σπαράττειν lacerare. Marc. 9. 26. пржжати. idem. Luc. 9. 39. — Scr. prdž prndžê jungo.

прѧд-ж прѧсти νήθειν nere. Matth. 6. 28. Tob. 2. 3. Georg. Mon.

прѧд-въспрѧнжти ἐξανίςασθαι exsurgere. gl. cl. 223. Isai. 29. 8. ἀνανήφειν resipiscere. Oct. f. 49. прждьнъ τραχύς celer. Act. 27. 29. прждьное мѣсто ἀκτή littus praeruptum. Georg. Mon. Neosl. pród. serb. prud pol. prąd unde prędki.

прѧт-опрѧтати ὑποςέλλειν substrahere. Cod. bulg. Gal. 2. 12. сърѧтати ἀνατέλλειν emittere. Oct. f. 28. Cf. serb. raspretaty ruth. spratаty pol. sprzątać valach. спринтин pernix. — Scr. prath ejicere.

пржгъ ἀκρίς locusta. Matth. 3. 4.

пржд-прѣпржда πορφύρα purpura. Cod. bulg. et assem. Marc. 15. 17, 20. Cf. boh. pruditi urere pol. prędanie et vetus багръ cum scr. bhadž urere.

пт-ица πετεινόν avis. Matth. 6. 26. — Scr. pat labi, volare.

поуст-ити ἀπολύειν dimittere. Matth. 5. 31. поустъ ἔρημος desertus. Matth. 14. 13. Lit. pustas. опоустити ἐρημοῦν vastare. Edit. ostrog. et psalt. venet. 78. 7. опоустошити. idem. Edit. vulg. ibidem. поустошьнъ μάταιος vanus. Georg. Mon. — Scr. pust spernere.

пх-ати κονδυλίζειν digitis in condylum contractis verberare. Mal. 3. 5. Jez. 34. 21. пѧтоѭ попхавати λὰξ ἐνάλλεσθαι calcibus insilire. Georg. Mon. пшено ἄλφιτον farina. 2. Reg. 17. 28. пшеница πυρός triticum, quod a terere. Psal. 80. 16. Neosl. phati pol. pchać. — Scr. piš pinsere.

пч-ела μέλισσα apis. Luc. 24. 42. Etymon. videtur esse боучати (neosl. et croat. bučati boh. bučeti) ut sit pro бъчела, quae forma occurrit in Hexamero Kalajd. 102. et in cod. ostrom. At cod. bonon. habet пъчела.

пꙑр-о ὄλυρα far. Jez. 4. 9. Neosl. et croat. pira boh. pýr gr. πυρός. — Scr. pura yellow barleria. Wilson.

пꙑт-ати ἐρευνᾶν scrutari. Cum praep. изъ. Joan. 5. 39. Act. 24. 14. испꙑтьникъ περίεργος curiosus. Cod. bulg. 1. Tim. 5. 13. ubi edit. vulg. habet оплазивъ.

пꙑт-испꙑти εἰκῇ temere. Cod. serb. Matth. 5. 22. Reliqui въсоуѥ. uzpitnich (въ съпꙑтьнꙑихъ, въ испꙑтьнꙑихъ? vanis). Monum. Frising. III. 33. Cod. bonon. habet: спꙑти. Cf. antecedens; испꙑти enim proprie videtur significasse: curiose. Gr. εἰκῇ slavi interpretes etiam per безъ оума reddunt.

пꙑх-ати διαπρίεσθαι frendere. Cod. bulg. Act. 7. 54. Nota напꙑщенъ τετυφωμένος insolens editionis vulg. 2. Tim. 3. 4. ubi cod. bulg. habet възносливъ. Cf. pol. pycha. пꙑхати proprie est: flare, et descendit a scr. pû purificare unde pavana purificans, ventus.

пьн-ѫ пѧти ςαυροῦν in crucem agere. Cum praep. про, разъ. Marc. 15. 13, 24. пропинати, распинати. idem. съпѧти συμποδίζειν coërcere. Psal. 17. 40. Cf. croat. spetiti, spečevati. запѧти πτερνίζειν insidiari. опона αὐλαία cortina. Cod. serb. Matth. 27. 51. cf. croat. spona pedica. пѧта πτέρνη calx. Joan. 13. 18. въспѧть ὀπίσω retro. gl. cl. 179. Luc. 9. 62. Neosl. opet boh. na zpátek et spět. въспѧтити ἐμποδίζειν coërcere. Sir. 46. 5, 18. 22. Huc trahe neosl. et croat. pripetiti se accidere. пѫто πέδη compes. Luc. 8. 29. Psal. 149. 50. Neosl. pota serb. puto pol. pęto lit. pančia. понꙗва σινδών linteum. Judic. 14. 22. Neosl. et serb. ponjava boh. poňwa. — Scr. pan in pančatê extendit.

пьсъ κύων canis. Matth. 7. 6.

пьщ-непьщевати ὑπολαμβάνειν judicare. gl. cl. 153. Marc. 12. 40. Psal. 118. 19. Kop. gloss. contulit cum fic—verbi inficior

пѣ-ти поѭ *ψάλλειν* canere. въспѣвати *ἀναμέλπειν* cantu celebrare. пѣснь *ᾠδή* cantus. gl. cl. 20. пѣтлъ *ἀλέκτωρ* gallus. Luc. 22. 34. пѫтель. idem. Cod. bulg. Matth. 26. 74, 75. Marc. 14. 72. петель. idem. Cod. bulg. Marc. 14. 30. Joan. 18. 27. Nos пѣтлъ probamus. Cf. neosl. et croat. petelin et serb. pijetao. пѣти cum въни-ти cognatum esse videtur.

пѣг-подъпѣга *ἀπολελυμένη* uxor dimissa. Cod. serb. Matth. 5. 32, 19. 9. Minime consentiunt libri in hac voce: habet enim gl. cl. 132. потьпѣга, cod. ostrom. Matth. 5. 32, 19. 9. потьвѣга, cod. assem. et evang. 1164. in Museo Rumjancov. подъвѣга, ut nesciam ad quam harum radicum referenda sit: пѣга, вѣгѫ, тьпѫ. Si a тепѫ derivas, habes по-тьп-ѣга. cf. neosl. potepuh vagus. cf. gl. cl. VIII.

пѣн-а *ἀφρός* spuma. gl. cl. 779. Luc. 9. 39. Lit. piĕnas lac. — Scr. phêna spuma.

пѣнѧзь *δηνάριον* denarius. Matth. 18. 28. пѣнѧжьникъ *κερματιςής* numularius. Lit. pinningai. A germ. phening.

пѣс-ъкъ *ἄμμος* sabulum. Matth. 7. 26. Lit. pěška. — Scr. piš conterere.

пѣст-оунъ *παιδαγωγός* paedagogus. 1. Cor. 4. 15. Cf. neosl. péstena pol. pieścić. Etymon videtur esse пит-ати. Cf. невѣста a вндити, тѣсто a тиснѫти. Obstat significatio activa.

пѣх-пѣшь *πεζός* pedes. Matth. 14. 13.

пѧдь *παλαιςή* palmus. Psal. 38 5. Georg. Mon. Neosl. et croat pedenj. Dobr. Institutt. a пьнѫ derivandum esse putat.

пѧс-ть *πυγμή* pugnus. Exod. 21. 18. Isai. 58. 4. — Cf scr. puns cum lat. pinsere.

пѧть *πέντε* quinque. Matth. 14. 17. пѧтъкъ *παρασκευή* dies Veneris. Joan. 19. 14. Lit. penki. — Scr. pančan a pač extendere, a digitis quinque extensis. Lassen Antholog. sanscr. gloss. Refer igitur ad пьнѫ.

пѫд-распѫдити *σκορπίζειν* dispergere. Joan. 10. 12. Neosl. póditi croat. puditi pol. pędzić. Bopp Vergleich. Gramm.

648 contulit cum scr. pâdajâmi quod a pad. cf. стѫпити cum sthâpajâmi a sthâ.

пѫпъ ὀμφαλός umbilicus. Cant. 7. 2. Georg. Mon. Huc refer boh. paupě pusio, pupa. Cf. E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 245. Radix zend. nap umbilicum et nepotem significat.

пѫть ὁδός via. Luc. 1. 76, 11. 6. распѫтиѥ ἄμφοδος compitum. Marc. 11. 4. — Scr. panthas via a path ire.

пѫч-ина πόντος pontus. Matth. 18. 6. Act. 27. 27. — Scr. pač panĉê extendo. Refer igitur ad пьнѫ et cf. gr. πόντος.

рабъ δοῦλος servus. Luc. 15. 22. робъ σκλάβος servus. Georg. Mon. робищь. Cod. bulg. Kop. рабъıни παιδίσκη ancilla. порабити δουλοῦν subigere. 2. Petr. 2. 9. работати δουλεύειν servire. Luc. 15. 29. — Scr. rabh, cum praep. â moliri.

рав-ьнъ ἴσος aequalis, πεδινός planus. gl. cl. 485. Matth. 20. 12.

рад-ити μέλειν curae esse. родити. idem. gl. cl. 434. et cod. serb. et edit. ostrog. Matth. 6. 24. Construitur cum praep. о et loc. радить о волѣхъ μέλει τῶν βοῶν αὐτῷ boves illi curae sunt. нерадьство ἀμέλεια incuria. Georg. Mon. отрада ἄνεσις relaxatio. отрадьнъ ἀνεκτός tolerabilis. Matth. 10. 15. ѫродъ μωρός insipidius; ѫ respondet particulae germ. un. Cf. neosl. neroden et goth. rathjan numerare.

радъ χαίρων lubens. Luc. 23. 8. ради χάριν gratia. gl. cl. 8. Matth. 4. 9. радоща ἀγαλλίασις laetitia. Luc. 1. 44. Cf. croat. milošča, ostroča.

раж-ьнъ κέντρον stimulus. Cod. bulg. Act. 26. 14. Neosl. raženj. Cf. sequens.

раз-ити πατάσσειν percutere. Cum praep. по. Matth. 26. 31. образъ τύπος forma. gl. cl. 322. съражати συγκροτεῖν collidere. Dan. 5. 6.

разъ. In compositione gr. διά lat. dis respondet. развѣ παρεκτός extra. gl. cl. 130. Matth. 5. 32. разньствиѥ

διαφορά discrimen. gl. cl. 238. — Cf. scr. rah (fortasse pro ragh) deserere.

раи *παράδεισος* paradisus. Luc. 23. 43. Lit. rojus. Videtur a радъ derivari posse. cf. наи a надъ. Nota tamen neosl. rajati esse saltare et lus. sup. reja saltatio, quod a scr. ri se movere derivamus.

рак-а *μνημεῖον* sepulcrum. Matth. 23. 29. *θήκη* conditorium. Georg. Mon. Oct. f. 155. 216. Croat. et serb. raka.

рам-о *ὦμος* humerus. Luc. 15. 5. habet dual. рамѣ; Georg. Mon. рамѣхъ loc. plur. Oct. f. 117. 198. 251. nom. sing. рамо. Kop. gloss. habet рамѧ gen. — мене, nescio unde. Neosl. rama croat. plur. ramena.

ранъ *ὄρθριος* matutinus. Jac. 5. 7.

ран-а *πληγή* vulnus. Marc. 3. 10. Luc. 12. 48. Lit. rona. — Cf. scr. vran vulnerare.

раст-ѫ расти *αὐξάνεσθαι* crescere. Luc. 1. 80. растити *αὐξάνειν* augere. gl. cl. 521. отърасль *παραφυάς* stolo. Psal. 79. 11. лѣторасль *κλῆμα* palmes. Jerem. 48. 32.

рать f. *πόλεμος* bellum. Exod. 13. 17. Georg. Mon. Bell. troj. Croat. est masc. serb. masc. et fem. ратьникъ *πολέμιος* hostis. Georg. Mon. ратовище *κοντός* pertica. 1. Reg. 16. 7. Neosl. ratišče boh. ratistě.

рач-итель *ἐραστής* amator. Jez. 16. 33. рачити *βούλεσθαι* velle. Cod. bulg. Kop. рачение *ἐπιθυμία* desiderium. Dan. 11. 37. *βασκανία* fascinatio. Sap. 4. 12. in Men. venet. *ἔρως* amor. Act. f. 112. рачьшь gratior. gl. cl. 143. rasite (рачите dignemini). Monum. Frising. III. 20. Neosl. croat. et boh. račiti ruth. račyty.

реб-ро *πλευρόν* costa. Joan. 20. 20. възъ ребра *πλαγίως* transverse. Georg. Mon.

рек-ѫ рещи *λέγειν* dicere. Luc. 2. 15. Nota imperat. рьци Matth. 8. 8. et aoristum рѣхъ. прорещи *προφητεύειν* praedicere. прорицати. idem. пророкъ *προφήτης* propheta. порицати *ἐγκαλεῖν* reprehendere. Act. 19. 40. ubi cod. bulg. habet принимати. Cf. poglagolani (поглаголании obtrectando). Monum. Frising. I. 17. порокъ *μέμψις* repre-

prehensio. Luc. 1. 6. оброкъ *ὀψώνιον* stipendium. Luc. 3. 14. оурокъ *ψῆφος* suffragium. Georg. Mon. Neosl. uroki fascinatio serb. urečem fascino pol. urok. нарочитъ *ἐπίσημος* insignis. рѣчь *κατηγορία* accusatio. Luc. 6. 7. Joan. 18. 29. отрокъ *παῖς* puer. Matth. 8. 6. Edit. ostrog. Luc. 15. 26. habet отрокъ pro рабъ codicum. отрочищь *παιδάριον* puer. Joan. 5. 9. cf. отрада. Respondet отрокъ graeco *νήπιος* lat. infans pol. niemowiątko (apud J. Kochanovium niemowlątko) отрочьнъ *παρῃτημένος* excusatus. Cod. serb. Luc. 14. 18. ubi reliqui отреченъ. — Bopp Vergleich. Gramm. 647. contulit cum scr. vač.

ремень *ἱμάς* lorum. Marc. 1. 7. Joan. 1. 27. E germ.

реть *ἐριθεία* contentio. 2. Cor. 12. 20. ретовати *ἐρίζειν* contendere. Oct. f. 180.

реш-ето *κόσκινον* cribrum. Sir. 27. 4.

ри-нѫти *ὠθεῖν* trudere. Num. 25. 20. рѣꙗти. idem. рои *συναγωγή μελισσῶν* examen apium. Judic. 14. 8. Cf. scr. raja citus. низрѣꙗти *ταπεινοῦσθαι* defluere. gl. cl. pag. 43. — Scr. ri movere.

риз-а *ἱμάτιον* vestimentum. Luc. 24. 12.

рист-ати *ἐπισυντρέχειν* concurrere. Cum praep. съ. Marc. 9. 25. коньскоѥ ристаниѥ *ἱππόδρομος* circus in quo habentur certamina equestria. Georg. Mon.

рогъ *κέρας* cornu. Luc. 1. 69. инорожь *μονόκερως* monoceros. Psal. venet. 21. 22. Male psal. jass. инорождь. рожанъ. adject. Cod. bonon. Lit. ragas.

рогозъ *πάπυρος* papyrus. Job 8. 11. Georg. Mon. Unde neogr. *ῥαγάζιον*.

род-ити *τίκτειν* parere. Luc. 5. 57. *γεννᾶν* generare. Luc. 1. 13. раждати. idem. родъ *γενεά* generatio. Matth. 12. 41. рождьство *γένεσις* nativitas. родьство. idem. народъ *δῆμος* populus. gl. cl. 584. 768. *ὄχλος* turba. Luc. 22. 47.

розг-а *κλῆμα* palmes. Joan. 15. 2. Psal. 79. 11. Georg. Mon.

рос-а *δρόσος* ros. Psal. 132. 3. Lit. rassa — Scr. rasa.

ротити сѧ *καταθεματίζειν* anathematizare. Marc. 14. 71. Matth. 26. 74. rote (ротѣ jurejurando). Monum. Frising. I. 14. Neosl. croat. russ. et boh. rotiti. — Cf. scr. vrata votum et рана cum vran.

роу-въздроу. III. sing. aor. a въздроути *ὠρύεσθαι* rugire. Cod. bulg. Kop. рыкати. idem. cf. рюти. — Scr. ru sonum edere.

роум-ѣньство *χρόα* color. Exod. 4. 7. роумен- Georg. Mon. Neosl. et serb. rumen ruth. rumjanyj et vermjanyj boh. rumný.

роусъ *ξανθός* rufus. Georg. Mon.

роух-о *ἱμάτιον* vestis. Bell. troj. Neosl. ruha croat. ruho serb. ruo.

роуш-ити *λύειν* evertere. Oct. f. 230. раздроушити *πορθεῖν* diruere. gl. cl. 618.

ръв-ати *τίλλειν* evellere. Radix est ru, cujus u ante vocalem in в mutatur. роуно gen. — есе *πόκος* vellus. Psal. 71. 6. Pastores palatini ex ovibus ante tonsuram inventam vellere lanam sunt soliti: a quo vellera dicuntur. Varro L. L. 5. 8. Jungmann.

ръд-ѣти сѧ *πυῤῥίζειν* rubescere. Lev. 13. 19. рыждь *πυῤῥός*. Zach. 6. 2. Serb. ridj. ръжда *ἐρυσίβη* rubigo in segetibus. Psal. 77. 46. *ἰός* rubigo. ръждавѣти *ἰοῦσθαι* rubigine infici. Sir. 11. 10. роуда *μέταλλον* metallum. 1. Macc. 8. 3. Lit. ruda et raudonas. — Scr. rudhira ab obsol. rudh. cf. gr. *ἐρυθρός*.

ръз-ати *χρεμετίζειν* hinnire. Jerem. 5. 8. ръжѫште. Cod. bulg. Kop.

ръп-ътати *γογγύζειν* murmurare. gl. cl. 14. Matth. 20. 11. Neosl. et croat. ropotati. — Cf. scr. ru sonare addita labiali.

рът-оврътити *φιμοῦν* os capistro constringere. Editio vulg. Deut. 25. 4. et 1. Tim. 5. 18. habet овротити. Posteriore loco cod. bulg. male обратити. Cf. russ. et ruth. rot boh. rty

ры-ти *ὀρύττειν* fodere. Cum praep. подъ. Cod. serb.

Matth. 24. 43. ровъ λάκκος fovea. ръвеникъ φρέαρ puteus. Cod. bonon. psalt. venet. 68. 15. Georg. Mon. гроборъітель τυμβωρύχος. Georg. Mon. Cf. croat. rilec et rulec. — Scr. ut-ru-dž fodere.

ръіб-ἰχθύς piscis. Luc. 11. 11. Nota ръібитва nominat. dual. ἁλιεῖς piscatores in codd. serb. et assem. Matth. 4. 18. Nom. sing. fuerit ръібитвъ cum suff. твъ uti in scr. gantu viator a gam ire.

ръіг-нѫти ἐρεύγεσθαι eructare. Cum praep. отъ. Matth. 13. 35. Psal. 44. 1. — Scr. rudž frangere.

ръід-ати κλαίειν flere. Marc. 16. 10. Ruth. rydaty, na vzryd płakaty lit. raudoju. — Scr. rudh flere.

ръісь πάρδαλις pardalis. Isai. 11. 6. Georg. Mon. — Cf. scr. rush lucere.

рьв-еније ἔρις contentio. Jac. 3. 4. ζῆλος aemulatio. Psalt. venet. 78. 5. ревность. idem. ревновати ζηλοῦν aemulari. 2. Cor. 11. 2. Cf. neosl. réven et pol. rzewny.

рѣд-ъко σπανίως raro. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

рѣз-ати τέμνειν secare. Cum praep. оу. Joan. 18. 10. обрѣзати περιτέμνειν circumcidere. Nota pol. rznąć.

рѣк-а ποταμός fluvius. Matth. 3. 6. gl. cl. 30 — Scr. rič fluere.

рѣп-иіе τρίβολος tribolus. Edit. ostrog. Matth. 7. 16.

рѣт-обрѣсти-рѧщѫ-рѧщеши εὑρίσκειν invenire. Matth. 7. 7. Male Kop. glos. 70. 80. обрѣтѫ et infinit. обрѣщи formae quae nullibi inveniuntur. In Carinth. sup. obrésti et, quod miraberis, obrenčati; huc refer etiam obrést. обрѣтельникъ ἐφευρετής inventor. Cod. bulg. Kop. срѣсти срѧщѫ-щеши συναντᾶν obvium fieri. Matth. 8. 28. Luc. 14. 31. Neosl. srésti et srečati ruth. strityty et sostrotyty boh. střetnauti. срѧща ἀπάντημα occursus. Cf. hung. szerentse. срѣтеније. idem. Joan. 12. 13. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 17. habet стрѣтеније. Lit. randu rasti invenire. — Scr. shri.

рѣш-ити λύειν solvere. Cum praep. разъ. Matth. 16. 19. — Cf. scr. riš frangere.

рю-ти ревѫ *ὠρύεσθαι* rugire. Osias 11. 10. Zach. 31. 4. Neosl. rjuti revem ruth. revnuti boh. řigi et řewu. заревъ mensis augustus. Cal. cod. ostrom. Boh. zářj olim zářig mensis september. Vide Dobr. Bildsamkeit. XVIII. — Scr. ru sonum edere.

рѧбъ *πέρδιξ* perdix. Jerem. 17. 11. крѧбица. idem. Georg. Mon. Ruth. rabyj variegatus lit. jěrubbě.

рѧдъ *ςίχος* ordo, *κλῆρος* sors. 1. Petr. 5. 3. по рѧдоу *καθεξῆς* deinceps. нарѧдити *διαιρεῖν* disponere. Georg. Mon. Hung. rend. — Scr. r irc. cf. scr. gr splendere cum slav. глѧдати.

рѧс-ьнъ *κροσσωτός* fimbriatus. Cod. bonon. psal. venet. 44. 13. Neosl. et serb. resa ruth. rasa boh. řasa pol. rzęsa.

рѫбъ *ῥάκος* pannus detritus. Oct. f. 72. рѫбищь. idem. Esth. 4. 17. Prov. 23. 21. Georg. Mon. Neosl. rób croat. rub boh. raub pol. rąbek lit. rubas.

рѫг-ати сѧ *ἐμπαίζειν* illudere. gl. cl. 827. Luc. 22. 63. Croat. rugati se pol. urągać się boh. rauhati.

рѫд-орѫдиѥ *σκεῦος* instrumentum. Croat. orudelj. cf. ruth. orudowaty pol. orędownik.

рѫж-орѫжиѥ *μάχαιρα* gladius. gl. cl. 769 Luc. 2. 35. Cf. antecedens. Šaff. Starož. 18. 7. goth. arhvus telum comparavit.

рѫк-а *χείρ* manus. Luc. 22. 53. рѫкоѩть *δράγμα* manipulus. Psal. 125. 6. обрѫчити *ἁρμόζειν* aptare. 2. Cor. 11. 2. обрѫчь *χλιδών* armilla. Sir. 21. 24. *ζώνη* cingulum. Georg. Mon. Hung. abronts. обрѫчениѥ *ἀῤῥαβών* arrhabo. 2. Cor. 1. 22. порѫчити *πιςεύειν* credere. Tit. 1. 3. Valach. порѹнчи jubere. запорѫчениѥ *παραγγελία* praeceptum. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 2. испорѫчьникъ *ἔγγυος* sponsor. Hebr. 7. 22. Lit. ranka fortasse a renku colligere. — Scr. rač facere uti kara a kr facere, ergo: faciens.

рѫч-ька *ςάμνος* urceus. Cod. bulg. Hebr. 9. 4. Oct. f. 9. Neosl. ročka.

саг-посагнѫти *γαμίζεσθαι* nubere. Marc. 10. 12. Construitur cum **за** et accus. **посагати**. idem. Luc. 17. 27. **непосагъшь** *ἄγαμος* caelebs. 1. Cor. 7. 8. Cave cum rad. **сѧг-** confundas. Pol. posag ruth. et boh. posah lit. pasagas.

сад-досада *ὕβρις* contumelia. **досадити** *ὑβρίζειν* contumeliose tractare. Luc. 11. 45. Act. 14. 5. — Scr. sadh ferire velle.

самъ *αὐτός* ipse. Luc. 2. 35. cf. goth. sama. — Scr. sama omnis.

санъ *ἀξίωμα* dignitas. Codd. bonon. bulg. Kop. Georg. Mon. **сановьникъ** *ἀξιωματικός* dignitate praeditus. Georg. Mon.

сап-огъ *ὑπόδημα* calceus. Luc. 15. 22. Quoad suffix. cf. **острогъ**, **чрьтогъ**. Lit. sopagas. — Scr. sap colligare, cf. serb. sapon funis.

св-инил *ὗς* sus. Luc. 15. 15. 2. Petr. 2. 22. Nota adj. **свиною**. Matth. 8. 31. Codd. ostrom. et serb. **свиньнъ**. idem. Cod. bulg. — Scr. su generare, **свинил** igitur est generatrix, sue enim-nihil genuit natura foecundius. Cic. de nat. Deorum. 2. 64.

свар-ити *μάχεσθαι* pugnare. 2. Tim. 2. 24. Neosl. svariti ruth. svaryty boh. pol. swar. — Scr. svar reprehendere.

сват-съсвататн сѧ *ἐπιγαμβρεύεσθαι* generum fieri. Gen. 34. 9. **сватъ** sponsi comes. Bell. troj. — Cf. scr. sva suus et reliqua affinitatem indicantia.

свекръ *πενθερός* socer. **свекръвь** et **-ръи** *πενθερά* socrus. Luc. 12. 53. Lit. šešuras. — Scr. svashura. idem. Constat e pron. sva et shura heros, vir. Vide Benfey. 2. 175.

свеп-аник *ῥύμη* impetus. Georg. Mon.

свил-ьнъ *σηρικός* sericus. Bell. troj. Neosl. croat. et serb. svila sericum. Radix **вити** esse videtur, ut sit pro **съвила**.

свир-ати *αὐλεῖν* tibia canere. Men. venet. **свирѣль** *αὐλός* tibia. Sir. 40. 21. Croat. svirala.

свист-ати συρίζειν sibilare. Cum praep. вънъ.. 3. Reg. 9. 8.

сврьбъ κνήφη scabies. Deut. 28. 27. Georg. Mon.

свит-ати ἐπιφαύσκειν illucescere. Luc. 23. 54. свѣтити φαίνειν illustrare. свѣтило φῶς lux. свьтѣти φαίνειν lucere. Joan. 5. 35 просвѣтѣти pro просвьт- Cod. bulg. Matth. 13. 43. свьтѣник. Cod. assem. свѣтъ φῶς lux. Joan. 1. 4. Luc. 2. 32. κόσμος mundus. gl. cl. 154. cf. valach. lume hung. világ et scr. lôka mundus a lôč lucere. Lit. svĕsti splendere. — Scr. shvit album esse et shvêt albus.

свои ἴδιος proprius. Jerem. 1. 11. свобода ἐλευθερία libertas. gl. cl. 590. свободь ἐλεύθερος liber. gl. cl. 603. Joan. 8. 33. себе ἑαυτοῦ sui. особь καθ' ἑαυτόν seorsum. Marc. 4. 34 особити сѧ μονάζειν solum esse. пособьствовати ἀμύνεσθαι ulcisci. Act. 7. 24.συμβάλλεσθαι prodesse. Cod. bulg. Act. 18. 27. пособиѥ συμμαχία societas belli. Men. venet. πανοπλία gravis armatura. Oct. f. 162 пособьникъ πρόμαχος propugnator. Men. venet. присвоити et присваꙗти οἰκειοῦν sibi vindicare. — Scr. sva pron. poss. omnium personarum. Huc pertinent plurima vocabula affinitatem indicantia.

сврьдлъ τέρετρον terebra. Isai. 44. 12. Neosl. sveder serb. svrdao.

свѣн-ити сѧ απέχεσθαι abstinere. Cod. bulg. 1. Thess. 4. 3. свѣнѥ παρεκτός praeter. Cf. вѣнити.

свѣрѣпъ ἄγριος ferus. Cod. bulg. Jud. 1. 13. Scribitur etiam свирѣпъ et сверѣпъ. расверѣпѣти καταστρηνιάζειν luxuriari. 1. Tim. 5. 11. Neosl. srép et et boh. sweřep. De etymo vide Kop. gl. cl. gloss.

свѧд-присвѧнѫти καυματίζεσθαι torrefieri. Matth. 13. 6. Marc. 4. 6. Cf. neosl. vóditi et smóditi croat. et serb. osmuditi pol. swędzić et vetus вѧд- in оувѧнѫти. — Cf. scr. svid sudare.

свѧт-ити ἁγιάζειν sanctificare. Matth. 6. 9. свѧтъ ἅγιος sanctus. Lit. šventas. свѧтитва ἁγιασμός sanctificatio.

Cod. bulg. 1. Cor. 1. 30. — Zend. spenta sanctus, quod scr. fuerit shvanta. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 153.

седмь ἑπτά septem. Marc. 16. 9. **седморица** ἑβδομάς hebdomas. Georg. Mon. Lit. septyni. — Scr. saptan.

сестр-а ἀδελφή soror. Matth. 12. 50. Lit sessů gen. — sers. — Scr. svasr.

си-юти λάμπειν splendere. Matth. 5. 45. gl. cl. 334.

си-ла βία vis. Matth. 6. 13. Lit. syla. **сило** ἀγχόνη laqueus. Edit. vulg. 1. Cor. 7. 35. ubi cod. bulg. **осило.** idem. gl. cl. 716. Boh. osidlo. **сѣть** παγίς tendicula. Luc. 21. 35. — Scr. si ligare. Huc refer etiam **ситиѥ** σχοῖνος juncus. Joël 3. 18. Cf. lat. juncus a jungendo.

синь ὑακίνθινος hyacinthinus. Exod. 25. 5. Neosl. sinj. **синета** ὑάκινθος hyacinthus. Exod. 25. 4.

сиръ ὀρφανός orphanus. Joan. 14. 18. Lit. sirrata.

скак-ати ἅλλεσθαι saltare. Act. 3. 8. — Scr. shash. idem.

скар-ѫдовати сѧ βδελύττεσθαι abominari. Cod. bulg. Rom. 2. 22. **скарѫдиѥ** βδέλυγμα abominatio, Georg. Mon. **скарѫдьнъ** βδελυρός foedus. ibidem. Russ. skared pol. skaradny boh. škaredý. Etymon esse videtur **скврьнити**, ut sit pro **сква** —

скоз-ѣ διά per. Construitur cum accus. Matth. 12. 1. In codd. serb. **скрозѣ. скважнꙗ** ὀπή foramen. Jerem. 48. 28.

скврад-а ἐσχάρα focus. 2. Paral. 4. 11. τήγανον sartago. Cod. bulg. Kop. habet **сковрада** et Men. venet. **скрада** φλόξ flamma. Boh. skrawad sartago lit. skaurada.

скврьна μίασμα inquinamentum. **скврьнавъ.** adj. Cod. bulg. Kop. **скврьнити** κοινοῦν polluere. Matth. 11. 5. **осквръ нити.** idem. Marc. 7. 15. μολύνειν inquinare. Oct. f. 175. **скврьньство** ἀσέλγεια libido. Georg. Mon. **скрѣньствиѥ.** idem. Cod. bulg. 1. Petr. 4. 3. **скрѣньствовати** ἀκολαςαίνειν libidinose vivere. Georg. Mon. Cf. croat. oskruniti ruth. skverestj sordidus boh. skwrna, poškwrniti.

склаб-осклабити сѧ μειδιᾶν subridere. Sir. 21. 23. Georg.

Mon. Cod. bulg. Kop. Cf. boh. šklaba šklebiti lus. sup. šklaba.

скои-ати γρύζειν grunnire. Cum praep. по. Exod. 11. 7.

скои-оскомьнъ ἄωρος immaturus. Sap. 4. 5. оскомина γομφιασμός stupor dentium. Ammos 4. 6. Neosl. et croat. skomina ruth. oskoma boh. oskominy.

скоръ ταχύς celer. Marc. 9. 39. — Cf. scr. shara sagitta a shr ire.

скотъ κτῆνος jumentum. gl. cl. 123. Joan. 4. 12. Cf. goth. skatts.

скрап-ниѩ pl. f. κρόταφοι tempora. Psal. 131. 4. Neosl. skranja croat. skradnjice boh. skraň. -- Cf. scr. karna auris.

скрьбь λύπη moeror. скрьбѣти λυπεῖσθαι moerere. Matth. 19. 22. Neosl. skrb. — Scr. shr findere labiali auctum.

скрьж-ьтати βρύχειν fremere. Cum praep. по. Psal. 34. 16. скрьжьтъ et скрьжетъ βρυγμός stridor dentium.

скоуб-ѫ скоупсти τίλλειν evellere. Cum praep. о. Georg. Mon. Significatio e dialectis definita est.

скоут-ати καλύπτειν tegere. Habet Cod. Hankenst. лоуна свѣтъ скоута. съскоутати περιςέλλειν cooperire. Sir. 38. 16. ubi edit. ostrog. съкрыти. Serb. skut et skutati. boh. wyskytnauti monstrare. Cf. goth. skauts. — Scr. sku tegere.

скыт-ати сѧ πλανᾶσθαι vagari. 1. Cor. 4. 11. Hebr. 11. 38. Neosl. skitati se de pueris qui scholam negligentes vagantur.

скѫдєлъ κέραμος tegula. Luc. 5. 19. ὄςρακον testa. Psal. 21. 16. ubi editt. ostrog. et vulg. habent -дєль, quam formam etiam Kop. habet in gloss. Psal. Jass. -ѣль. скѫдєлъ habet etiam cod. bonon. qui id per чрѣпина interpretatur; at cod. assem. praebet скоудълъ. скѫдєльникъ κεραμεύς figulus. Jerem. 18. 6. κεράμιον vas fictile. Luc. 22. 10. cf. neosl. skodela et škandela unde skleda. cf. lit. skindelis.

скѫпъ *μικρολόγος* sordidus. Sir. **14**. **3**. Prov. **11**. **26**. Lit. skupus valach. **скѫмп** carus, avarus.

сл-ати *πέμπειν* mittere. gl. cl. **627**. Codd. serb. et assem. Matth. **10**. **16**. **сълъ** *πρεσβευτής* legatus. Georg. Mon. Nestor. zelom (**сълomъ** legatis) Monum. Frising. I. **5**. Nota lit. paslas. — Scr. sr ire.

слаб-ити *ἐκλύειν* debilitare. Cum praep. **о**. **ослабѣти** *ἐκλύεσθαι* debilitari. Hebr. **12**. **5**. **расслаблѥнъ** et **ослаблѥнъ** saepe addito **жилами** *παραλυτικός* paralyticus **ослаба** *ἄνεσις* relaxatio. Georg. Mon. — Cf. scr. srbh ferire.

слад-ъкъ *ἡδύς* suavis. **2**. Cor. **12**. **9**. **въ сласть** *ἡδέως* libenter. **насладити сѧ** *ἀπολαύειν* frui. gl. cl. **252**. **509**. **536**. Lit. saldus. — Scr. svadu dulcis e su bene et ad edere.

слонъ *ἐλέφας* elephas. Psal. **44**. **8**.

слоу-ти словѫ *ἀκούειν* audire. intrans. cf. lat. cluere. **2**. Macc. **14**. **37**. Cod. bulg. Kop. **прослоути сѧ** *ἐξηχεῖσθαι* personare. Cod. bulg. Thess. **1**. **8**. ubi edit. vulg. habet **промъкнѫти сѧ**. **слово** gen. - **весе**. Male Kop. gloss. - **веса**. *λόγος* verbum. Luc. **1**. **20**. **слава** *δόξα* gloria. Matth. **6**. **13**. Lit. slovė scr. shravas. idem. **слоуга** *δοῦλος* servus. Luc. **1**. **2**. Cf. lat. cliens pro cluens. **слоухъ** *ἀκοή* auditus. gl. cl. **70**. **послоухъ** *μάρτυς* testis. Cod. serb. Luc. **18**. **20**. **послоушьникъ** *ἀκροατής* auditor. **прѣслоушанiѥ** *παρακοή* inobedientia. Hebr. **2**. **2**. ubi edit. vulg. habet **ослоушанiѥ**. **слъішати** *ἀκούειν* audire. Joan. **10**. **3**. Neosl. slujem lit. klausau obedio. — Scr. shru audire.

сл-ъньце *ἥλιος* sol. gl. cl. **333**. Luc. **21**. **25**. Lit. saulė. — Scr. sur splendere unde scr. svar coelum et zend. hvare sol.

слъз-а *δάκρυον* lacrima. Luc. **7**. **38**. Nota gen. - **зе** pro - **зѧ**, quem habet Oct. f. **157**. **прослъзити сѧ** *δακρύειν* lacrimari. Joan. **11**. **35**. — Scr. srdž emittere unde neosl. sraga gutta.

слѣдъ ἴχνος vestigium. Luc. 22. 54. послѣжде ἔσχατον postremum. gl. cl. 713. послѣдъ. idem. Cod. ostrom. Matth. 25. 11. Marc. 16. 14. послѣдьнь ἔσχατος postremus. Matth. 5. 26. наслѣдьникъ κληρονόμος heres. Matth. 21. 38. — Cf. scr. sr meare.

слѣп-слѣпати-плѭ ἅλλεσθαι salire. Habet cod. assem. Joan. 4. 14. въслѣплѭштѫѩ водъı ἁλλομένου ὕδατος aquae salientis. Cf. neosl. et croat. slap. — Scr. srp meare.

слѣпъ τυφλός caecus. Joan. 9. 39. слѣпьць. idem. ослѣпнѫти τυφλοῦσθαι excaecari. Cod. bonon. Lit. slěpti occulere et silpnas hebes.

смаг-посмага cibi genus. Georg. Mon. Šaff. Serb. Lesekörner. 79. Invenitur accus. plur. посмагъı qui etiam a nom. sing. посмагъ potest derivari. vuzmazi (въ осмазѣ) et vuzmaztve (осмажьствѣ intemperantia) Monum. Frising. I. 15. et III. 36. cf. croat. smok opsonium et pol. smažyć.

смок-ъвь-ъı et-ва σῦκον ficus. Matth. 7. 16. смоковьница συκῆ ficus. Neosl. croat. et serb. smokva goth. smakka.

смол-а πίσσα pix. Dan. 3. 46. Lit. smala. — Cf. scr. mala squalor.

смрьд-ѣти ὄζειν foetere. Joan. 11 39. смрадъ ὀσμή foetor. Isai. 3. 23. посмраждати ἀφανίζειν inquinare. Matth. 6. 16. Lit. smirděti. — Cf. scr. mrd merda.

смрѣч-ик ἄρκευθος juniperus. 3. Reg. 19. 4. κέδρος cedrus. Olim Isai. 9. 10, 14. 8. Serbis smreka est juniperus, neosl. pinus, quem posteriorem significatum Dobr. Institutt. 152. primaevum esse dicit.

смъıк-ати сѧ ἕρπειν serpere. Cum praep. прѣ. Men. venet. Lev. 11. 46. Croat. prismucati se adrepere serb. smuk serpentis genus boh. smykati.

смѣ-ıати сѧ γελᾶν ridere. Luc. 6. 25. посмѣхъ γέλως risus. осмиıати сѧ γελᾶν ridere. Cod. bulg. Kop. посмисати сѧ. idem. Georg. Mon. — Scr. smi. idem.

смѣ-ти et-ѣıати *τολμᾶν* audere; Luc. 20. 40. Gl. cl. 345. scribit сѣм-

сник-сничавъ *περίεργος* curiosus. 1. Tim. 5. 13. Apost. Šišatov. teste Šaff. in Serb. Lesekörner. 83. uznicistue (въ сничьствѣ *ἐν περιεργείᾳ*). Monum. Frising. III. 35.

снопъ *δράγμα* manipulus. Matth 13. 30.

снох-а *νύμφη* sponsa. Ruth 1. 6. — Scr. snušâ nurus.

сноу-осноути et основати *θεμελιοῦν* fundamentum jacere. Cod. bulg. 1. Petr. 5. 10. habet III. sing. praes. основеть. Cf. слоути словѫ, плоути пловѫ. оснъıвати. idem. основа *βάθρα* basis.

снѣгъ *χιών* nix. Marc. 9. 3. Lit. snĕgas. — Scr. snih humidum esse.

сов-а *γλαῦξ* noctua. Lev. 11. 15.

сок-олъ *κίρκος* falco. Bell. troj.

соль *ἅλς* sal. Matth. 5. 13. сланъ *ἁλικός* salsus. Marc. 9. 50. слатина *ἅλμη* salsugo. Psal. venet. 106. 34. слана *πάχνη* pruina. Psal. 77. 47, 118. 83. Lit. šalna. слина *σίαλον* saliva. 1. Reg. 21. 13. — Scr. sara sal.

соп-ьць *αὐλητής* tibicen. Matth. 9. 23. сопѣль *αὐλός* tibia. 1. Cor. 14. 7. Neosl. sopsti, sapa croat. sapa boh. sopauch.

сос-на *πίτυς* pinus. Jez. 31. 8.

сох-расохатъ *σχηματισμένος* formatus, proprie bifurcus esse videtur. Georg. Mon. посоха. Cod. bulg. Kop. Neosl. soha et rasohe croat. soha serb. soa ruth. rosocha.

сподъ *συμπόσιον* convivium. Marc. 6. 39.

спои-спонти *συμβάλλειν* conjungere. 3. Reg. 17. 28. Boh. pogiti pol. spoić.

спѣ-ти *κατευοδοῦσθαι* felici successu uti. *βάλλειν* jacere. Edit. ostrog. Psal 77. 9. ubi caeterae editt. стрѣлıати habent. Cf. lit. spĕti. спѣхъ *τάχος* celeritas. Georg. Mon. *προθυμία* animi alacritas. Cod. bulg. 2. Cor. 8. 19. спѣшити *σπεύδειν* festinare. поспѣшити *εὐοδοῦν* prosperum successum praebere. gl. cl. 51. поспѣıати *συνερ-*

γεῖν adjuvare. поспѣшати. idem. Cod. bulg. 1. Cor. 16. 16. приспѣти ἔρχεσθαι venire. Marc. 14. 41. σπεύδειν festinare. Cod. bulg. Act. 16. 1. прѣспѣти ὑπερβαίνειν superare. gl. cl, 511. — Scr sphî - ta prosper.

спѫдъ μόδιος modius. Matth. 5. 15. Luc. 11. 33. Marc. 4. 21.

срагъ αὐςηρός severus. Cod. bonon. Pol. srogi.

срам-ити ἐντρέπειν pudore afficere. Matth. 22. 34. — Cf. scr. shrî erubescere.

срач-ница ἱμάτιον pallium. Matth. 5. 40. Luc. 6. 29. Neosl. srajca et scandinav. serkr.

сребр-о ἀργύριον argentum. Matth. 10. 9. Cf. lit. sidabras et germ. Silber. Benfey I. 52. e scr. shvêta albus. et abhras aurum compositum esse censet.

ср-ьна δορκάς caprea. Cant. 8. 14. Cf. lit. stirnas. — Scr. shr ferire.

срьпъ δρέπανον falx. Marc. 4. 29. Oct. 223. Cf. lat. sarpere, unde vinea sarpta apud Festum. 146. — Cf. scr. shr findere, addita labiali.

срѣд-а μέσον medium. Matth. 13. 49. τετάρτη dies Mercurii. In cod. bulg. Act. 23 10. etiam среда scribitur. срьд-ьце καρδία cor. Luc 1. 17. Lit. širdis. срьдъба θυμός ira. Bell. troj. In compositione radix sola occurrit: милосрьдъ ἵλεως misericors. Matth. 16. 22. срьдовѣдьць καρδιογνώςης qui corda novit. Cod. bulg. Act. 15. 8. жестосрьдие σκληροκαρδία contumacia. Marc. 16. 14. — Scr. hrd cor.

ста-ти станѫ ἵςασθαι stare. Luc. 2. 9. станъ παρεμβολή castra. Psal. 77. 28. старъ πρέσβυς senex. Luc. 1. 18. Cf. scr. sthira firmus et sthavira firmus et vetus. старѣи мъітаремъ ἀρχιτελώνης magister portitorum. старѣишина жрьчьскъ ἀρχιερεύς summus sacerdos. Cod. serb. Joan. 11. 49. старѣишина пироу ἀρχιτρίκλινος magister convivii. Cod. serb. Joan. 2. 8. стоıати ἵςασθαι stare. Luc. 1. 11. Nota а in ои mutatum. Lit. stověti. достоинъ ἱκανός dignus. Matth. 3. 11. достоıание κλη-

ϱονομία hereditas. оустамѣнюти сѧ καθίςασθαι constitutum esse. Psal. 96. inscript. стадо ποίμνιον grex. Joan. 1. 16. Boh. etiam stadlo. пристанище λιμήν portus. Psal. 106. 30. останъкъ ἐγκατάλειμμα reliquiae. стѫпити βαδίζειν incedere. Cf. gr. sthâpajâmi. застѫпити ἀντιλαμβάνεσθαι defendere. застѫпьникъ ἀντιλήπτωϱ defensor. стопа ἴχνος vestigium. степень βαθμός gradus. 1. Tim. 3. 23. Act. 21. 35. — Scr. sthâ.

стен-ати ςένειν gemere. — Scr. stan sonum edere.

стиг-нѫти καταλαμβάνειν deprehendere. Cum praep. по. Matth. 12. 28.

стлъпъ ςῦλος columna. Matth. 21. 23. стлъпьникъ ςυλίτης stylita. Cal. cod. ostrom. Neosl. stovp croat. stup lit. stulpas.

стогъ θημών acervus. Cant. 7. 2. Sir. 20. 28. Dobr. стоюти putat esse etymon. — Scr. sthag colligere.

стр-ѣти стрѫ ἐκτείνειν extendere. Cum praep. про. gl. cl. 523. Luc. 22. 53. простирати. idem. страна χώϱα regio. Luc. 15. 13. пространъ πλατύς, εὐϱύχωϱος spatiosus. Matth. 7. 13. Psal. 103. 25. пространьство πλατυσμός dilatatio, ἀφελότης simplicitas. Cod. bulg. Act. 2. 46. распространити πλατύνειν dilatare. постлати-телѭ-лиши ςϱωννύναι sternere. Matth. 21. 8. постелю ςϱωμνή lectus. прѣстолъ θϱόνος thronus. Matth. 19. 28. Cf. lit. stalas. слама καλάμη stipula. — Scr. str.

страб-ити ἐγείϱειν erigere. Cum praep. оу. 1. Reg. 2. 8. in psal. venet. оустраблюти. idem. Cod. bonon. Boh. ostrabiti pol. postrobić in psal. sec. XIV. 9. 20. Cf. ruth. strava cibus et lit.ištrova.

страд-ати πάσχειν pati. gl. cl. 668. страсть πάθημα passio. Hebr. 10. 32. Neosl. croat et boh. stradati.

страхъ φόβος timor. Luc. 1. 12. страхати страшѫ-шеши unde страшѫть φϱίσσουσι horrent in cod. bulg. Jac. 2. 19. Cf. дъıхати. Ruth. strachaty sja.

стриг-ѫ стрищи κείϱειν tondere. 2. Cor. 11. 6.

строи-строити καταϱτίζειν resarcire. Marc. 1. 19. оустроити κατασκευάζειν parare. Marc. 1. 1.

стропъ *φατνώματα* laquearia. Cod. bulg. Kop. Ammos 8. 3. Eccl. 10. 8. Neosl. et boh. strop.

строуга *ῥεῖθρον* flumen. Men. venet. Neosl. et croat. struga boh. struha pol. struga et stru-mień. — Scr. sru fluere; т euphoniae causa inseri docent **пьстръ, остръ, сестра.**

строуг-ати *κνίζειν* radere. Cum praep. по. Georg. Mon. Lev. 14. 41. *τυμπανίζειν* excruciare. Oct. f. 229. Scribitur etiam **стрьгати.** Oct. f. 226. **строугъı** *συντρίψεις* contritiones. Psalt. venet. et edit. ostrog. psal. 92. 4.

строун-а *νευρά* chorda. Psal. 150. 4. Lit. struna. Fortasse ad **стрѣти** referendum est.

строупъ *τραῦμα* vulnus. Luc. 10. 34.

стръкъ *πελαργός* ciconia. Cod. bulg. Kop. Significatio e dial. neosl. definita est, štrk enim neosl. ciconiam significat. In codice tamen potius cygnum significat, quum auctor narret, Jovem. in taurum et **стръкъ** mutatum esse.

стръп-ътьнъ *τραχύς* scaber. Luc. 3. 5. Psal. 77. 8.

стръıи *θεῖος* patruus. Georg. Mon.

стрьдъ *μέλι* mel. Men. venet. Neosl. strd pol. in psalt. sec. XIV. strdz boh. strdj.

стр-ьмень stapia. Graecus nihil. Georg. Mon. habet loc. sing. **стрьмени,** qui a nom. **стрьмень** et **стрьмѧ** potest derivari. Neosl. est strme et strmen serb. strmen pol. strzemię.

стрьм-ити сѧ *ὁρμᾶν* prorumpere. Cum praep. оу. Matth. 8. 32. Act. 7. 57. Neosl. strmen croat strm boh. strměti.

стрьш-ити *ἐντείνεσθαι* erigi. Georg. Mon. — Scr. hrš erectum esse: mutata gutturali h in s euphoniae causa inter s et r inseritur t. Cf. **пьстръ, остръ, строуга.**

стрѣг-ѫ стрѣщи *φυλάττειν* custodire. Luc. 2. 8. 2. Cor. 11. 32. **стражь** *φύλαξ* custos. **стража** *φυλακή* custodia. Luc. 2. 8. Neosl. stréči ruth. sterehty boh. střjci

стрѣк-ати *ςίζειν* pungere. Osias 4. 16. **пострѣкатель** *μώλωψ* vibex. Oct. f. 97.

стрѣл-ити *τοξεύειν* jaculari. стрѣла *βέλος* sagitta. Ephes. 6. 16. Lit. strēla. Cf. vet. germ. strala. — Scr. shr findere unde shara sagitta; ла suffixum est, ѣ vero pro а in vrddhi, uti saepius: стр-ѣ-ла.

стоудъ *αἰσχύνη* pudor. Luc. 14. 9. *ἀναισχυντία* impudentia. gl. cl. 184. стꙑдъкъ adj. *αἰσχύνης* pudoris. Cod. bulg. Kop. стꙑдѣти сѧ *αἰσχύνεσθαι* erubescere. gl. cl. 578. Luc. 16. 3.

стоудь *ψύχος* frigus. Dan. 3. 67. стоудень *κρύος* frigus. Oct. f. 106. Georg. Mon. стоуденъ *ψυχρός* frigidus. Matth. 10. 42. стоуденьць *φρέαρ* puteus. Luc. 14. 5. Neosl. studenec et zdenec. стоудити *καταψύχειν* refrigerare. Luc. 16. 24.

стьбл-иѥ *καλάμη* culmus. Cod. bonon. Georg. Mon. Exod. 15. 7. Neosl. steblo pol. ździbło lit. stembrys.

стьги-о *μηρόν* femur. Gen. 24. 2. Oct. f. 155. Rectius fortasse стегно, quod habet Cod. bulg. Kop. Neosl. stegno croat. stegno coxa, stegna femur.

стьз-а gen.-зѧ *τρίβος* semita. Matth. 3. 3. Cod. bonon. bulgarizans habet стѫза. стьгна *ῥύμη* platea. Matth. 6. 2. Cf. goth. staigs. Fortasse ad стигнѫти referendum.

стькл-о *ὕαλος* vitrum. Georg. Mon. Apoc. 21. 21. стьклѣница *ποτήριον* poculum. Luc. 11. 39. Goth. stikls lit. stiklas.

стѣ-на *τεῖχος* murus. Cant. 8. 10. — Etymon est fortasse scr. sthâ stare.

стѣнь *σκιά* umbra. gl. cl. 329. Idem 801 habet сѣнь. Matth. 4. 16. Cf. синь. — Cf. scr. čhâjâ.

соу-нѫти *σφηνοῦν* obstruere. Cum praep. за. соулѣѥ *μᾶλλον* potius. gl. cl. 80. *κομψότερον* melius. Cod. assem. Joan. 4. 52. вꙑ соулѣише ѥсте *διαφέρετε* potiores estis. Cod. ostrom. Positivus fuerit соулъ eodem modo formatus a rad соу-ас свѣтлъ а свѣт-ас pol. stały a sta- cf. pol. suty et sowity. Cf. Šaff. Starož. 18. 7. qui a goth. sêls derivandum esse censet. расꙑпати *διασκορπίζειν* dissipare. Nota serb. pospem ab inf. po-

suti. Huc trahe boh. sporý. оусъпьнъ *διθάλασσος* bimaris proprie: insularis. Cod. bulg. Act. 27. 41. Edit. vulg. habet исопноє pro исъпьнои. Cf. pol. wyspa insula, proprie: acervus. Lus. sup. kupa est insula. осъпъι variolae. Cod. bulg. Kop. — Scr. su dissipare, unde lat. insula.

соуи *μάταιος* vanus. Matth. 5. 22. соуѥта *ματαιότης* vanitas. Psal. 118. 37.

соук-ати *ἀνασύρειν* retrahere Cum praep. възъ. Isai. 47. 2. соукно *ἔρια* vestes laneae. Lit. sukti.

соул-ица *λόγχη* hasta. Judith 1. 15. *ἀκόντιον* jaculum. Georg. Mon. соуличьникъ *ἀκοντιςής* jaculator. Bell. troj. Neosl. croat. pol. russ. sulica boh. sudlice. — Scr. shûl transfigere.

соур-овъ *ὑγρός* humidus. Luc. 23. 31. *ὠμός* crudus. Exod. 12. 9. соуровьство *ἀλαζονεία* arrogantia. Georg. Mon. сърръ *ὑγρός* humidus. Judic. 16. 7. Ruth. syr humidus. — Cf. scr. sur splendere cum gr quod splendere et humectare significat.

соухъ *ξηρός* siccus. Matth. 12. 10. исъхнѫти *ἀποξηραίνεσθαι* exarescere. Cod. serb. Joan. 15. 6. исъıхати idem. исъхати исъшѫ-шеши. idem. Psal. 36. 2. Rectius исъıquam исъ-est. Lit. sausas. — Scr shuš arescere. Lassen suš propter linguas cognatas praeferendum esse censet. Zend. huška.

съ. 1. *κατά* de. Construitur cum gen. Luc. 11. 23, 22. 43. 2. *τὸ ἱκανὸν εἰς* quantum sufficit. Construitur cum accus.{ Lev. 5. 7, 12 8. Cf. pol. zto. 3. *σύν* cum. Construitur cum instrum. In compositione saepe сѫ: cf. нѫ, ѫ (вѫ) pro нъ et въ. сѫсѣдъ et съсѣдъ *γείτων* vicinus. Luc. 14. 22. Hung. szomszéd. Cf. scr. sansad coetus. сѫпрѫгъ *σύζυγος* conjux, *ζυγός* jugum. сѫпостатъ *ὑπεναντίος* adversarius. Georg. Mon. Subinde tamen соу: соугоубъ gl. cl. 793. соугоубите. gl. cl. 1. Cf. pol. sumnienie Lit. su, są. — Scr. sam.

съп-ати-плѭ-пиши *καθεύδειν* dormire. Matth. 25. 5.

Luc. 22. 45. сънъ ὕπνος somnus. Matth. 2. 9. Lit. sapnas. оусънѫти ἀφυπνοῦν obdormiscere. Luc. 8. 23. оусъпити κοιμᾶν sopire. Oct. f. 46. 54. неоусъıпаѭщь ἀκοίμητος insomnis. Oct. f. 159. — Scr. svap.

със-ати θηλάζειν lactere. gl. cl. 21. Matth. 21. 16. съсьць μαςός mamma. Luc. 11. 27. Georg. Mon.

сът-о ἑκατόν centum. Matth. 13. 9. Lit. šimtas. — Scr. shata.

сътъ κηρίον favus. Luc. 24. 42. Cod. bonon. Neosl. sat.

съıнъ υἱός filius. Matth. 4. 9. Lit. sunus. въсъıнѥниѥ υἱοθεσία adoptio. — Scr. sûnus filius a su generare.

съıръ τυρός caseus. Job 10. 10. Cod. bulg. Kop. оусъıрѥнъ τετυρωμένος coagulatus. Cf. соуровъ.

съıтъ κεκορεσμένος satur. 1. Cor. 4. 8. Nota phrasin до съıти накръми εἰς κόρον ἐκθρέψας ad satietatem enutrivit. Cod. bulg. Kop. Etymon fortasse соу-ти. Cf. lit. pa-sot-inu.

сь οὗτος hic. се ἰδού ecce. Luc. 1. 20. сьде ἐνταῦθα hic, minus bene зде et здѣ. селикъ τόσος tantus. сиковъ τοιοῦτος talis. Cod. bonon. сицевъ. idem. Georg. Mon. сице οὕτως sic. сица знамениꙗ. Cod. assem. оньсица quidam. Nota gen. sing. оньсицѧ in оньсицѧ града епископъ поставьѥнъ ѥсмъ (ѥсмь). Nota demonstrativum hoc in fine vocabulo additum in дьньсь, quod in codd. bulg. et glag. saepissime fit, ъ finali in о mutato: родось, образось, мирось, народось. Cod. assem. — Scr. sa.

сѣ-ꙗти σπείρειν serere. Matth. 6. 26. Nota part. praet. pass. сѣтъ. Cod. bulg. Kop. сѣмѧ σπέρμα semen. Matth. 13. 24. расѣꙗниѥ διασπορά dispersio. Joan. 7. 35 Lit. sěti.

сѣв-еръ βορέας boreas. Gen. 13. 14.

сѣд-ина πολιαί cani capilli. Men. venet. Sap. 4. 9. сѣдинавъ. adj. Cod. bulg. Kop. Croat. sed serb. osijedjeti boh. šedý pol. sędziwy.

сѣд-сѣсти сѧдѫ καθίζεσθαι considere. Matth. 9. 35.

Luc. 22. 55. сѣдалище *καθέδρα* sedes. Psal. 106. 32. садити *φυτεύειν* plantare. посадьница *παλλακή* pellex. Georg. Mon. осаждавѣти fuligine tegi. Cod. bonon. Cf. neosl. et croat. saje. оседълати *ἐπισάττειν* equo sellam imponere Cod. bulg. Kop. село *ἀγρός* fundus. Marc. 16. 12. *σκήνωμα* tabernaculum. Psal. venet. 83. 1. въселенаꙗ *ἡ οἰκουμένη* orbis terrarum. населенаꙗ. idem. Cod. bulg. Kop. Russ. sjestj sjadu pol. sieśdź (rectius sieść) siąde. — Scr. sad.

сѣд - расѣсти сѧ - сѧдѫ *ῥήγνυσθαι* dirumpi. Abb. 3. 9. просѣсти сѧ. idem. Psal. venet. 140. 7. Cod. serb. Matth. 9. 17. просадити сѧ. idem. Cod. bulg. Matth. 9. 17. расѣлина *ῥαγάς* scissura. Jonas 2. 6. Boh. rozsednauti-dlina. — Scr. sad fatiscere.

сѣк - ѫ сѣщи *κόπτειν* secare. Psal. 10. 15. сѣкъıра *ἀξίνη* securis. Matth. 3. 10. ubi cod. bulg. habet секъıра.

сѣн - о *χόρτος* foenum. gl. cl. 927. Matth. 6. 30. Lit. sě-nas. Etymon fortasse сѣ - ꙗти ut sit сѣ - но.

сѣнь *σκιά* umbra. gl. cl. 801. осѣнити *ἐπισκιάζειν* obumbrare. Psal. 90. 4, 139. 8. Neosl. et croat. senca et tenja. — Cf. scr. čhâjâ.

сѣръ *ψαρός* cinerei coloris. Zach. 1. 8. Neosl. sér. Huc refer boh. sjra et pol. siarka lit. sěra.

сѣт - посѣтити *ἐπισκέπτεσθαι* invisere. Luc. 1. 68.

сѣт - овати *πενθεῖν* lugere. Matth. 6. 16. ubi cod. serb. habet adject. сѣтьнъ. осѣтовати. idem. Psal. 77. 63. Ragus. sjeta moeror.

сѧ *ἑαυτόν* se. Accus. — Scr. svam idem a rad. sva. сѧ et sva sunt pronomina reflexiva omnium personarum et numerorum. Vide Bopp gramm. linguae sanscrit. Berol. 1834. §. 264. Cf. pol. san in psalt. sec. XIV. 118. 117. Refer ad свои.

сѧ *ἔφη* inquit. Aorist. gl. cl. 71. сѧти. praes. gl. cl. 281 сѧть. idem. gl. cl. 49. *φησί* inquit. — Eymon est sanscr. svan (sonum edere), quod in lingua sanscritica primae, in slavica vero secundae classis (sanscr.) est

Labialem post sibilum ejici, syllabam an vero uti am in ѫ mutari vel antecedens te docuit. Erit igitur tertia sing. praes. сѧти vel vocali и in ь mutata сѧть, ac si in lingua sanscr. esset svan-ti pro svan-a-ịti; tertia sing. aoristi vero erit сѧ (uti a жѧти мѧти тѧти fuerit жѧ, мѧ, тѧ). Cave nobis objicias, ejusmodi verba tertia sing. aor. vocali nasali addere solere тъ: hoc enim abesse posse docet поѩ (παρέλαβε) a поѩти. Cod. bulg. Matth. 2. 21. начє pro начѧ (ἤρξατο) a начѧти. Cod. serb. Luc. 12. 1, 19. 37, 45.

сѫг-нѫти ἀφικνεῖσθαι attingere. осѧзати ψηλαφεῖν tangere. сѧжень ὀργυιά mensura sex pedum. Act. 27. 28. соуженьpro сѫжень διάςημα, spatium, mensura. Georg. Mon. присѧга ὅρκος jusjurandum. gl. cl. 95. — Scr. svandž amplecti.

сѫк-исѧкнѫти ξηραίνεσθαι siccari. Matth. 24. 12. Marc. 5. 29. Psal. 105. 9. ἀποψύχεσθαι refrigescere. Georg. Mon. исѫчити ξηραίνειν siccare. Cod. bulg. Kop. Huc pertinet сокъ succus. Georg. Mon. Lit. sunka. Cf. стѫпити. сокачиꙗ coquus. Cod. bulg. Kop. сочиво φακός lens. Gen. 25. 30. Neosl. vseknoti, sok, sočivo croat. sočivo serb. useknuti, sočivo ruth. sjakaty pol. siąknąć, soczewica boh. usáknauti, sočowice lus. sup. sok est lens. — Scr. sič, sinčâmi humecto.

сѫбот-а σάββατον sabbatum. Valach. сѫмбътъ hung. szombat.

сѫд-ити κρίνειν judicare. gl. cl. 144. сѫдьнꙑ дьнь ἡ μέλλουσα ἡμέρα dies judicii. gl. cl. 491. Matth. 10. 15. осѫдити, осѫждати καταδικάζειν condemnare. сѫдиꙗ κριτής judex. Matth. 5. 25. Lit. suditi. Cf. goth. sundro.

сѫд-съсѫдъ ἀγγεῖον vas. Matth. 12. 29. Luc. 17. 32. Cod. ostrom. Matth. 25. 4. сѫсѫдъ. idem. Cod. bulg. Matth. 13. 48. оусоуждати pro оусѫжд- κατασκευάζειν adornare. gl. cl. 654. Neosl. posóda croat. boh. sud pol. sądek. Etymon fortasse antecedens a separando.

сѫпъ γύψ vultur. Job 5. 7. Pol. sęp boh. sup.

сѫч-ьць *κάρφος* surculus. Matth. 7. 3, 4. 5. сѫкатъ et осѫкатъ. adj. Cod. bulg. Kop. Neosl. sóčje ruth. et boh. suk pol. sęk lit. šaka. — Cf. scr. shàkhâ ramus.

та-ıати *τήκεσθαι* liquefieri. Cum praep. разъ. Mich. 1. 4.

таи-таити *κρύπτειν* occultare. gl. cl. 329. Luc. 1. 24. таибьно clam. Cod. bulg. Kop. — Cf. scr. taj praeservare.

тал-ьникъ *ὅμηρος* obses. Georg. Mon. Man. chron. bulg. таль. idem. Nestor. Annal. ad annum 997. Serb. talac, taostvo. — Scr. tâl-ika tie, seal, string. Wilson.

тать *κλέπτης* fur. Joan. 1. 10. татьбина *κλοπή* furtum. Cod. bulg. Kop.

тв-орити *ποιεῖν* facere. Matth. 6. 1. затворити, затварıати *κλείειν* claudere. притворъ *στοά* porticus. Joan. 5. 2. Act. 3. 11. тварь *κτίσις* res creata. — Scr. tu facere unde творъ medio suffixi-ор.

тврьдъ *στερεός* durus. gl. cl. 778. Hebr. 5. 14.

тек-ѫ тещи *τρέχειν* currere. Luc. 15. 20. Nota aor. тѣсте. cf. рѣсте a рекѫ. сътѣцати сѧ *συντρέχειν* concurrere. Cod. serb. Marc. 6. 33. сътицати сѧ. idem. Cod. bulg. ibidem. токъ *ῥύσις* fluxus. Luc. 8. 44. точити *βρύειν* abundare. Men. venet. заточити *ἐξορίζειν* exilio multare. Georg. Mon. заточение *ἐξορία* exilium. ibidem. точило *ληνός* torcular. Matth. 21. 33. источьникъ *πηγή* fons. Joan. 4. 14. отокъ *νῆσος* insula. Calend. cod. ostrom. въстокъ *ἀνατολή* oriens. Matth. 8. 11. Lit. tekēti. — Scr. tač ire.

тел-ьць *μόσχος* vitulus. Luc. 15. 23. Lit. tellyčia. — Cf. scr. taruna tener et talina, small, delicate. Wilson.

тен-ето *βρόχος* laqueus. Prov. 7. 21, 21. 15. — Scr. tan extendere. Cf. прѫгло et lat. tendicula.

теп-лъ *θερμός* calidus. Men. venet. топлъ. idem. — Scr. tap calefacere.

теп-ѫ тепсти *παίειν* percutere. Georg. Mon. tepechu (тепѣхѫ verberabant). Monum. Frising. II. 98. оутепѫть и *μαστιγώσουσιν αὐτόν* verberabunt eum. Cod.

assem. Marc. 10. 34. Neosl. et croat. tepem. Lit. tepti ungere et tepalas unguentum significat.

тєс-ати τέμνειν secare. Cum praep. по. Matth. 24. 51. — Scr. takš.

тєт-ъка θεία amita. Georg. Mon. Cod. bulg. Kop. Lit. tetta.

ти-на ἰλύς lutum. Georg. Mon. тимѣникъ. idem. Cod. bulg. 2. Petr. 2. 22.' Oet. f. 115. Cf. valach. ⱡнтинат lutosus.

тис-нѫти συσφίγγειν comprimere. Cum praep. съ. тѣсьнъ ςενός angustus. Matth. 7. 14. тѣскънъ. idem. Cod. serb. Luc. 13. 24. et Matth. 7. 14 тѣсто φύραμα massa. оутискати συνέχειν coarctare. Luc. 8. 45. — Scr. tuš comprimere. De u in i mutato cf. пѫсть, бѣгѫ.

тихъ ἥσυχος tranquillus, ἱλαρός hilaris. 2. Cor. 9. 7. Lit. tykay. отишиѥ portus. Cod. bulg. Kop. оутѣха παράκλησις consolatio. Luc. 2. 25. оутѣшити παρακαλεῖν consolari. Matth. 2. 18. Lit. patešiju. — Scr. tuš in tûšnîm et tuš gaudere. Cf. antecedens.

тл-а plur n. на тьлѣхъ Cod. bulg. Kop. Neosl. tla. Cf. трѣти et тлъкѫ.

тлап-ити πραΰνειν mitigare. Cod. bulg. Kop. Significatio e contextu orationis definita est.

тлък-овати ἑρμηνεύειν interpretari. Georg. Mon. тлъкъ interpres. Cod. bulg. Kop. — Scr. tark considerare.

тлък-ѫ тлъщи κρούειν pulsare. Matth. 7. 7. тлачити ἐρείκειν contundere. Cum praep. изъ. Lev. 2. 14. Cf. neosl. tla et tlak. Etymon est тр- in трѣти gutturali auctum.

тлъстъ παχύς pinguis. отлъстѣти crassescere. Cod. bulg. Matth 13. 15. тлъща πάχος pinguedo. Psal. 140. 7. — Cf. scr. trh crescere: тлъс-тъ.

тоб-ольць καδίον saccus. 1. Reg. 17. 40, 49. Serb. tobolac boh. tobola. — Cf. scr. tu tumere ut sit pro товольць.

том-ити καταρομβεύειν circumagere in rhombum, ὑπο-

νύσσειν vexare. Num. **32. 13. I**sai. **58. 3. томлѥниѥ** *τιμωρία* poena. Oct. f. **47.** — Scr. tam vexare.

топ-ити *κατακλύζειν* inundare. Cum praep. **по.** Cant. 8. 7. **потопъ** *καταποντισμός* demersio. **потонѫти** *καταποντίζεσθαι* in mare demergi. Matth. **28. 6. оутапати.** idem. Matth. **14. 30.**

топ-олꙗ *λεύκη* populus alba. Isai. **14. 19.**

топ-орище *ξύλον τοῦ σιδηρίου* manubrium. Deut. **19. 5.** 4. Reg. **6. 5.** — Scr. tam secare addita labiali, est ergo pro **тѫп**-cf. **стопа** a **стѫпити.**

тр-ѣти трѫ 1) *τρίβειν* terere. Marc. **7. 3. тръти.** idem. Oct f. **73.** Cf. gr. *τρύειν.* **трѫще** *πυγμῄ* certatim. **тризнище** *ἀγών* locus certaminis. **2.** Macc. **4. 18.** a **тр-изна** *ἀγών* certamen Cf. **оукоризна. истирати** *ψώχειν* comminuere. **отрѣти** *ἐκμάττειν* abstergere. Luc. **7. 44.** Joan. **11. 2. отирати** idem. Joan. **13. 5. тлити** *διαφθείρειν* corrumpere. Matth. **6. 19. тлѣти** *φθείρεσθαι* corrumpi. Boh. tljti. **тлꙗ** *βρῶσις* erosio. Matth. **6. 19. оутолити** *καταπαύειν* compescere. Oct. f. **48.** *πείθειν* persuadere. Matth. **28. 14.** *πραΰνειν* placare. gl. cl. **87.** — Scr. tr unde taruna tener.

трав-а *χόρτος* gramen. Cod. bulg. **трѣва.** Matth. **13. 26.** Radix est **троу-** quod confer.

трапъ *βόθυνος* fovea. Georg. Mon.

трєп-ати *ψοφεῖν* strepere. Jez. **6. 11. трепетати** *τρέμειν* tremere. gl. cl. **158. 763.** Luc. **8. 47.** — Scr. tr in tarala trepidus.

трєс-на *κροσσός* fimbria. Exod. **28. 22.** Boh. třjsně.

три *τρεῖς* tres. Matth **18. 16. троица** *τριάς* trinitas. **трьблаженъ** *τρισμακάριος* ter beatus. — Scr. tri.

трош-ити *ἀναλίσκειν* consumere. Cod. bulg. Kop. **растрошити.** idem. ibidem. Neosl. et serb. trošiti.

троск-отъ *ἄγρωςις* herbae genus. Deut. **32. 2.**

троу-натроути *τρέφειν* nutrire. Codd. assem. et bonon. Matth. **25. 37.** natrovuechu (**натровѣхѫ** cibabant). Monum. Frising. **отрава** *φάρμακον* venenum. Georg.

Mon. отравенъ. Cod. bulg. Kop. отравьникъ *φαρμακεύς* veneficus. Georg. Mon. Neosl. otrava croat. otrov serb. trovati pol. truć et potrawa. Cf. ıадъ venenum a ıасти edere.

троуд-ити сѧ *κοπιᾶν* fatigari. gl. cl. 590.

троупъ *πτῶμα* cadaver. Matth. 24. 28. Georg. Mon. Neosl. truplo boh. traup pol. trup lit. truppu conteror. — Scr. trup occidere.

тръг-нѫти *ῥηγνύναι* rumpere. Cum praep. разъ. Matth. 7. 6. въстръгати et въстръзати *τίλλειν* evellere. — Cf. scr. tardž reprehendere.

тръгъ *ἀγορά* forum. Act. 16. 19. тръжище. idem. Matth 23. 7. Scand. targ lit. turgus.

тръсть *κάλαμος* arundo. Matth. 12. 20. Ad трѧсѫ (scr. tras) agitare aut ad scr. trh crescere refer: тръс-ть.

трьб-оуха *ἔνυςρον* intestina. Mal. 2. 3. Neosl. trébuh croat. trbuh serb. trbu. — Cf. scr. tr conterere labiali. auctum.

трьнъ *ἄκανθα* spina. Matth. 7. 16. *συκάμινος* morus. Psal. 77. 47. in edit. ostrog. Cf. тр-ѣти et scr. trna gramen

трьп-ѣти *ὑπομένειν* perferre. Matth. 17. 17. Ad тр-ѣти.

трьп-оутрьнѫшѧ водꙑ obriguerunt aquae. Georg. Mon. serb. utrnuti pol. ścierpnąć.

трьп-ъкъ *ὄμφαξ* acerbus. Jez. 18. 2.

трѣб-овати *χρείαν ἔχειν* indigere. Matth. 6. 8. трѣбѣ ıесть *χρή* opus est. gl. cl. 160.

трѣб-ити *καθαρίζειν* purgare. трѣба *σηκός* templum. Georg. Mon. *ἀλίσγημα* contaminatio. Cod bulg. Act. 15. 20. *εἰδωλόθυτον* res idolo immolata. Act. 21. 25. *σπονδή* libatio. Deut. 32. 38. in psalt venet. *θυσία* sacrificium. Luc. 31. 1. Cod. bulg. Kop. Monum. Frising. II. 20. трѣбище *βωμός* altare. gl. cl. 341. Oct. f. 177. Georg. Mon.

трѣзв-ити сѧ *νήφειν* sobrium esse. 1. Petr. 1. 13, 4. 7. истрѣзвити сѧ. idem. 1. Cor 15. 34.

трѧс-ѫ трѧсти *σείειν* quatere. — сѧ *τρέμειν* tremere.

gl. cl. 158. трѫсъ σεισμός terrae motus. Matth. 8. 24. потрѫсьнъ σεσαλευμένος concussus. Luc. 6. 38.

трѫб-а σάλπιγξ tuba. Matth. 24. 31. въстрѫбити σαλπίζειν tuba canere. Matth. 6. 2. Lit. truba.

трѫдъ водьнъі δυσεντερία dysenteria. Cod. bulg. Act. 28. 8. водьнъі трѫдъ имъі ὑδρωπικός hydropicus. Codd. bulg. et serb. Luc. 14. 2. Georg. Mon. Neosl. tród pol. trąd boh. traud. i. e. postřelená zwěř. Etymon fortasse est тр-ѣти: cf. глѧд-ати a scr. gr et рѧдъ a scr. r.

трѫтъ κουστωδία custodia. gl. cl. 773. Cod. bulg. Kop.

тоуждь ἀλλότριος peregrinus. gl. cl. 361. Matth. 17. 15. чоуждь. idem. Cod. bulg. Luc. 16. 12. Cod. serb. Joan. 10. 5. bis. щоуждь. idem. Cod. ostrom. Joan. 10. 5. штоуждь et стоуждь. Cod. bulg. Kop. Neosl. tuj serb. tudj. Šaff. starož 18. 10, a goth. thiuda (gens) derivat; cf. neosl. ljudski (alienus) a ljud (populus).

тоук-истоуканиѥ γλύμμα opus caelatum. Edit. ostrog. Sir. 38. 27. Oct. f. 95. истоуканъ γλυπτόν simulacrum sculptum. Psal. 67. 7, 105. 19. Oct. f. 21. 95. ἀνδριάς statua. Georg. Mon. Šaff. Starož. 18. 7. a vet. germ. toukaninc derivat, quod in Graffii lexico frustra quaesivimus. Nobis slavicae originis esse videtur. cf. истъкнѫти ἐκκόπτειν excindere.

тоул-ити προσαρμόζειν accomodare. Cum praep. при. Georg. Mon. Pol. przytulić. — Cf. scr. tulâ likeness. Wilson.

тоулъ φαρέτρα pharetra. Psal. 10. 2. — Scr. tul ferre. Cf. graecum.

тоун-ѥ δωρεάν gratis. gl. cl. 233. Male cod. ostrom. Matth. 10. 8. scribit тѫнѥ. Neosl. zastonj croat. stunja gratis.

тоуръ ταῦρος taurus. Cod. bulg. Kop.

тоух-потоухнѫти θραύεσθαι frangi. Isai. 42. 4. — Scr. tuš radere. Cf. тихъ.

тъ ἐκεῖνος ille. тако οὕτως sic. тачѣѥ ἔλασσον deterius.

Cod. serb. Joan. 2. 10. ubi cod. assem. rectius habet тачаѥ. таче εἶτα tum. тьзоименитъ ἐπώνυμος idem nomen habens. Oct. f. 239. тоговъ αὐτοῦ illius. Saepe in codd. bulgaricis et glagoliticis nominibus in fine adjungitur: денетъ ἡμέρα ἐκείνη dies illa. Cod. assem.

тък-ати ὑφαίνειν texere. Cum praep. изъ. Oct. f. 28. 40 210. Joan. 19. 23. Georg. Mon. тъкати πιέζειν premere. Cod. bulg. Kop. натъкати. idem. Luc. 6. 38.

тък-нѫти προσκόπτειν impingere πηγνύναι figere. Cum praep. по. gl. cl. 576. Nota Alexjevii monstrum поткити unde artifex ille aoristum потче derivavit. затъкнѫти оуста ἐπιστομίζειν obturare os. Georg. Mon. истъкнѫти ἐκκόπτειν excindere. Marc. 9. 47. Num. 16. 4. притъча παραβολή parabola. Matth. 13. 3. тъкмо μόνον solum. gl. cl. 416. тъчиѭ. idem. тъкма. idem. Cod. bulg. Kop. тъчьнъ ὅμοιος similis. ibidem. — Cf. scr. tik laedere.

тъп-ътати πατεῖν calcare, ψοφεῖν strepere. Isai. 42. 25. топотъ φωνή sonitus. 4. Reg. 6. 32.

тъщь κενός vacuus. gl. cl. 115. Luc. 20. 11. Croat. tešč. idem. тъщета ζημία damnum. gl. cl. 479. отъщетити ζημιοῦν detrimento adficere. Matth. 16. 16. тъщати сѧ σπεύδειν properare. Act. 20. 16. gl. cl. 249. тъщьно σπουδαίως studiose. Luc. 7. 4. истъщати κενοῦν evacuare. Cod. bulg. Kop. Lit. tuščias. — Scr. tuččh vacuus.

тъı σύ tu. — Scr. tv-am.

тъı-ти πιαίνεσθαι pinguescere. Jez. 17. 10. тоукъ στέαρ adeps. Gen. 4. 4. Serb. titi. cf. etiam toviti, tovan boh. otaviti lit. tukrus, taukai. — Scr. tu tumere.

тъıк-ва κολοκύνθη cucurbita. Jon. 4. 6. Cf. antecedens.

тъıсѫщ-а χίλιοι mille. Matth. 14. 21. Male Kop. gloss. nominat. тъıсѧщь. Cod. bulg. Kop. habet пѧть тъıсѧщь. Lit. tukstantis goth. thusundi.

тьм-а σκότος tenebrae. Luc. 1. 5. μυρίας myrias. Cant. 5. 10. тьмьница φυλακή carcer. Matth. 5. 25 Lit. tamsus obscurus. — Scr. tamas caligo.

тьн-ж тѧти σχίζειν scindere. Male edit. vulg. Gen. 22. 3. part. praet. act. растиннъ pro растьнъ. оутѧти ἀναιρεῖν interficere. Exod. 15. 9. in psalt. venet. тьньнъ λεπτός tenuis. истьнити λεπτύνειν extenuare. Neosl. teti tnem pol. ciąć tnę boh. tnauti et rectius tjti tnu. — Scr. tan extendere.

тьсть πενθερός socer. Joan. 18. 13. тьща πενθερά socrus. Matth. 8. 14.

тѣл-о σῶμα corpus. Luc. 24. 23. — Scr. tanu. idem. a tan extendere ut sit pro тѧ-ло?

тѣщ-ить пѣнъі ἀφρίζει spumat. Marc. 9. 18. et тѣщѧ пѣнъі ἀφρίζων spumans. ibidem. v. 20. Infinitivus est aut тѣщити aut тѣщати. cf. слъішати, бѣжати. Nobis prior forma videtur rectior. Radix fortasse est тъщь, habet enim cod. bulg. Kop. пѣнъі тъштѧ.

тѧ-тива νευρά chorda. Judic. 16. 7, 8. Serb. tetiva boh. tětiwa pol. cięciwa lit. temptyvas. — Scr. tatis. idem. pro tantis a tan extendere.

тѧг-нѫти παρατείνειν protendere. тѧзати сѧ μάχεσθαι pugnare. Act. 7. 26. затѧзати σφίγγειν stringere. тѧгота βάρος onus. Matth. 20. 12. отѧготѣти βαρύνεσθαι gravari. отѧгчити ἐπιβαρεῖν gravare. отѧготити. idem. тѧжесть βάρος onus. Oct. f. 106. тѧжькъ βαρύς gravis. gl. cl. 291. 564. 716. Matth. 23. 4. тѫга μέριμνα sollicitudo. Luc. 21. 25. алъчьбьна тѫга ἡ τῶν τροφῶν ἀπορία inopia rei frumentariae. Georg. Mon. тѫжити ἀδημονεῖν anxium esse. Marc. 14. 33. сътѫжати си ἐκκακεῖν animum despondere. Luc. 18. 1. Alii habent стѫжати сѧ. — Scr. tan extendere, gutturali auctum.

тѧж-ати κτᾶσθαι acquirere. Cum praep. съ. Matth. 10. 9. Epil. cod. ostrom. притѧжати. idem. Luc. 18. 12. тѧжатель γεωργός agricola. Marc. 12. 1. Neosl. et serb. težak croat. težati operari. Huc refer тегъ pro тѧгъ labor. Šaff. Serb. Lesekörner. 80. Cf. antecedens.

тѫп-ити ἀμβλύνειν obtundere. Cum praep. при. Gen. 27. 1. Oct. f. 229. — Scr. tump ferire.

тжт-кнъ *βόμβος* sonitus. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. tutnjiti pol. tenten.

тжч-а *ὄμβρος* pluvia. Psal. venet. 77. 44. Luc. 12. 54. *χείμαῤῥος* torrens. Oct. f. 28. Neosl. toča croat. tuča grando pol. tęcza iris. Cf. germ. tunh-alî obscuritas. Grimm II. 101. — Scr. tanč fluere.

оу *ἐπί* apud. Construitur cum gen. Luc. 24. 22. оубогъ *πτωχός* pauper. 2. Cor. 9. 9.

оу *ἤδη* jam. оуже. idem. Neosl. že et croat. jur. cf. morem pro možem. не оу *οὔπω* nondum. gl. cl. 482. оубо *οὖν* igitur. Lit. jau goth. u. — Scr. u. idem.

оу-ти *ἐνδύειν* inducere. Cum praep. объ. изоути *λύειν* exuere. Act. 7. 33. оуноушта plur. f. *ὑποδήματα* calcei. Cf. neosl. vnuče. plur. f.

оудъ *μέλος* membrum. Matth. 5. 29, 30. Oct. f. 187. Cf. lit. udis textura.

оузд-а *χαλινός* habena. Georg. Mon. *φορβεία* capistrum. Jac. 3. 3. Psal. 31. 9. обоуздавати *χαλιναγωγεῖν* refrenare. Cf. boh. uditi unde udidlo pol. wędzidło. Cf. lit. uzda additamentum. оузда videtur compositum e вззъ et дѣти.

оук-оучити *διδάσκειν* docere. Matth. 4. 23. вънкнжти *μανθάνειν* discere. Cod. bulg. Kop. навънкнжти. idem. gl. cl. 237. Joan. 6. 45. навънцати. Cod. bulg. Kop. любовъічжшть *φιλομαθής* curiosus. ibidem. Compositum vides e любо et вънцати въічж unde part. praes. act. въіча-чжшть. обънчаи *ἔθος* mos. gl. cl. 94. Luc. 1. 9. невъіченик *αμάθεια* ignorantia. Georg. Mon. — Scr. uč conjungere, at part. pass. učita adsuetus.

оул-ица *πλατεῖα* platea. Isai. 15. 3.

оумъ *διάνοια* mens. gl. cl. 172. разоумъ *σύνεσις* intellectus. оумѣти *εἰδέναι* scire. Cod. serb. Joan. 7. 15. изоумити сѧ *ἐξίςασθαι* de statu mentis dejici. безоума *δωρεάν* frustra. безоумль *ἄφρων* amens. Cod. bulg. Kop. Lit. umas.

оун-ѣк кстъ *λυσιτελεῖ* prodest. Luc. 13. 7. Matth. 5. 29.

оунъши ѥсте *διαφέρετε* pluris estis. Luc. **12. 7.** Cf. vet. germ. unnan favere. — Scr. van juvare.

оусѧрѧзь *ἐνώτιον* inauris. Gen. **24. 22.** Russ. serjga. E goth. ausahriggs.

оусм-арь *βυρσεύς* coriarius. Act. **9. 43.** *σκηνοποιός* homo scenefactoriae artis. Act. 18. 3. оусніанъ *δερμάτινος* coriaceus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. ubi cod. serb. оусніанъ et edit. ostrog. оусмѣнъ. — Cf. scr. vas tegere.

оуст-а plur. n. *ςόμα* os. Luc. **1. 64.** оустатъ linguosus. Cod. bulg. Kop. оустьна *χεῖλος* labium. gl. cl. **147.** Matth. 15. 8. — Cf. scr. vad loqui: оус-та pro оуд-та?

оуст-нти *πείθειν* persuadere. Cod. bonon. наоустити. idem. Matth. **27. 20.** пооуіцати *συνευδοκεῖν* consentire. Cod. bulg. Act. **22. 20.** Neosl. et croat. incitare. Cf. antecedens.

оутр-о *πρωΐ* mane. Matth. **20. 1.** оутрѣ *αὔριον* cras. Matth. 6. 30. Nota hic loc. sine praep. Vide Dobr. Institutt. 427.

оух-о gen. оушесе *οὖς* auris. Matth. **13. 15.** Dual. оуши pro оухѣ. Lit. ausis. въноушити *ἀκούειν* audire. — Scr. ghôša auris. Gutturalis ab initio abjecta est, quod etiam in linguis gr. lat. germ. lit. factum est.

хаб-ити *διαφθείρειν* perdere. Georg. Mon. Croat. habiti.

хал-жга *φραγμός* sepes. Luc. **14. 23.** — Scr. hr circumdare. Cf. Benfey II. **280. 281.**

хап-ати *δάκνειν* mordere. Cod. bulg. Gal. **5. 15.** Georg. Mon. Cod. bulg. Kop

хв-ал-ити *ἐπαινεῖν* laudare, *εὐχαριςεῖν* gratias agere. Luc. **20. 20.** — Scr hu laudare unde ope suffixi: la et vocali radicali vrddhata хвала.

хвостъ *κέρκος* cauda. Exod. **4. 4.** Boh. et pol. chwost.

хвраст-иѥ *φρύγανα* virgulta, *κληματίς* sarmenta. Dan. **3. 46.** ubi psalt. venet. habet лозиѥ. храстьнъ *φρυγανώδης* virgultis similis. Oct. f. **217.** Cf. boh. chrast olim chwrast lus. sup. khrost ruth. prochworostyty.

хладъ *αὔρα* aura. Psal. venet. **106. 29.** ubi edit. vulg.

тишина habet. *δρόσος* ros. Oct. f. 112. — Cf. scr. hrâda strepitus.

χлапъ *δοῦλος* servus. Cod. bulg. Kop. Neosl. hlapec. idem.

χлъмъ *βουνός* collis. Psal. 148. 9. Luc. 23. 30. — Cf. scr. hr-š erectum esse.

χлъп-въсχлъпати *ἐπιθυμεῖν* desiderare. Cod. bonon. Neosl. et croat. hlepéti.

χлѣбъ *ἄρτος* panis. Matth. 6. 11. Goth. hlaibs.

χлѣв-ина *δωμάτιον* domicula. Cod. bulg. Kop. χлѣвъ stabulum. ibidem.

χлѧбь *καταράκτης* cataracta. Psal. 41. 8. Gen. 7. 11. Mal. 3. 11. 4. Reg. 7. 2. Cod. bonon. habet gen. plur. bulgarice χлѧбеи. Edit. Jass. χлѧбь.

χоб-отъ *οὐρά* cauda. Apoc. 12. 4. Cf. neosl. et croat. hobotnica boh. chobot.

χод-ити *πορεύεσθαι* ire. Joan. 10. 4. Luc. 1. 6. χодатаи *μεσίτης* mediator. gl. cl. 518. проχодъ *ἀφεδρών* latrina. Cod. serb. Matth. 15. 17. Georg. Mon. исχодъ *ἔξοδος* exitus. шьдъ *πορευθείς* profectus. Luc. 15. 15. шьствие *πορεία* iter. Luc. 10. 24. пришьльць *πάροικος* peregrinus. — Scr. sad ire.

χор-ѫгвь *σημεῖον* signum. Cod. bulg. Kop. Jerem. 6. 1. Boh. korauhew pol. choragiew lus. sup. khoroj.

χот-ѣти χощѫ-щеши *βούλεσθαι* velle. Luc. 1. 62. Cod. bulg. Kop. habet etiam χътѣти. cf. neosl. htéti. поχоть *ἐπιθυμία* desiderium. Joan. 1. 13. поχотьникъ *ἐπιθυμητής* homo cupidus.

χраб-ръ *γενναῖος* fortis. 1. Macc. 4. 35. Georg. Mon. χрабрьство *ἀνδραγάθημα* res fortiter gesta. Georg. Mon.

χрамъ *οἶκος* domus, *ναός* templum. 1. Cor. 3. 16. — Scr. harmja palatium.

χран-ити *φυλάττειν* custodire. Luc. 11. 21. — сѧ *προσέχειν* cavere. Matth. 16. 11. Valach. χрънит.

χрап-ати *ῥέγχειν* stertere. Joan. 1. 5. Neosl. hropati goth. hropjan. — Scr. hrap loqui.

χреп-етание *φρύαγμα* fremitus. Osias 4. 18. Cf. antecedens.

хромъ χωλός claudus. Matth. 11. 5. хромьць. idem. Cod. bulg. Kop. храмати χωλαίνειν claudicare. 3. Reg. 18. 21. Georg. Mon. охръмнѫти χωλαίνειν claudum fieri. Psal. venet. et jass. 17. 46. Nota tert. plur. aor. охръмѫ pro охръмошѧ in cod. bonon.

хрьб-ьтъ νῶτος dorsum. Psal. 65. 11. Pol. olim chrzypt nunc grzbiet.

хоудъ πτωχός pauper, ῥιπαρός sordidus. Jac. 2. 2. Lit. kudas valach. хѫд. — Cf. scr. kšud conterere.

хоул-нти βλασφημεῖν maledicere. Luc. 22. 65. Valach. хоули. Cod. bulg. habet etiam власфимисати et cod. assem. власкималюти.

хъиж-а οἰκία domus. Georg. Mon. хъізина. idem. Cod. bulg. Kop.

хъит-нти ἁρπάζειν rapere. Cum praep. възъ. Joan. 6. 15. хъщьникъ ἅρπαξ rapax. Matth. 7. 15. хъітрость τέχνη ars. Georg. Mon. Huc trahe исхватити, похватити arripere. Cod. bulg. Kop. Serb. fatati pro хват- boh. chwatiti. Cf. квасъ a къіс- Neosl. hitéti est festinare pol. chytry et valach. хѫт callidus.

хѫдогъ ἐπιςήμων peritus. Jac. 3. 13. Sir 14. 31. хѫдожаишь δεισιδαιμονέςερος superstitiosior. Cod. bulg. Act. 17. 22. хѫдожьствие τέχνασμα artificium. gl. cl. 568. Cf. pol. chędogi. E germ. kundig.

щен-ьць σκύλαξ catulus. Georg. Mon. Neosl. et croat. ščenje. — Cf. scr. shvan canis.

щип-ьци plur. λαβίς forceps. Num. 4. 9. щипьць ἐπαρυςήρ haustrum. Exod. 25. 38.

щитъ ἀσπίς scutum. Ephes. 6. 16. Psal. 34. 2. Lit. skytas. защитити ὑπερασπίζειν defendere. — Cf. scr. sku, ut тъ sit suffixum.

щоудъ γίγας gigas. Teste Dobr. olim Isai. 14. 9. Šaff. Starož. 14. 8. a gente čudorum derivavit..

щоут-ити αἰσθαίνεσθαι sentire. Cod. bulg. Luc. 8. 46. 9. 45. ощоущати. idem. Georg. Mon. Neosl. et croat. čutiti boh. cjtiti pol. cucić.

щѫд-ѣти *φείδεσθαι* parcere, *θησαυρίζειν* colligere. Cod. bulg. Rom. 2. 5. щѫдѣно ѥсть *ἀπόκειται* custoditur. Georg. Mon. скѫдьнъ *ἐνδεής* indigus. оскѫдѣти *ἐκλείπειν* deficere. Luc. 16. 9. оскѫдѣниѥ слъньца *ἔκλειψις ἡλίου* eclipsis solis. Georg. Mon. скѫдостиѭ *φειδομένως* parce. Cod. bulg. 2. Cor. 9. 6. cf. goth. skaud. щедръ *οἰκτίρμων* misericors. Psal. 77. 38. Jac. 5. 11. — Scr. čhid scindere.

цвѣт-цвьтѫ цвѣсти *ἀνθεῖν* florere. Nota inf. процвисти Cod. bulg. Kop. процвїтати. idem. gl. cl. 834. цвѣтьць *ἄνθος* flos. Cod. bulg. Kop. цвѣтьчанъ. ibidem. — Cf. scr. shvi crescere et scr. shri cum срѣтѫ.

црьк-ъвь-кꙑ-кви *ναός* templum. Luc. 2. 37, 22. 53. црьквица. dim. Cod. bulg. Kop. црьквиште. idem. Cod. bulg. Kop. Neosl. et croat. cirkev non crkev. E germ. Kirche.

цѣ *καίτοι* tamen. Refer ad къто: ц-ѣ.

цѣ-на *τιμή* pretium. gl. cl. 230. Matth. 27. 6. Lit. ciĕna. — Scr. či in viči numerare.

цѣв-ьница *κιθάρα* cithara. Men. venet. Georg. Mon. Neosl. cév croat. cev. — Cf. scr. shvi tumere.

цѣд-оцѣждати *διυλίζειν* percolare. Matth. 23. 24.

цѣлъ *ὑγιής* sanus. сцѣлъ. idem. Cod. serb. Matth. 10. 6. cf. scr. sa-kala totus. цѣлити *θεραπεύειν* sanare. Luc. 9. 11. исцѣлѣти. pass. Luc. 17. 15. цѣлизна *χέρσος* solum desertum. Osias 12. 11. цѣловати *ἀσπάζεσθαι* salutare. Luc. 10. 4. Matth. 5. 47. gl. cl. 527.

цѣп-ити *σχίζειν* scindere. Cum praep. изъ. Edit. ostrog. Gen. 22. 3. Georg. Mon.

цѣп-ѣн-ѣвати *ξηραίνεσθαι* arefieri. Cum praep. о. Marc. 9. 18. Sic scribunt cod. assem. et bulg. et edit. ostrog. at cod. serb. цѣпен-оцѣпати. idem. Cod. bulg. Kop.

цѣсарь *βασιλεύς* rex. gl. cl. 50. 51. 156. 760. 769. цѣсарьствовати *βασιλεύειν* regnare. gl. cl. 677. цѣсарьствиѥ *βασιλεία* regnum. gl. cl. 662. 663. 674. 689. кесарь Caesar. Cod. ostrom. Luc. 2. 1. Apud recentiores contractum царь in usu est.

цѧт-а δηνάριον denarius. Luc. 20. 24. et cod. serb. Luc. 21. 2. Ruth. cjatka pol. cętka goth. kintus.

ча-ꙗти προσδοκᾶν expectare. Lrc. 2. 25. Neosl. et croat. čakati. отъчаꙗмъ ἐξαπορούμενος perturbatus. часъ ὥρα hora. Luc. 24. 33. Lit. čiėsas.

чар-ꙑ περίεργα artes curiosae. Cod. bulg. Act. 19. 19. чародѣи μάγος magus.

чаш-а ποτήριον poculum. Matth. 9. 41. Luc. 22. 42.

чванъ ξέστης sextarius. Marc. 7. 4, 8. Serb. žban ruth. zbanok pol. dzban.

чез-нѫти ἐκλείπειν deficere. Cum praep. изъ: ищезнѫти. gl. cl. 289. Luc. 24. 31. ищезати. idem. Cum казати videtur cognatum esse.

чел-о μέτωπον frons. Apoc. 7. 3. — Scr. shr ferire.

чел-ꙗдь θεραπεία famulatus. Luc. 12. 42. Male Kop. gloss. челѧдь.

чел-юсть σιαγών maxilla. Psal. 31. 9. Oct. f. 133. Cod. bulg. Kop. — Scr. čr conterere unde čal.

чепь ψέλλιον armilla. Num. 31. 30.

чес-ати κνήθειν scabere. 2. Tim. 4. 3. συλλέγειν colligere. Luc. 6. 44. чешоуꙗ λεπίς squamma. Act. 9. 18. чеснъкъ σκόρδον allium. Num. 11. 5.

чес-мина πρίνος prinus. Dan. 13. 58. Cf. antecedens.

чет-ати συνδυάζειν conjungere. Cum praep. съ. Matth. 19. 6. Psal. 140. 4. Croat. et serb. četa. — Scr. či colligere: че-та.

четꙑр-иꙗ τέσσαρες quatuor. Matth. 16. 10. четврьтꙑ τέταρτος quartus. Matth. 14. 25. — Scr. čatur.

чин-ити τάσσειν ordinare. Luc. 1. 1. чинъ τάξις ordo. gl. cl. 768. Luc. 1. 8. — Etym. fortasse scr. či colligere.

чистъ καθαρός purus. gl. cl. 120. 455. Matth. 5. 8. In codd. cisdanubianis saepissime ѣ pro и occurit: оцѣстити ςιλβοῦν splendidum reddere. Psal. venet. 7. 13. Lit. čystas castus.

чловѣкъ ἄνθρωπος homo. Luc. 15. 11. In lingua vet.

etiam plur. чловѣци usurpatur. Matth. 5. 13. — Etym. fortasse scr. shru audire, in plurimis derivatis: sonum edere, ut sit: члов-ѣкъ.

членъ ἁρμός articulus. Cod. bulg. Hebr. 4. 12. Thess. 4 16.

чр-ьнъ μέλας niger. Matth. 5. 36. Male Kop. gloss. чьрьнъ. чрьничиѥ συκάμινοι mori. Edit. vulg. Psal. 77 47. чрьньць μόναχος monachus. Georg. Mon. чрьноризьць. idem. Cod. bulg. Kop. — Scr. kala niger.

чред-а ἐφημερία vices diariae. Luc. 1. 8.

чрьвь σκώληξ vermis, σής tinea. Matth. 6. 20. очрьвити ἐπιχρωννύναι aliquo colore imbuere. Oct. f. 118. чрьвлѥнъ κόκκινος coccinus, ἐρυθρός ruber. Matth. 27. 28. чрьвлѥница βύσσος byssus. Luc. 16. 19. чрьмьнъ ἐρυθρός ruber. gl. cl. 301. чрьмьновати сѧ πυῤῥάζειν rubere. Matth. 16. 2. — Scr. krmi lit. kirminis a scr. kr curvari.

чрьп-ѫ чрьпсти ἀντλεῖν haurire. Cum praep. по. Joan. 2. 8. Inf. почрѣти legimus in Cod. bulg. Kop. Occurrit etiam forma чрьпати. Joan. 4. 7. et чрѣпати. Cod. bulg. Kop. Nota croat. črepam.

чрьствъ ὁλοσφύρητος solidus. Olim Sir. 50. 10. Neosl. črstev croat. čvrst. Cf. крьс-нѫти ut sit: чрьс-твъ.

чрьт-ати χαράττειν incidere. Cum praep. на. Sir. 50. 29. чрьта κεραία lineola Matth. 5. 18. Luc. 16. 17. очрьщь σκηνωμάτων tentoriorum in psal. venet. 77. 28. a. nom. sing. очрьща uti пища а питати. Psalt. jass. 1680 habet очрищъ et psalt. glag. venet. 1561. окришла. чрьтогъ θάλαμος cubiculum. Ambo proprie χάραξ vallum videntur significare. Vide tamen Šaff. Starož. 16. 10. Lit. kertu. — Scr. krt findere.

чрѣво κοιλία venter. Luc. 1. 15. — Cf. scr. kr jacere, unde excrementum derivavit Benfey II. 171.

чрѣд-а ποίμνη grex. Cod. bulg. Kop.

чрѣд-ити ξενίζειν hospitio excipere. Act. 10. 23. Georg. Mon.

чрѣзъ *διά* per. Construitur cum accus.

чрѣн-овьнъ *μύλη* dens molaris. Cod. bonon. et psalt. venet. 57. 7. Cf. pol. trzon boh. střenowný et třenowný zub lus. sup. tšrjonki lit. kraunos. — Scr. čr conterere ut sit: чр-ѣновьнъ.

чрѣпъ *ὄςρακον* testa, *λεκάνη* pelvis. Georg. Mon. чрѣпина. idem. Georg. Mon. Cf. чрьпѫ ut sit: haustrum.

чрѣс-ло *ὀσφύς* lumbus. Marc. 1. 6. Act. 2. 30.

чоу-ти *γινώσκειν* cognoscere. Matth. 6. 3.

чоу-до gen.-десе *θαῦμα* miraculum. gl. cl. 205. 253. 743. чоудити сѧ *θαυμάζειν* mirari. Matth. 8. 27. Cf. ad antecedens.

чьн-ѫ чѧти *ἄρχεσθαι* incipere. Cum praepp. за, на, въ. gl. cl. 400. 725. зачѧти *συλλαμβάνειν* concipere. зачинати. idem. зачѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cod. bulg. Hebr. 12. 2. начѧло *ἀρχή* initium. Matth. 24. 8. начѧтъкъ. idem. Cod. assem. начѧльникъ *ἀρχηγός* dux. Cf. goth. kin quod a scr. džan derivavit Bopp Vergleich. Gramm. 81. Vox slavica a scr. immediate derivari nequit, nunquam enim scr. dž in slav. ч mutatur.

чьт-ѫ чьсти et чисти *ἀριθμεῖν* numerare. Matth. 10. 30. *ἀναγινώσκειν* legere. gl. cl. 688. Luc. 4. 16. *τιμᾶν* honorare. Luc. 18. 20. gl. cl. 572. прочитати *ἀναγινώσκειν* perlegere. чиститель qui colit. Cod. bulg. Kop. число *ἀριθμός* numerus. чисмѧ. idem. Cod. bulg. Kop. Nota поштение *τιμή* honor. gl. cl. 141. pro почьтение. gl. cl. 569. чьсть *τιμή* honor. gl. cl. 99. Matth. 13. 47. Vides т radicis ante suff. ть in с mutatum esse. Idem in zend. čisti (scientia) factum esse, E. Burnouf in Comment. sur le Yaçna 471. 472. docet hisce verbis: Le t du radical čit est changé en s devant le suffixe ti.

чьх-ание *πταρμός* sternutatio. Tob. 41. 9. — Cf. scr. kšu sternutare.

чѧ-до *τέκνον* infans. Luc. 1. 7. иштѧдие *γεννήματα* progenies. Luc. 3. 7. Boh. ščedj. Cf. germ. Kind et refer ad чьнѫ.

чѧстъ *πυκνός* densus. Luc. 5. 33. 1. Tim. 5. 23. Male Kop. gloss. **частъ.** **чѧща** *δάσος* fruticetum. 2. Reg. 18. 9. — Scr. čit, čint (a či colligere) cogitare, olim fortasse etiam colligere. Cf. lat. cogitare et germ. dichten cum dicht.

ша-юти сѧ *ἀπέχεσθαι* abstinere. Cum praep. **о.** Prov. 9. 18. — Scr. hâ deserere.

шаръ *βάμμα*, *χρῶμα* color. Georg. Mon. Sap. 13. 14. **шарчиꙗ, шарописатель** *ζωγράφος* pictor. Cod. bulg. Kop. Cf. serb. šaren varius.

шат-ъръ *σκήνωμα* tabernaculum. Jud. 10. 18. Cf. neosl. et boh. šat ruth. šaty pol. szata.

шесть *ἕξ* sex. Matth. 13. 9. Lit. šeši. — Scr. šaš.

шеп-ер-ение *αὔχησις* gloriatio. Georg. Mon. Serb. šepirenje ruth. čopuryty sja.

ши-ꙗ *τράχηλος* collum. Edit. ostrog. Cant. 7. 4. Neosl. šinjak croat. et serb. šija.

шиб-ати сѧ *προβάλλειν* folia emittere. Cum praep. **про.** Codd. serb. et bulg. Luc. 21. 30. Cf. neosl. croat. et serb. šiba

шив-ѫ шити *ῥάπτειν* suere. Nota part. praet. pass. **шьвенъ.** Joan. 19. 3. Lit. suti. — Scr. siv suere.

шип-ъкъ *ῥόδον* Cant. 4. 3. **шипъчанъ.** Cod. bulg. Kop. Russ. šip boh. šjp.

шир-окъ *εὐρύς* latus. Matth. 6. 13. **раширѣти** *πλατύνεσθαι* dilatari.

шлѣмъ *περικεφαλαία* galea. Cod. bulg. Ephes. 6. 17. 1. Thess. 5. 8. Georg. Mon. Boh. šlem ornatus quidam muliebris goth. hilms lit. salmas.

шрьш-ень *σφηκία* crabro. Exod. 23. 28. Neosl. et boh. sršen lus. sup. šršeń. cf. boh. sršeti et šršeti strepere.

шоуи *εὐώνυμος* sinister. 2. Cor. 6. 7. cf. neosl. s šujco. — Scr. savja.

шоум-ѣти *ἠχεῖν* resonare. Psal. 82. 2.

шьп-ътати *ψιθυρίζειν* susurrare. Cod. serb. Joan. 7. 32. Psal. 40. 8.

шѧг-а εὐτραπελία scurrilitas. Cod. bulg. Ephes. 5. 4. ubi edit. vulg. habet коцоунъі. Neosl. et croat. šega croat šegav est astutus valach. шегꙋи jocari. Šaff. Star. 20. 3. geticum esse putat; cf. tamen russ. šag gressus.

шѧт-ати φρυάττειν fremere. gl. cl. 772. Cod. bulg. Act. 4 25.

югъ λίψ africus. Luc. 12. 55. Apoc. 21. 13. южьскъ νότου noti. Matth. 12. 42.

юнъ νέος juvenis. Oct. f. 223. 1. Petr. 5. 5. юноша νεανίσκος juvenis. Matth. 19. 20. Lit. jaunas. — Scr. juvana.

юх-а ζωμός jus. Isai. 65. 4. — Scr. juša pease soup. Wilson.

ꙗбл-ъко μῆλον pomum. Men. venet. ꙗблъка. f. idem. Bell. troj. Neosl. jabovko et-ka pol. jabłko lit. obolis.

ꙗв-ити δεικνύναι ostendere. Matth. 2. 19. gl. cl. 714. ꙗвѣ творити φανερόν ποιεῖν manifestum reddere. Matth. 12. 16. — Scr. âvis palam.

ꙗв-оръ πλάτανος platanus. Gen. 30. 37. аворъ. idem. Cod. bulg. Kop. Lit. jovaras.

ꙗг-ода σταφυλή uva. Num. 13. 21. ꙗгодичина συκάμινος morus. Luc. 19. 4.

ꙗдъ ἰός venenum. gl. cl. 409. Georg. Mon. отъꙗдъ ἀντιφάρμακον antipharmacum. gl. cl. 599. Cf. neosl. et croat. jaditi se serb. jad, jed ruth. jid lus. sup. jed. Etym. est ꙗд-ꙗсти edere. cf. троу —

ꙗд-ꙗсти ꙗмь ἐσθίειν edere. Matth. 6. 25. ꙗдь βρῶσις cibus. Cod. bulg. Matth. 3. 4. снѣсти. idem. снѣдь βρῶσις cibus. gl. cl. 595. изѣсти κατεσθίειν devorare. Luc. 15. 30. медвѣдь ἄρκτος ursus. Cf. scr. madhu, cujus vocalem finalem in медвѣдь et медвенъ servatam vides. обѣдъ ἄριστον prandium. обѣдение κραιπάλη crapula. Georg. Mon. Cod. ostrom. ꙗто esca: нѣ въкоусила ни ꙗта ни питиꙗ. Cod. bulg. Kop.

ꙗд-ж ἀναβαίνω ascendo. Num. 3. 2. поꙗдж ἱππάζομαι

equo vehor. Abb. 1. 8. поꙗдж. III. plur. aor. pro usitatiori поꙗдошѧ ἀνήχθησαν in altum vecti sunt. Cod. serb. Luc. 8. 22. прѣꙗдж. III. plur. aor. κατέπλευσαν transnavigarunt. Cod. serb. 8. 26. въѣди ἐπανάγαγε duc. Luc. 6. 4. възѣди. idem. Cod. ostrom. Luc. 5. 4. Infinitivi forma est ѣхати unde прѣѣхавъше in cod. assem. Matth. 14. 26. ꙗздити ἱππάζεσθαι equo vehi. проꙗздити сѧ. idem. Georg. Mon. — Cf. scr. jâ ire et scr. i cum slav. ид-ж.

ꙗдр-о κόλπος sinus. gl. cl. 911. ubi ѣдро pro ꙗдро. Cod. bonon. habet адро. sinus maris. Act. 27. 39. ἱςίον velum. Cf. lat. sinus pro velo. Aen. 3. 455, 5. 16. ἱςός Cod. bulg. Kop. Edit. ostrog. Isai. 33. 32. Saepissime scribitur нѣдро, rarius надро. Oct. f. 86. ꙗдрило σκεῦος velum. Act. 27. 19. ꙗдрина. idem. Act. 27. 17. Etymon fortasse est antecedens, ut sit: ꙗд-ро.

ꙗзв-а τραῦμα plaga. gl. cl. 317. Luc. 10. 30. Boh. gizwa.

ꙗзв-ина φωλεός latibulum. Matth. 8. 20. Luc. 9. 58.

ꙗи-це ὠόν ovum. Luc. 11. 12. ubi cod. ostrom. аице

ꙗм-а βόθυνος fovea. Matth. 12. 11. Psal. 7. 16.

ꙗр-ити сѧ θυμοῦσθοι irasci. ꙗрꙗти сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. ꙗръ αὐςηρός austerus. Luc. 19. 21. ἰταμός procax. Oct. f. 142. ꙗрость θυμός ira. ꙗрина ἔριον lana. Apoc. 1. 14. Isai. 1. 18. in Men. venet. Est vero ꙗрина proprie lana vere tonsa. Derivata ab hoc etymo plurima inveniuntur in omnibus dialectis slavicis. Jar proprie: annus significasse videtur. Cf. zend. jairja a scr. ìr ire. Vide E. Burnouf Comment. sur le Yaçna. 276.

ꙗрьмъ ζυγός jugum. 2. Cor. 6. 14. ꙗрьмьничь ὑποζύγιος subjugalis. Matth. 21. 5.

ꙗс-ьнъ τρανός clarus. Sap. 19. 21. Men. venet. — Scr. jashas lustre. Wilson.

ꙗстр-ебъ ἱέραξ accipiter. Deut. 14. 15. Neosl. jastreb et jastrob pol. jastrząb gen.-bia. — Videtur compositum esse e scr. âshu (unde aquila) et ржбъ; т euphoniae

causa inseritur inter с et р (Cf. ıьстрѫ, острѫ). Videtur igitur scribendum esse ıᴋстрѧвъ.

ıащ-ерь σαῦρα lacerta. Lev. 11. 30. Neosl. kuščar croat. guščer et kuščer serb. gušter pol. jaszczur. Cf. etiam boh. štjr gryllotalpa et vetus рѧвъ cum pol. jarząbek.

ıе-ль-ма ἐπεί quum. Refer ad и et cf. отънели, коли.

ıед-а μή ne.

ıежь ἐχῖνος erinaceus. Soph. 2. 14. Lit. ežis. — Scr. âkhu. idem.

ıез-еро λίμνη lacus. Luc. 8. 23. Psal. 106. 35. Lit. ežeras.

ıел-ень ἔλαφος cervus. Cant. 8. 14. Georg. Mon. Lit. elnis. cf. scand. elan. — Etym. scr r unde ara citus.

ıел-иıе ἐλάται abietes. Jez. 31. 8.

ıес-мь εἰμί sum. Syllaba ıе abjicitur in сѫть, сы et сѫщи unde насѫщьнъ ἐπιούσιος quotidianus. Matth. 6. 11. истъ ὁ αὐτός idem. Rom. 9. 17. ἀκριβής certus. Cod. bulg. Act. 23. 15, 18. 26. истоıе слово λόγος ἔμφυτος ratio ingenita, λόγος ἀληθής ratio vera. истина ἀλήθεια veritas. Luc. 1. 3, 22. 59. истиньнъ ἀληθής verus. неистовъ ıесть μαίνεται insanit. Joan. 10. 20 неистовьство μανία insania. gl. cl. 210. Ab eadem radice fortasse derivandum est истеса νεφροί renes plur. et истеси dual. a nom. uti videtur, non usitato исто gen. истесе. Cod. bulg. Kop. — Scr. as esse.

ıес-ень φθινόπωρον auctumnus. Georg. Mon. ıесеньнъ φθινοπωρινός auctumnalis. Jud. 1. 12.

ıѧдр-а plur. n. δίδυμοι testiculi. Deut. 25. 11. Pol. jądra. Neosl. jedro est nucleus. Male edit. vulg. Lev. 21. 20. μόνορχις unum testiculum habens interpretatur per ıединоıатренъ, non enim de hepate sed de testiculo sermo est.

ıѧз-а gen. -зѧ νόσος morbus. Matth. 4. 23, 9. 35. Neosl. jeza ruth. jazja pol. jędza. — Scr. indh urere. Cf. scr. bandh cum slav. вѧз-ати.

ıѧз-ыкъ γλῶσσα Luc. 1. 64. ἔθνος populus. ıѧзычьникъ ἐθνικός gentilis. Matth. 6. 7. — Etym. scr. lih lingere ut sit pro лѧзыкъ. Cf. serb. ljelen et jelen.

ѩтр-а ἧπαρ jecur. обѧтрѣти сѧ φλεγμαίνειν aestuare. gl. cl. 495. обѧтрити сѧ. idem. Cod. bulg. Kop. обѧштрениѥ οἴδημα tumor. ibidem Pol. jątrzyć boh. gjtřiti lus. sup. jetro est pustula. ѫтрь ἔνδον intus. Cod. bulg. Kop. изѫтри. Cod. bulg. Kop. вънѫтрь. idem. gl. cl. 443. Joan. 20. 26. изъѫтрьѩдоу ἔσωθεν extrinsecus. Luc. 11. 7. ѫтроба γαςήρ venter. Luc. 21. 23. Joan. 3. 4. ἧπαρ hepar. Edit. ostrog. Tob. 6. 5. — Scr. antar intus unde antara pars interior hominis. Cf. gr. ἔντερον et lat. venter.

ѩтр-ъвь σύννυμφος cognata. Ruth 1. 15. — Cf. scr. jâmâtr gener quod a jam conjungere, ergo: ѩ-тръвь.

ѩч-ьмень κριθή hordeum. Teste Vostokovio in libris antiquis ıaчьмъı pro ѩчьмъı. ѩчьменьнъ κρίθινος hordeaceus. Joan. 6. 9. ѥчнѣнь pro ѩчнѣнъ. idem. Cod. serb. et assem. ѩчмѣнь. idem. Cod. bulg. ѩчьнъ. idem. Num. 5. 15. Nota serb. jačmen et ječmen. Cod. ostrom. ubique per ıa scribit.

ѫг-лъ γωνία angulus. 1. Petr. 2. 7. Luc. 20. 17. gl. cl. 868. Neosl. vógel. — Scr. agh angere, unde anhas.

ѫг-ль ἄνθραξ carbo. Rom. 20. 12. ѫглиѥ. collect. Cod. bulg. Kop. Neosl. ógl et voglén pol. węgiel lit. unglis. — Scr. angâra carbo cf. agni.

ѫд-ѣ juxta. Habes in cod. bonon. psal. 93. 15. ѫдѣ ѥѫ (pro ѥѩ, confunduntur enim saepissime ѧ et ѫ) ἐχόμενοι αὐτῆς juxta illam. ѩдѣ. idem. Cod. bonon. psal. 67. 26. Editt. ostrog. et vulg. ambobus locis habent близъ.

ѫд-а ἄγκιςρον hamus. Jez. 32. 4. ѫдица. idem. Matth. 17. 27.

ѫд-ро ταχύ cito. Cod. bonon. psal. 36. 2. ѫдропишѫщь ὀξυγράφος celeriter scribens. Ibidem psal. 44. 2. оуѫдришѧ ἐτάχυναν festinarunt. Cod. bonon. psal. 15 4, 105. 13. Editt. ostrog. et vulg. habent оускорити.

ѫз-ькъ ςενός angustus. Matth. 7. 13. Zach. 10. 11. Cf. ѫг-лъ. — Scr. ag angere.

Additamentum.

Continet voces, quas in codice bonon. et in versione slovenica quarumdam homiliarum S. Joannis Chrysostomi legimus.

алък-ати. Adde in cod. bonon. inveniri etiam лакати, лачѫ-чеши, unde лачѫщє. Ibidem legitur etiam възлъкашѫ pro възалъкашѧ.

блюд-о. In cod. bulg. блюдъ gen. masc. legitur.

бол-ѣти. Adde боль ἄῤῥωςος aegrotus. почто боли вашѧ избиваѥтє τί τοὺς ἀῤῥώςους ὑμῶν ἀποκτείνετε; cur aegros vestros necatis?

брад-вь ἀξίνη ascia. Serb. bradva. idem.

брид-ъкъ. Dialectum pol. consulenti: foedus significare videbitur.

бръс-нѫти. Forma бръıсати revera occurrit.

боуд-ити. Pro бъдръ reperimus etiam бѫждрь, quam formam etiam in ostrogiensi editione bibliorum legisse meminimus.

бъх-ма παντελῶς prorsus, ὅλως in universum. бъшьнѭ pro бъшинѭ. idem. Non dubitamus, quin cum serbico baš cognatum sit.

ва-снь. Adde significatum τάχα fortasse.

вєз-ѫ. Adde сънoyзьнъ qui vehitur. Vides н euphoniae gratia insertum (cf. вънoyшити ab oyхо) et syllabam во τοῦ возъ in оу mutatam esse.

витѧзъ. Ne putes, nos male scripsisse per-зъ pro-зь,

scito in Bell. troj. reperiri accus. et instrum. plur. витѣзъі. De nasali ѧ dubitamus, cum codex, ceterum ѧ nullibi cum є confundens, habeat -єзъ. Valachis est витѣз. Ad eandem radicem fortasse referendum est възвить f. τόκος fenus.

вод-а. Nota etiam водоносъ gen. fem. reperiri.

вр-ѣти. Adde significationem: scaturire.

врагъ. Pro вражда, cujus gen. sing. esset враждѧ, scribendum est вражьда gen. sing. вражьдъі; ьда enim suffixum est, ante quod г in ж mutatur.

врьт-ѣти. Adde вратъкъ *εὐπερίτρεπτος* volubilis.

въін-ѫ. Certo certius scribendum est: въ инѫ, quod respondet fortasse germ. in einem fort. Non ignoras, инъ in lingua veteri significasse etiam: unus, quod notavimus ad юдинъ sub radice и. In codice bulgarico semper scribitur въинѫ, quum alias ъі reperiatur. Cf. neosl. vedno.

вѣг-л-асьнъ. Adde formam вѣгласъ, нє-*ἀγνώμων* ignarus.

гноус-ити. Minus bene per ѫ: гнѫс - Cf. enim neosl.

гон-ѣти *ἀρκεῖν* sufficere. Saepius.

гоньз-нѫти. Adde significationem *ἀποτυγχάνειν* excidere, et formam гонозити *σώζειν* servare. Nota primam sing. praes. гонєжѫ in cod. bonon.

гроздъ. Adde formam грознъ in cod. bulg.

грѧд-ѫ. Adde infinitivum грѧсти, quem bis tantum legimus. In dial. neosl. infinitivus non usurpatur.

грѫбъ *ἀγροικός* agrestis. иже и грѫби и нє книжьници бѣшѧ *οἳ καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἦσαν* qui agrestes et litterarum rudes erant. нѣси петра и їѡанна грѫбльи (sic pro грѫблии) *οὐκ εἶ Πέτρου καὶ Ἰωάννου ἀγροικότερος;* nonne Petro et Joanne rudior es? грѫбьши *ἀμαθέστεροι* rudiores.

дес-ьнъ. Adde десити *εὑρίσκειν* invenire.

дльгъ. Adde formam sine gutturali finali: продьлити *μηκύνειν* prolongare.

до. Adde дожии до *ἕως* usque ad. In Monum. Frising.

II. 63. habes dos (до же). Vide Šaff. Serb. Lesekörner. 86. qui in съборьникъ 1073 доже et in Dometiano bis дорꙑ invenit.

дол - Forma оудобл҄ѣти, quae in cod. assem. legitur, monstrare videtur, in ceteris formis consonam б ante л excidisse, et omnes ad доб-ръ referendas esse. Cod bonon. habet etiam formam оубълѣти.

дрѫж-ати. Adde подрагъ *κράσπεδον* fimbria. дроугаꙗ прикоснѫ сѧ подразѣ ризѣ кмоу *ἄλλη ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου* alia tetigit fimbriam vestimenti ejus. подрагомъ. instrum. sing.

дрѫч - Revera invenimus formam оудрѫчити, quam e dialecto polonica suspicati sumus.

доу-нѫти. Adde pro forma regulari дꙑхати reperiri etiam доухати доушѫ-шеши.

доуп-ина. Foveam videtur significare.

дѣл-ꙗ. Refer ad дѣло, ergo ad radicem дѣ-ти. Cf. lat. ergo quod a gr. *ἔργον* derivandum est.

дѣ-ѣши *μή* num. дѣѣши ли или (и) инѣхъ мрътвꙑихъ не въстави *μὴ γὰρ καὶ ἄλλους νεκροὺς οὐκ ἤγειρεν;* annon etiam alios mortuos suscitavit? дѣѣши ли молитвꙑ трѣбова *μὴ προσευχῆς ἐδεήθη;* num precibus indiguit? Saepe legimus. Nobis quidem ad radicem дѣ-ти, quae in dialecto neosl. etiam: dicere significat, referendum esse et lat. ain' pro aisne respondere videtur.

жел-ѣти. Adde желѣтва (cf. молитва) *πένθος* moeror. аште и въ желѣтвѫ въпадеши *κἂν εἰς πένθος ἐμπέσῃς* etsi in moerorem incideris. Vides желѣти cum жалити cognatum esse.

жлад-ьва *ζημία* damnum. жладѫ et жлѣдѫ-деши жласти reddere, solvere. телицѫ да жлѣдетъ седморицеѭ- длъженъ бѫде (sic pro бѫдеть) нѣкто комоу сьребромъ. и не иматъ чимъ жласти. да того дѣлма ѫтъ бꙑваатъ. и иже не длъженъ сꙑ могꙑ же жласти давъ отъпоуштактъ повиннаго. такожде и о адамѣ бꙑстъ и о х҃ѣ бꙑстъ. длъжьнъ вѣ адамъ сьмрьтьѭ и дръ-

жимъ бѣ дияволомъ, не бѣ дльженъ х҃ъ. ни дрьжимъ бѣ. приде. жладе сьмрьтиѭ за дрьжимаaго. Librarius ubique pro non intellecto жласти posuit вьздати, ita tamen ut, quid prius scripserit, facile legi possit.

жр-ънъвъ. Adde nom. et accus. plur. жрьнъви. Ex hac forma et loc. plur. жрьнъвахъ suspicamur, scribendum esse жрьнъвь: Obstat tamen жрьнъвъ осьльскъı gen. masc.

жоуп-иште τάφος sepulcrum. Saepe in plur. изъ жоупиштъ ἐκ τοῦ τάφου e sepulcro. въ жоупиштихъ ἐν τῷ τάφῳ in sepulcro.

жоуп-анъ. Vox in dialectis notissima; quomodo in lingua veteri explicandum sit, nescio. поусти же мѫжа жоупанъı и сановитъı къ свѧтоумоу-приде съ множьствомъ воеводъ и казньць и жоупанъ.

жѧд-ати. Adde formam жѧдѣти ποθεῖν desiderare et жѧдьнъ διψῶν sitiens in cod. bulg.

зи-ѩние. Adde зѣѩти χαίνειν hiare.

зр-ѣти. Adde съзорити ὡριμάζειν maturum reddere.

зъл. Adde зъль et зълобь κακία malitia.

зѧб-ѫ καταξαίνειν dilacerare. егда власи женьсти ногътъı (alias ногътьми) зѧбоми бѣахѫ ὅτε τὸ τρίχωμα γυναικῶν τοῖς ὄνυξι κατεξαίνετο quando capilli mulierum unguibus dilacerabantur. Fortasse cum зѫбъ conferendum.

и. Adde акъı ὡς uti et еле (ель) quantum, relat. Cf. коль.

испол-инъ. Cod. bonon. habet formam сполинъ et cod. bulg. Kop. gen. plur. споловъ.

ка-ѩти. Adde pro казнь etiam каѩзнь legi.

каз-ити. Adde проказьство κακουργία maleficium.

капь εἰκών imago. по капи нашеи и по образоу κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν ad imaginem nostram et similitudinem. грѣхъ въ моѭ капь сътворенааго обетьши ἁμαρτία τὸν κατ' εἰκόνα τὴν ἐμὴν πλασθέντα ἐπα-

λαίωσε peccatum eum, qui ad imaginem meam efformatus est, exoletum reddidit. Vides, nos male **капище** a **кап-ати** derivasse, **капище** a **капь** imago est locus imaginum. Cf. gr. *εἰδωλεῖον* ab *εἴδωλον* imago; at **капь** *κρουνός* fons a **капати** recte derivari videtur. **двою капью нашего съпаса** *τοὺς δύο τῆς ἡμετέρας σωτηρίας κρουνούς* duos salutis nostrae fontes.

кл-ати. Adde **раскольнъ оумъ** *διχόνοια* discordia.

клок-отати scaturire, bullire cum strepitu. Serb. klokotati. idem.

клос-оклоснити claudum reddere. Significatio e contextu orationis definita est. Cf. pol. kłos, kłus gradus tolutilis.

клѣть. Adde **клѣтька** cellam significans.

клюс-ѧ equus. Serb. kljuse. idem.

кол-о Adde melius scribi **колесьница** quam **колѣ-** a gen. **колесе**, quae forma in cod. bonon. reperitur.

комък-аниѥ *κοινωνία* communio. **свѧтоѥ комъканиѥ** *θεῖα μυςήρια* divina mysteria. E lat.

кот-ъіга *ἱμάτιον* vestis. Cf. lat. med. aevi cota, cotta, cotus. Du Cange.

котер-ати. Adde **котора** *μάχη* pugna et **которьнъ** *μαχόμενος* pugnans.

крин- Adde **криница** *χύτρα* olla.

крък-ъіга currus. Significatio e contextu orationis definita est. Nobis e latino med. aevi carcare (onus vehere) derivandum esse videtur. Du Cange.

крьстъ. Adde **раскрьштенъ** cruciflxus.

крѣп-ити. Adde inveniri etiam **крѣпъ** pro **крѣпъкъ**.

коуд-ити *ὀλοθρεύειν* corrumpere. **прокоудити.** idem. **прокоудьникъ** *λυμεών* perniciosus.

коумиръ. Adde inveniri etiam **коумиремъ** dat. plur. et **коумирѧ** accus. plur. unde patet nom. sing. etiam **коумирь** fuisse.

коуп-ити. Adde **прикоупъ творѧште** *τραπεζῖται* numularii.

кꙑв-ати. Adde formam квати in cod. bonon.

лад-иꙗ. Nota nos bis invenisse formam: ладиꙗ.

лице. Adde gen. личесе.

лиш-ити. Adde лихъ *ἄμοιρος* vacuus.

лѣп-ити. Adde formam прильпѣти *προσηλοῦσθαι* adhaerescere.

лѣть. Adde formam лѣтиѭ, не бѣаше лѣтиѭ пристѫпити *οὐκ ἐξῆν προελθεῖν* non licebat accedere. Vides interpretem slavum cum quibusdam codicibus legisse *προσελθεῖν*. Vide Joannis Chrysostomi homil. in Matthaeum. Edit. Frid. Field. Cantabrigiae. 1839. II. pag. 537.

лѧк-ѫ. Adde лѧцати лѧчѫ-чеши *ἁλίσκειν* capere. Bis invenimus сълѧчити *συμβαίνειν* contingere.

лѫшт-а *λόγχη* lancea. E lat.

межд-оу Adde межда *ῥύμη* vicus. Cf. neosl. meja.

ми-нѫти. Adde миновати *παρατρέχειν* praeterire.

мог-ѫ. Adde измъждати *σαθροῦν* debilitare. тварь рѫкоу моѥю измъжда *τὸ τῶν χειρῶν ἐσάθρωσε δημιούργημα* mearum manuum opificium putridum effecit.

мот-ꙑло. Adde gen. sing. мотꙑлꙑ, nom. sing. ergo etiam мотꙑла erat.

мък-нѫти Nota pro мъчта inveniri etiam мъчьтъ. Cf. neoslov. zamaknjen verzückt.

мьн-ѣти. Adde мѣнити putare. Neosl. méniti. idem.

не. Pro нежели abjecto е post ж etiam негли dicitur. Rarius occurrit forma некли. Nota etiam небонъ *γάρ* enim.

ноур-ити. Adde сънорити rectius сьноурити *ἀποῤῥίπτειν* abjicere, *πλεονεκτεῖν* laedere. изноурениꙗ *σῦλα* spolia.

нѫд-ити. Nota saepe occurrere ноудити. Etiam cod. bonon. habet ноу-нѫ- Cf. neosl. ponuditi et pol. nudzić.

оле ѿ о. Interj Scribitur ѡле.

ос-т-ръ. Adde осла *ἀκόνη* cos. Neosl. osla.

пдз-оүҳъı. Respondet graeco κόλπος. оүҳа suffixum est: cf. трьвоүҳа, гороүҳа.

пан-ица cisterna, puteus. Bulgaris est lanx.

пас- Nota съпасъ significare etiam σωτηρία salus.

пек-ж. Adde пекло πίσσα pix. Inst. пекломъ. Cod. bonon. ex hymno trium. 22. Idem etiam пьцьлъ quod in versione slavica vitarum Sanctorum saepe legitur, significare videtur. Cf. neosl. pekel pol. piekło inferi, quam significationem etiam πίσσα habet in neogr.

пла-нжти. Adde пламѣнъ φλόγινος flammeus. полѣтилѭ-лиши φλέγεσθαι uri. прѣстолъ твои политъ зарєѭ свѣтѧ сѧ ὁ θρόνος φλέγεται τῇ αἴγλῃ περιλαμπόμενος thronus tuus incenditur fulgore collustratus.

плес-нжти. Adde съплескати πλάσσειν formare. съплеска богъ испръва чловѣка ἔπλασεν ὁ θεὸς ἐξ ἀρχῆς τὸν ἄνθρωπον formavit Deus a principio hominem. съплесканиѥ обою бъıстъ ἀμφοτέρων ἐγένετο τὸ πλάσμα amborum fuit formatio.

плоскъ πλατύς latus. плоскъ ѥстъ листъ смоквинъ πλατύφυλλον γάρ ἐςι τὸ φυτὸν τῆς συκῆς est enim ficus planta latis frondibus.

полъ. Adde пладьньѥ pro пладьниѥ μεσεμβρία meridies.

при-ѩти. Legimus etiam in homiliis S. Joannis Chrysostomi.

пронъıръ. Adde пронъıрити ἐκδικεῖν vindicare. пронъıръ videtur derivandum esse a ноүрити, et proprie: ζημία damnum significare. Cf. изноүрити abjicere, laedere.

пржт-иѥ φρύγανα sarmenta. Neosl. prót pol. pręt.

поүст-ити. Adde поүстошь μάτην frustra.

пъıт-ати. Adde испъıть ἔρευνα scrutatio. полагаѭ ти вьсѧ моѩ сждъı на испъıти παρατίθημί σοι πάντα μου τὰ μέλη πρὸς ἔρευναν omnia tibi membra ad scrutandum offero.

пѣг-а. Adde пѣгота χαλάζωμα tuberculum. пѣготивъ λεπρός leprosus. пѣготивъıимъ пѣготъı ѩко лопатоѭ

словесемь сьбрѣіса. ти томоу вѣрѣі не ѧхомъ *λεπρῶν χαλαζώματα δίκην πλοίου* (absurde, slavus interpres optime legit *πτύου*) *τῷ λόγῳ ἀπέξεσε, καὶ τούτῳ οὐκ ἐπιςεύσαμεν* leprosorum tubercula tanquam sordes (*πλοῖον* sordes!) sermone abrasit, et huic non credidimus. Chrysost. opera. Edit. Monfaucon. III 414. in spuriis.

радъ. Adde радма pro ради *χάριν* gratia.

рѣт-ж. Adde scribi etiam сърѣтение. Nota приобрѣтѣль f. lucrum.

ржж-ьнъ *καταγέλαςος* ridiculus. съмотри же ми зълодѣиство ихъ ржжьное *σκόπει δέ μοι τὴν κακουργίαν αὐτῶν τὴν καταγέλαςον* vide illorum maleficium ridiculum. Serb. ružan turpis.

ржка. Adde formam ржковѧть. Male in cod. bonon. ржковѣть.

сет-ьнъ *ἔσχατος* extremus. въ сетьнѣіѧ бѣдѣі *εἰς ἐσχάτους κινδύνους* in extrema pericula. сетънаꙗ ожидаѭтъ̓ дрьзнжвъшиихъ *τὰ ἔσχατα μένει τοὺς τετολμηκότας* extrema manent ausos. еже сетънааго безоумиꙗ естъ *ὅπερ ἐσχάτης ἀνοίας ἐςί* quod summae dementiae est.

слоузь m. *χυμοί* humores. ꙗко брашьно пльтьное егда въ жтробж слоузь имѣѭштоу (rectius имѣѭштж, quae forma fortasse in codice legitur) зьль (rectius зълъ) въпадетъ *καθάπερ ἡ σωματικὴ τροφὴ ὅταν εἰς γαςέρα χυμοὺς ἔχουσαν πονηροὺς ἐμπέσῃ* quaemadmodum cibus corporeus cum in ventrem pravis humoribus repletum inciderit. E pol. śluz genuinam veteris dialecti formam слюзъ esse suspicamur. Cognatum est fortasse neosl. sléz althaea.

слоу-ти. Adde слоутие et прослоутие *φήμη* fama.

соу-нжти. Adde significatum: effundere. Cod. bonon.

със-ати. Adde съсъ *θηλή* mamma.

сжк- Adde исжчити *χωνεύειν* conflare.

сжд- Adde сждъ *μέλος* membrum.

ти *καί* et in cod. bulg. aliquoties reperitur.

троү- Adde натроүиши (ni fallor, pro натроүкши) *ψωμιεῖς* pasces. Cod. bonon. psal. 79. 6. ubi edit. ostrog. питакши habet. тракѧ *σιτούμενος* vescens. Cod. bulg. Kop.

тък-нѫти. Adde потъікати *διανύττειν* pulsare.

хлѧд-охлѧдание *ὀλιγωρία* negligentia. Fortasse оглѧдание. Cf. ослоүшание.

щитъ. Adde заштицати *αἰνίττεσθαι* subindicare; proprie: tegere.

цѣст-а platea. Cod. bonon. Neosl. cesta via.

Index.

бридъкъ v. add.
бритва v. брити.
бродъ v. бред-
бръзѣю v. бръзъ.
бръісати v. add. sub бръснѫти.
брѣмѧ v. брати.
бръцаник v. бржк-
боуква v. боукъі.
боучати v. боук-
боусловик v. боуи.
боукость v. боуи.
бъдръ v. боудити.
бъдѣти v. боудити.
бъждрь v. add. sub боудити.
бъхма v. add.
бъшьнѫ v. add. sub бъхма.
бъівати v. бъіти.
бъікъ v. боук-
бъіль v. бъіти.
бьчела v. боук-
бѣгати v. бѣгѫ.
бѣгльць v. бѣгѫ.
бѣгъство v. бѣгѫ.
бѣда v. бид-
бѣдити v. бид-
бѣжати v. бѣгѫ.
бѣлъ v. бил-
бѣлѣгъ v. бил-
бѣсьновати v. бѣсъ.
бѣсьнъ v. бѣсъ.
ва v. въі
варити v. врѣти
варъ v. врѣти.
варкник v. врѣти.
вдовица v. вдова.
велбѫждь v. велбѫдъ.
великъ v. велии.
величати v. велии.
величити v. велии.
вельлѣпота v. велии.
вельми v. велии.
вельможа v. велии.
велѣти v. вл-
велкник v. вл-
верига v. врѣти.
верѣю v. врѣти.
веселик v. веселъ.
весло v. везѫ.
вечерюти v. вечеръ.
вилицѧ v. вити.
винарь v. вити
вино v. вити.
виноградъ v. вити.
витальница v. витати.
витѧжьство v. витѧзъ.
влага v. влъгъкъ.
владъіка v. владѫ.
владъічь v. владѫ.
владъічьствик v. владѫ.
властелинъ v. владѫ.
власть v. владѫ.
власъ v. влъна.
влахъ v. влъхвъ.
влачити v. влѣкѫ.
влъна v. влати.
влъник v. влати.
влъснѫти v. влъхвъ.
влъхвовати v. влъхвъ.
влъшьвлкник v. влъхвъ.
водити v. ведѫ.
водоносъ v. вода.

вождь v. ведж.
воинъ v. вои.
воиска v. вои.
волити v. вл-
воловьнъ v. волъ.
волоуи v. волъ.
волю v. вл-
воквати v. вои.
вражда v. врагъ.
вражьда v. add. sub врагъ.
врана v. вранъ.
врата v. врѣти.
вратарь v. врѣти.
вратити v. врьтѣти.
вратъкъ v. add. sub врьтѣти.
врачьство v врачь.
вретено v. врьтѣти.
врьжение v. врьгж.
врьтоградарь v. врьтъ.
врьтоградъ v. врьтъ.
врьтоградъ v. врьтъ.
врьтъпъ v. врьт-
врьхоу v. врьхъ.
врѣдъ v. врѣдити.
врѣмѧ v. влати.
врѣмѧ v. врѣти.
врѣтище v. врѣти.
вчера v. вечеръ.
въгодие v. годѣ.
въдржжити v. држг-
въдржзити v. држг-
въжагати v. жегж.
въжигати v. жегж.
въжизати v. жегж.
възаимъ v. имж.
възаимъ v. имж.
възбранити v. врати.
възбънжти v. боудити.
възвить v. add. sub витазъ.
възгнѣтити v. гнѣтити.
възгодие v. годъ.
въздроути v. роу-
въздоухъ v. доунжти.
възлъісъ v. лъіс-
living
възнакъ v. нак-
възникнжти v. ник-
възъпити v. въпити.
възѣди v. ѩд-
въкоусити v. коусити.
вълагалище v. лег-
вълазити v. лѣзж.
въмести v. метнжти.
вънезаапж v. пв-
вънооушити v. оухо.
вънѣ v. вънъ.
вънѣшьнь v. вънъ.
вънѣюдоу v. вънъ.
вънѧти v. имж.
вънжтрь v. ѫтра.
въплътити v. плъть.
въпль v. въпити.
въпрѣкы v. про.
въпрѧщи v. прѧгж.
въселенаю v. сѣд-
въскладати v. кладж.
въскраи v. краи.
въскрилие v. кръіти.
въскрѣшати v. крьснжти.
въскыпѣти v. кыпѣти.
въскжю v къто.
въспоривъ v. прѣти.
въспрѧнѧти v. прѧд-

дѣвичьскъ v. дѣва.
дѣвьство v. дѣва.
дѣиство v. дѣти.
дѣлатель v. дѣти.
дѣлати v. дѣти.
дѣло v. дѣти.
дѣльма v. дѣлꙗ.
дѣлꙗ v. add.
дѣтищь v. дѣтѧ.
дѣтьска v. дѣтѧ.
дѣтѣль v. дѣти.
дѣѣши v. add.
дѣꙗти v. дѣти.
джбрава v. джбъ.
жаловати v. жалити.
жалость v. жалити.
желати v. желѣти.
желѣтва v. add. sub желѣти.
женитва v. жена.
женити v. жена.
женихъ v. жена.
женищьца v. жена.
жестокость v. жестокъ.
жестосрьдиѥ v. срѣда.
живити v. живж.
животъ v. живж.
живъ v. живж.
жидати v. ждати.
жизнь v. живж.
жила v. живж.
жилище v. живж.
жиръ v. живж.
жита v. живж.
житеискъ v. живж.
житель v. живж.
житиѥ v. живж.
житьница v. живж.
жладьва v. add.
жладж v. add. sub жладьва.
жлъчь v. жлътѣти.
жлѣдж v. add. sub жладьва.
жрьтва v. жрѣти.
жоупанъ v. add.
жоупиште v. add.
жѧдьнъ v. жѧдати.
жѧдѣти v. add. sub жѧдати.
жѧжда v. жѧдати.
жѧтва v. жьнж.
жѧтель v. жьнж.
забъıти v. бъıти.
задьнь v. за.
задѣꙗти v. дѣти.
зазрѣти v. зрѣти.
закалати v. клати.
заклати v. клати.
заклепъ v. клеп-
заклинати v. кльнж.
заключити v. ключити.
заколениѥ v. клати.
законъ v. кон-
закровъ v. кръıти.
заметерѣти v. маторѣти.
замъкъ v. мжк-
западъ v. падж.
запечатьлѣти v. пекж.
заплатити v. плат-
запоржчениѥ v. ржка.
запрътъкъ v. прът-
запрѣти v. прѣти.
запрѣщати v. прѣтити.
запѧти v. пьнж.
заревъ v. рюти.

изѣсти v. ꙗд-
или v. и.
именовати v. имѧ.
имѣние v. имѫ.
имѣти v. имѫ.
иногда v. инъ.
инодоушьно v. и.
инокъ v. и.
инорожь v. и.
инъ v. и.
инъгда v. инъ.
инѫдоу v. инъ.
инѫдѣ v. инъ.
искони v. кон-
искрьнь v. крои-
искоусити v. коусити.
исопьнъ v. соунѫти.
исплънити v. плънъ.
исплънꙗти v. плънъ.
исплънъ v. плънъ.
испорѫчьникъ v. рѫка.
исправити v. про.
испрьва v. про.
испꙑти v. пꙑт-
испꙑть v. add. sub пꙑтати.
испꙑтьникъ v. пꙑтати.
истеса v. есмь
истина v. есмь.
истиньнъ v. есмь.
истирати v. трѣти.
источьникъ v. текѫ.
истрѣзвити v. трѣзвити.
истоуканиe v. тоук-
истоуканъ v. тоук-
истъ v. есмь.
истъкнѫти v. тъкнѫти.
истъщати v. тъщь.
истьнити v. тьнѫ.
исхватити v. хꙑтити.
исходъ v. ходити.
исцѣлѣти v. цѣлъ.
исъхати v. соухъ.
исъхнѫти v. соухъ.
исꙑхати v. соухъ.
исѧкнѫти v. сѧк-
исѫчити v. add. sub сѧкнѫти
ищезати v. чезнѫти.
ищезнѫти v. чезнѫти.
ищѧдие v. чѧдо.
кадило v. кадити.
кадильница v. кадити.
каженикъ v. казити.
казнь v. каꙗти.
како v. къто.
каковъ v. къто.
калениe v. калъ.
камꙑ v. камень.
камѣнъ v. камень.
канѫти v. капати.
капище v. капати.
капище v. add. sub капь.
каплꙗ v. капати.
капь v. add.
каꙗзнь v. add. sub каꙗти.
квасъ v. кꙑснѫти.
квасьникъ v. квасъ.
клада v. кладѫ.
кланꙗти v. клонити.
класъ v. клати.
клевета v. клю-
клеветати v. клю-
клеветьникъ v. клю-

мѣдьница v. мѣдь.
мѣдѣнъ v. мѣдь.
мѣна v. миръ.
мѣнити v. add. sub. мьнѣти.
мѣрити v. мѣра.
мѣсто v. метнѫти.
мѣтати v. метнѫти.
мѧтва v. мѧта.
мѧтежь v. мѧтѫ.
мѫжати v. мѫжь.
мѫтити v. мѧтѫ.
мѫченикъ v. мѫка.
мѫчитель v. мѫка.
навадити v. вадити.
навъікнѫти v. оук-
навъіцати v. оук-
наговорити v. говоръ.
надежда v. дѣти.
надро v. ꙗдро.
надъ v. на.
надъімати v. дъмѫ.
надѣꙗти v. дѣти.
назирати v. зрѣти.
назнаменати v. знати.
наи v на.
наимьникъ v. имѫ.
накладати v. кладѫ.
налѧцати v. лѧкѫ.
напасть v. падѫ.
напоити v. пити.
напрасьнивъ v. прас-
напрасьно v. прас-
напрасьнъ v. прас-
напъіщенъ v. пъіхати.
народъ v. родити.
нарочитъ v. рекѫ.
нарѧдити v. рѧдъ.
населюнаꙗ v. сѣд-
насладити v. сладъкъ.
наслѣдьникъ v. слѣдъ.
насѫщьнъ v. ѥсмь.
натроути v. троу-
натъкати v. тъкати.
наоустити v. оустити.
начѧльникъ v. чьнѫ.
наѥмьникъ v. имѫ.
небесьнъ v. небо.
небесьскъ v. небо.
небонъ v. add. sub не.
невлажьнъ v. влъгъкъ
неволꙗ v. вл-
невъічениѥ v. оук-
невѣжда v. видѣти.
невѣста v. видѣти.
невѣтохранитель v. вѣтъ
негли v. add. sub не.
негодовати v. годѣ.
неджговати v. джг-
неджгъ v. джг-
неджжьнъ v. джг-
неже v. не.
неистовъ v. ѥсмь.
неистовьство v. ѥсмь.
некли v. add. sub не.
немощь v. могѫ.
немьшелоищьць v. мьшелъ.
ненавидѣти v. видѣти.
неопасьнъ v. пас-
неополимъ v. планѫти.
неплодъı v. плодъ.
непосагъшь v. саг-
непраздьна v. праздьнъ.

неприꙗзнь v. приꙗти.
непьщевати v. пьщ-
нерадьство v. радити.
несълитьнъ v. лиꙗти.
неоувѧдаемъ v. вѧд-
неоусъıпаѭщь v. съпати.
ни v. не.
низрѣꙗти v. ринѫти.
ницати v. ник-
ниць v. ник-
ножьница v. ножь.
ноздри v. носъ.
носити v. несѫ.
ноудити v. add. sub нѫдити.
нѫıрище v. ноурити.
нѣдро v. ꙗдро.
нѣмьць v. влъхвъ.
нѣчьто v. нѣ-
нѫдьми v. нѫдити.
нѫжда v. нѫдити.
обавати v. ба-
обаполъı v. полъ.
обарати v. брати.
обаче v. оба.
обаꙗние v. ба-
обетъшати v. ветъхъ.
обида v. вид-
обидѣти v. вид-
обилие v. бил-
обиновати v. вина.
обинѫти v. вина.
обитѣль v. витати.
облакъ v. влѣкѫ.
область v. владѫ.
облещи v. лег-
обличити v. лице.

облобъıзати v. лобзати.
облѣсти v. лѣзѫ.
обманѫти v. ман-
образъ v. разити.
оброкъ v. рекѫ.
оброщение v. брощ-
оброщенъ v. брощ-
оброщити v. брощ-
обръснѫти v. бръс-
обрътити v. рът-
обрѣзати v. рѣзати.
обрѣсти v. рѣт-
обрѣтельникъ v. рѣт-
обрѫчение v. рѫка.
обрѫчити v. рѫка.
обрѫчь v. рѫка.
обоуздавати v. оузда.
обоуꙗти v. боуи.
объıчаи v. оук-
обьщь v. вещь.
обьщьникъ v. вещь
обѣдение v. ꙗд-
обѣдъ v. ꙗд-
обѧтрити v. ѧтра.
обѧтрѣти v. ѧтра.
обѧштрение v. ѧтра.
овощие v. вощ-
овощь v. вощ-
овощьникъ v. вощ-
овощьница v. вощ-
овьнъ v. овьца.
огавие v. гак-
оглъхнѫти v. глоухъ.
огльбнѫти v. глѣбати.
огрѣбати v. гребѫ.
огѫстѣти v. гѫстъ.

одебелѣти v. дебелъ.
одежда v. дѣти.
одрати v. драти.
одѣти v. дѣти.
ожерелиѥ v. жрѣти.
ожестѣти v. жестокъ.
озобати v. зобати.
окамѣнити v. камень.
окаꙗнъ v. каꙗти.
оклоснити v. add. sub клоснити.
окно v. око.
окованъ v. коуѭ.
оковъ v. коуѫ.
окринъ v. крин-
окрѫмитель v. крѫма.
окрьстъ v. крьст-
окрьстьнъ v. крьст-
окрѫжениѥ v. крѫгъ.
оладенѣти v. ладина.
омразити v. мрьзнѫти.
омрачити v. мрѫкнѫти.
омѫтѣти v. мѫтѫ.
оньсица v. онъ.
опасениѥ v. пас-
опасьнъ v. пас-
опашатъ v. паш-
опашь v. паш-
опирати v. прѣти.
оплазивъ v. плаз-
оплазовати v. плаз-
оплотъ v. плетѫ.
оплѫчениѥ v. плѫкъ.
оплѫчити v. плѫкъ.
опоганити v. поганъ.
ополѣти v. планѫти.
опона v. пьнѫ.
опрѣсьнъкъ v. прѣсьнъ.
опрѣти v. прѣти.
опрѧтати v. прѧт-
опоустити v. поустити.
орало v. орати.
осаждавѣти v. сѣд-
оседълати v. сѣд-
осило v. сила.
осквръньнити v. скврьна.
осклабити v. скьаб-
оскомьнъ v. ском-
оскѫдѣниѥ v. щѧдѣти.
оскѫдѣти v. щѧдѣти.
ослаба v. слабити.
ослабленъ v. слабити.
ослоушаниѥ v. слоути.
основати v. сноу-
осла v. add. sub остръ.
ослабѣти v. слабити.
осноути v. сноу-
осньівати v. сноу-
особити v. свои.
особь v. свои.
останъкъ v. стати.
остоудити v. стоудь.
остьнъ v. остъ.
осьлѧ v. осьлъ.
осѣнити v. сѣнь.
осѣтовати v сѣтовати
осѧзати v. сѧгнѫти.
осѫдити v. сѫдити.
осѫждати v. сѫдити.
отирати v. трѣти.
отлъстѣти v. тлъстъ.
отокъ v текѫ.

плаваниѥ v. плоути.
плакати v. плоути.
пладновати v, полъ.
пладьныѥ v. add. sub полъ.
пламень v. планѫти.
пламꙑ v. планѫти.
пламѣнъ v. add. sub планѫти.
платно v. платъ.
плащаница v. платъ.
плачь v. плакати.
плачьвьнъ v. плакати.
плашити v. плах-
плескати v. плеснѫти.
плеща v. плещи.
плищевати v. плеснѫти.
плищь v. плеснѫти.
плодовитъ v. плодъ.
плоскъ v. add.
плотъ v. плетѫ.
пльзати v. пльзнѫти.
пльзити v. пльзнѫти.
пльтѣнъ v. пльть.
плѣвелъ v. плѣвѫ.
плѣвꙑ v. плѣвѫ.
плѣзати v. пльзнѫти.
плѣнити v. плѣнъ.
плѣница v. плѣнъ.
плѣньникъ v. плѣнъ.
плѣнꙗти v. плѣнъ.
плѣтати v. плетѫ.
плѣшивъ v. плѣшь.
плюновениѥ v. плюѭ.
плюнѫти v. плюѭ.
побѣда v. вид-
повапити v. вап-
повапнити v. вап-
повиновати v. вина.
повинѫти v. вина.
поводьнь v. вода.
поглаголаниѥ v. рекѫ.
погребѫ v. греб-
погрести v. греб-
погрети v. греб-
погрѣбати v. греб-
погрѣшити v. грѣхъ.
погрѧзнѫти v. грѧзнѫти.
погрѫжати v. грѧзнѫти.
погрѫзити v. грѧзнѫти.
подавити v. давити.
подвигнѫти v. двигнѫти.
подвигъ v. двигнѫти.
подвизати v. двигнѫти.
подобати v. добръ.
подобьнъ v. добръ.
подражати v. драг-
подрагъ v. add. sub дрѫжати.
подробьноу v. дробити.
подъ v. по.
подъбои v. по.
подъбѣга v. пѣг-
подъпора v. прѣти.
подъпѣга v. пѣг-
подъꙗтель v. имѫ.
подьница v. по.
пожѧти v. жьнѫ.
позобати v зобати.
позꙑбнѫти v. зꙑбати.
позѧбнѫти v. зѧбнѫти
показати v. казати.
показнь v. каꙗти.
поквасити v. кꙑснѫти

поклонити v. клонити.
поклѫкнѫти v. лѫкѫ.
покои v. кои-
покоити v. кои-
покропити v. кропити.
покоусити v. коусити.
покꙑвати v. кꙑвати.
полагати v. лег-
полма v. полъ.
положити v. лег-
полоучити v. лоучити.
польза v. льгъкъ.
пользевати v. льгъкъ.
полѣно v. планѫти.
полѣти v. add. sub пла-
нѫти.
помавати v. манѫти.
помарати v. мар-
помизати v. мьгновение
поминати v. мьнѣти.
поморие v. море.
помостъ v. мостъ.
помощьникъ v. могѫ.
помръзнѫти v. мрьзнѫти.
помѣнѫти v. мьнѣти.
помѧнѫти v. мьнѣти.
понести v. несѫ.
понрѣти v. ноурити.
понꙑрꙗти v. ноурити.
понꙑва v. пьнѫ.
поприще v. прати.
попхавати v. пхати.
порабити v. рабъ.
порицати v. рекѫ.
порокъ v. рекѫ.
порѫчити v. рѫка.

посагати v. саг-
посагнѫти v. саг-
посадьница v. сѣд-
послоухъ v. слоути.
послоушьникъ v. слоути.
послѣдъ v. слѣдъ.
послѣдьнь v. слѣдъ.
послѣжде v. слѣдъ.
посмага v. смаг-
посмисати v. смѣꙗти.
посмраждати v. смрьдѣти.
посмѣхъ v. смѣꙗти.
пособие v. свои.
пособьникъ v. свои.
пособьствовати v. свои.
посоха v. сох-
поспѣшати v. спѣти.
поспѣшити v. спѣти.
поспѣꙗти v. спѣти.
постелꙗ v. стрѣти.
постлати v. стрѣти.
пострѣкатель v. стрѣкати.
посѣтити v. сѣт-
потонѫти v. топити.
потопъ v. топити.
потрѧсьнъ v. трѧсѫ.
потоухнѫти v. тоух-
потꙑкати v. add. sub тък-
нѫти.
потьбѣга v. пѣг-
поороущати v. оустити.
похватити v. хꙑтити.
похоть v. хотѣти.
похотьникъ v. хотѣти.
почити v. кои-
почьтение v. чьтѫ.

распасти v. падѫ.
распинати v. пьнѫ.
распространити v. стрѣти.
распрꙗ v. прѣти.
распѫдити v. пѫд-
распѫтиѥ v. пѫть.
растити v. растѫ.
расꙑпати v. соунѫти.
расѣлина v. сѣд-
расѣсти v. сѣд-
расѣꙗниѥ v. сѣꙗти.
ратаи v. орати.
ратовище v. рать.
ратьникъ v. рать.
рачениѥ v. рачитель.
рачити v. рачитель.
рачьшь v. рачитель.
расширѣти v. широкъ.
ревновати v. рьвениѥ.
ревность v. рьвениѥ.
ретовати v. ретъ.
ристаниѥ v. ристати.
робищь v. рабъ.
робъ v. рабъ.
ровъ v. рꙑти.
родити v. радити.
родъ v. родити.
родьство v. родити.
рожанъ v. рогъ.
рождьство v. родити.
рои v. ринѫти.
рота v. ротити.
роуда v. рѫдѣти.
роуно v. рѫвати.
рѫвеникъ v. рꙑти.
рѫжда v. рѫдѣти.
рѫждавѣти v. рѫдѣти.
рꙑбитва v. рꙑба.
рꙑждь v. рѫдѣти.
рѣчь v. рекѫ.
рѣꙗти v. ринѫти.
рѫбищь v. рѫбъ.
рѫжьнъ v. add.
рѫковѣть v add. sub рѫка.
рѫковѧть v. add. sub рѫка.
рѫкоѭть v. рѫка.
садити v. сѣд-
сановьникъ v. санъ.
свада v. вадити.
свадливъ v. вадити.
сватъ v. смат-
свекръвь v. свекръ.
сверѣпъ v. свѣрѣпъ.
свиноѥ v. свиниꙗ.
свиньнъ v. свиниꙗ.
свиньць v. вити.
свирѣль v. свирати.
свирѣпъ v. свѣрѣпъ.
свобода v. свои.
свободь v. свои.
свьтѣниѥ v. свитати.
свьтѣти v. свитати.
свѣниѥ v. свѣнити.
свѣтило v. свитати.
свѣтити v. свитати.
свѣтъ v. свитати.
свѧтитва v. свѧтити.
свѧтъ v. свѧтити.
себе v. свои.
седморица v. седмь.
седикъ v. сь.
село v. сѣд-

сетьнъ v. add.
сиковъ v. сь.
сило v. сила.
синета v. синь.
ситик v. сила.
сице v. сь.
сицевь v. сь.
скарадик v. скарадовати.
скарадьнъ v. скарадовати.
скважнꙗ v. сквозѣ.
скврьнавъ v. скврьна.
скврьнити v. скврьна.
сковрада v. скврада.
скопити v. коп-
скопьць v. коп-
скрада v. скврада.
скрижаль v. криж-
скрьбѣти v. скрьбь.
скрьжетъ v. скрьжьтати.
скрьжьтъ v. скрьжьтати.
скрѣньствик v. скврьна.
скрѣньство v. скврьна.
скрѣньствовати v. скврьна.
скѫдель v. скѫделъ.
скѫдость v. щадѣти.
скѫдълъ v. скѫделъ.
скѫдьнъ v. щадѣти.
скѫдѣль v. скѫделъ.
слава v. слоути.
слама v. стрѣти.
слана v. соль.
сланъ v. соль.
сласть v. сладъкъ.
слатина v. соль.
слина v. соль.
слово v. слоути.
словѣньць v. влъхвъ.
слоуга v. слоути.
слоузь v. add.
слоутик v. add. sub слоути.
слоухъ v. слоути.
слъıшати v. слоути.
слѣпьць v. слѣпъ.
слѫкъ v. лѫкъ.
смоковьница v. смокъвь.
смрадъ v. смрьдѣти.
сничакъ v. сник-
сничьство v. сник-
сокъ v. сѫк-
сокачиꙗ v. сѫк-
сопѣль v. сопьць.
сочиво v. сѫк-
сполинъ v. add. sub исполинъ.
спъıти v. пъıт-
спѣхъ v. спѣти.
спѣшити v. спѣти.
среда v. срѣда.
срьдовѣдьць v. срѣда.
срьдьба v. срѣда.
срьдьце v. срѣда.
срѣсти v. рѣт-
срѣтеник v. рѣт-
сраща v. рѣт-
стадо v. стати.
станъ v. стати.
старъ v. стати.
старѣи v. стати.
старѣишина v. стати.
степень v. стати
стльбьникъ v. стлъпъ.
стопа v. стати.
стоꙗти v. стати.

стража v. стрѣгж.
стражь v. стрѣгж.
страна v. стрѣти.
страсть v. страдати.
страхати v. страхъ.
строугꙑ v. строугати.
стрьгати v. строугати.
стрѣла v. стрѣлити.
стрѣтениѥ v. рѣт-
стоуденъ v. стоудь.
стоудень v. стоудь.
стоуденьць v. стоудь.
стоуждь v. тоуждь.
стꙑдѣти v. стоудъ.
стьгна v. стьза.
стьклѣница v. стькло.
стжпити v. стати.
соутоубити v. гоубити.
соугоубъ v. съ.
соукно v. соукати.
соуличьникъ v. соулица.
соулѣѥ v. соунжти.
соуровьство v. соуровъ.
соуѥта v. соуи.
сцѣлъ v. цѣлъ.
съврьстьникъ v. врьста.
съврьшити v. врьхъ.
свѣдѣтель v. видѣти.
свѣсть v. видѣти.
свѣтъ v. вѣтъ.
съвѧзьнь v. вѧзати.
съдравъ v. драв-
съгнжти v. гоубити.
съгребжть v. греб-
съгꙑбъ v. гоубити.
съжалити v. жалити.
съзади v. за.
съзорити v. add. sub зрѣти.
съзрьцати v. зрѣти.
съзрѣти v. зрѣти.
съключениѥ v. ключити.
съкроушити v. кроух-
съкръвенъ v. кръти.
сълъ v. слати.
съметиѥ v. метж.
съмирити v. миръ.
съмотрениѥ v. мотрити.
съмрьть. v. мрѣти.
съмꙑслъ v. мꙑслити.
съмѣжити v. мьгновениѥ.
съмѣрити v. миръ.
сънорити v. add. sub ноу-
рити.
сноузьнъ v. add. sub вез.
сноурити v. add. sub ноу-
рити.
сънъ v. съпати.
сньмъ v имж.
снѣдь v. ѥд-
снѣсти v. ѥд-
съпасти v. пас-
съпасъ v. add. sub пас-
съпасьнъ v. пас-
съплесканиѥ v. add. sub плес-
нжти.
съплескати v. add. sub плес-
нжти.
съпорливъ v. прѣти.
съпрѧтати v. прѧт-
съпржгъ v. прѧгж.
съпѧти v. пьнж.
сържати v. разити.

тьнькъ v. тьнѫ.
тьща v. тьсть.
тѣскънъ v. тиснѫти.
тѣсто v. тиснѫти.
тѣсьнъ v. тиснѫти.
тѧгота v. тѧгнѫти.
тѧжатель v. тѧжати.
тѧжесть v. тѧгнѫти.
тѧжькъ v. тѧгнѫти.
тѧзати v. тѧгнѫти.
тѫга v. тѧгнѫти.
тѫжити v. тѧгнѫти.
оубо v. оу.
оубогъ v. богъ.
оуброусъ v. броус-
оувѧзнѫти v. вѧзати.
оувѧнѫти v. вѧд-
оувѧсло v. вѧзати.
оугаждати v. годѣ.
оугодити v. годѣ.
оударити v. драти.
оуделѣти v. дол-
оудоблѣти v. дол-
оудобь v. добръ.
оудолѣти v. дол-
оудрѫчити v. дрѫк-
оудълѣти v. дол-
оужаснѫти v. жах-
оуже v. оу.
оукоризна v. корити.
оукрасити v. красити.
оукрои v. крои-
оукроухъ v. кроух-
оулоучити v. лоуча.
оумолюнъ v. молити.
оумѣти v. оумъ.
оумѫдрити v. мѫдръ.
оумѫждрюти v. мѫдръ.
оунълъ v. нъі-
оунъініє v. нъі-
оунъіти v. нъі-
оуньзнѫти v. ньзѫ.
оупвати v. пв-
оуподобити v. добръ.
оурокъ v. рекѫ.
оусльпнѫти v. слѣпъ.
оусмага v. смаг-
оусмажьство v. смаг-
оусмиюти сѧ v. смѣюти.
оусмѣнъ v. оусмарь.
оусніанъ v. оусмарь.
оуснюнъ v. оусмарь.
оустамѣнюти v. стати.
оустатъ v. оуста.
оустраблюти v. страбити.
оустроити v. строити.
оустьна v. оуста.
оусоуждати v. сѫд-
оусъмьнѣти v. мьнѣти.
оусънѫти v. съпати.
оусъпити v. съпати.
оусъпьнъ v. соунѫти.
оусъірюнъ v. съіръ.
оусѫмьнѣти v. мьнѣти.
оутапати v. топити.
оутепсти v. тепѫ.
оутискати v тиснѫти.
оутолити v. трѣти.
оутрьнѫти v. трьп-
оутѣха v. тихъ.
оутѣшити v. тихъ.
оутѧти v. тьнѫ.

Typis Congregationis Mechitaristicae.